अंजनयोग

लेखक

नामयोगी ह. भ. प. महालेशास्त्री

मन्त्रशास्त्रज्ञ, ज्योतिर्मार्तण्ड

मूल्य रुपये चार

श्रीगजानन बुक डेपो,

दादर, मुंबई २८.

प्रार्थना

त्वया मन्यो सरथ मारुजन्तो
हर्षमाणा हृषितासो मरुत्वन।
तिग्मेषव आयुधा संशिशाना
उप प्र यन्तु नरो अग्निरूपा ॥

अथर्ववेद काण्ड ४, सूक्त ३१

(अर्थ– हे (वज्रसायक मन्यो) वज्रासारख्या कठोर आणि बाणासारखी हिंसा करणाऱ्या उत्साहा! (य ते) जो तुझा (अविधत्)सत्कार करतो, तो (विश्व सह ओजः आनुषक) सर्व शत्रूचा पराभव करणाऱ्या सामर्थ्याचे आणि बलाचे पोषण करतो (त्वया युजा) तुझ्या साहाय्याने आणि (सहस्कृतेन सहसा सहस्वता) तुझे बल वाढविणाऱ्या, शत्रूचा पराभव करणाऱ्या महान् सामर्थ्याने युक्त होऊन आम्ही (दास आर्य साहयाम) दास आणि आर्य-शत्रूचा पराभव करू.)

प्रकाशक : श्री आर व्ही रघुवंशी, गजानन बुक डेपो दादर, मुंबई–२८
मुद्रक : मु. ध. दाते, यशवंत मुद्रणालय, १८३५ सदाशिव पेठ, पुणे–३०

निवेदन

ॐ नमः शिवाय मांगिशाय च —

सज्जन वाचकांस सादर श्रीराम — आज आपले हाती शास्त्रात अनुग्रथित असलेला व माझे पिता स्व. अनंतशास्त्री महाले याचेकडून अनुभविलेला व मी व माझे मानसपुत्र चि. रमेश तांबे यानी अनेकांचे अनेक कामासाठी करवून प्रचीत पाहिलेला षोडशी तंत्रातर्गत अंजनयोग हा ग्रंथ देत आहो.

या ग्रथात सूचित केलेले १६ अंजनयोग, त्यांची क्रिया-व्यवहार त्या त्या अंजनयोगात दिली आहेच. अंजनयोगाबद्दलची संपूर्ण चर्चा माझे स्नातक चि तांबे प्रस्तावनेत आपल्यापुढे मांडतीलच. प्रियोत्तम वाचकानो आपण हा ग्रंथ संपूर्ण वाचून आपल्या इच्छेला व जरूर असलेला प्रयोग करून पहा. त्यातून जगदंबा श्रीमहालक्ष्मी आपला क्षेमकरयोग पूर्ण करीलच ही श्रद्धा रामाचे अंतरात आहे. रामाचे पाच पिढ्यात श्रीदुर्गा, श्रीयंत्र उपासना असून त्याच महादुर्गेला प्रार्थना करून हा ग्रंथ श्रीत्र्यंबकराज (त्र्यंबकेश्वर क्षेत्री) येथे लिहून पूर्ण करीत आहे.

हा अंजनयोग जनता जनार्दनापुढे आणण्याचे कठीण काम आमचे सद्भक्त व प्रकाशक श्री रघुवंशी यानी स्वीकारले. श्रीरामप्रभु त्याचेही मंगल करो. परत एकवेळ आपणा सर्वांच्या आशीर्वादाची अपेक्षा करून निवेदन विरामित करतो.

आपला नम्र सेवक

" राम "

आज मुक्काम त्र्यंबकेश्वर (नासिक)

लेखकाचे मनोगत

मी गूढ विद्येकडे वळलो हा माझ्या जीवनातील फार मोठा अपघात आहे. कराड इंजिनिअरिंगचा अभ्यास सोडावा लागल्याने जीवनात एक काळ अत्यंत नैराश्याचा आला. आप्तपरिवार, मित्रमंडळी, सहाध्यायी व नोकरीतील सहकारी यांनी असहकार केला. क्षणभर मानसिक स्वास्थ्य मिळू दिले नाही. प्रेसच्या धंद्यात फसवणूक, हजारो रुपयांचे कर्ज, मातृपितृशापांचा वर्षाव, व्यसनाचा अतिरेक झाल्याने शारीरिक हानि यांनी जीवन पोळत असतानाच दैव म्हणजे काय याचा शोध घेण्याच्या वृत्तीने प्रयत्न करू लागलो. टिटवाळ्याला गेलो. गजाननाच्या दर्शनाने माझे डोळे भरून आले. किती वेळ गाभाऱ्यात होतो कळले नाही, तंद्री लागली.

मी गणपतिउपासना सुरू केली. हळूहळू निरनिराळ्या अडचणीतून बाहेर पडलो. त्याच उपासनेतून मार्गदर्शन झाले. ज्योतिष, हस्तसामुद्रिक इत्यादि गूढविद्येवर असणारी पुस्तके खरेदी करू लागलो. अभ्यास, मनन, चिंतन याचा निदिध्यास लागला. स्वतःच्या पत्रिकेवरुन भावीकालाची रूपरेषा समजली. चिंतनाने स्वभावाचा पिंड बदलला. जीवनात पाचवर्षाच्या खडतर कालानंतर स्थिरता आली. मन खंबीर झाले. परमेश्वरी शक्ति आहे याचा अनुभव प्रत्यक्षात आला. सगुणदर्शनाचा योग आला. नोकरीत प्रतिष्ठा प्राप्त झाली. असंख्य मित्रांना मार्गदर्शन करता करता काही सिद्धान्त मनात दृढ होऊ लागले. संतसंगतीने आध्यात्मिक वाटचाल सुरू झाली. गुरुवर्य ह. भ. प. महाळेशास्त्री यांची भेट झाली. त्यांनी आपला मुलगा (स्नातक) मानून विद्याशानपत्र मोकळे केले. उपासना, अनुष्ठाने करुन घेतली. निरनिराळ्या

देवस्थानात नेऊन मति कुंठित करणारे चमत्कार दाखविले पूज्य गगनगड स्वामींचे प्रत्येक दत्तजयंतीला गगनगडावरचे दर्शन व समागम अलभ्य लाभ असतो त्यांच्या प्रेरणेचा भविष्य सांगताना अनुभव येतो. ओझरचे राणे महाराज मुंबईच्या मुक्कामात प्रोत्साहन व आशीर्वाद देऊन मार्गदर्शन करतात कणकवलीचे भालचंद्र महाराज, पावसचे स्वामी स्वरूपानंद यांचे दर्शन हे मनाला अनुभूत आनंद प्राप्त करून देते कलकत्याचे महायोगी दादाजी यांनी दिलेले महानाम हे क्रांतिकारक ठरले या सतांच्या शुभाशीर्वादाची शिदोरी पाठीशी आहे

पूज्य महालेबाबांच्या पाच पिढ्यात दुर्गागणेश उपासना व ज्योतिषशास्त्र यांचे अध्ययन असल्यामुळे त्यांनी जे जे मंत्राचे प्रयोग सांगितले ते मी लिहून ठेवले व त्यांचे प्रयोग निरनिराळ्या प्रसंगी करून सांसारिक अडचणींवर उपाययोजना केली अनुभव घेतला संकटग्रस्त जनतेसाठी व विशेषत तात्त्विक वाचनानंतर प्रयोग करणाऱ्या मेहनती व जिज्ञासूंकरिता ग्रथित केले

गूढविद्या जिज्ञासू व कर्मयोगाचा अवलंब करणारे माझे मित्र रमेश सूर्यवंशी ज्यांनी गजानन बुकडेपोचा प्रकाशन क्षेत्रात दर्जेदार पुस्तके प्रकाशित करणारी संस्था असा लौकिक व जनमत तयार केले, त्यांनी तत्परतेने सतत पाठीशी लागून या ग्रंथाच्या प्रकाशनाची संपूर्ण जबाबदारी घेऊन माझ्या ऋणानुबंधाचे रज्जू दृढ केले या ग्रंथाचे लिखाण त्र्यंबकेश्वरी पूर्ण केले त्यासाठी बाबूराव शिखरे व बंधु यांनी अत्यंत जिव्हाळ्याने उत्तम व्यवस्था ठेवली ग्रंथाचे वाचनास, मनन करण्यास टाचणे करण्यास व आमची तंद्री सांभाळणारे नृसिंहभक्त नायप्रेमी डॉ वासुदेव जो कुलकर्णी यांनी स्वतंत्र जागा व सोई सांभाळल्या मंत्राचे प्रयोग

करण्याकरिता सहकार्य देणारे गणेशनाम जपमंडळाचे सहकारी या सर्वांचा अत्यंत ऋणी आहे.

हा ग्रंथ विद्वत्ताप्रचुर व गूढगम्य भाषेत अनेक पौर्वात्य, पाश्चिमात्य ग्रंथाचा आधार देऊन लिहिला नाही. कारण सर्वसामान्य पीडित जनतेने याचे प्रयोग करावेत. अनुभव घ्यावा व ईश्वराचे सगुण दर्शन व्हावे असा आहे. त्यामुळे त्यांना समजेल, रुचेल, पटेल असा लिहिण्याचा प्रयत्न केला आहे. जागेच्या अभावी अथवा इतर अडचणीमुळे हे प्रयोग करणे शक्य नसेल तर आमचे गणेशनाम जपमंडळ जे शनिवारी रात्री हे प्रयोग करते त्या तयार काजळाच्या डब्या आपण गजानन बुक डेपोकडे चौकशी करून मागवाव्यात. आपले लाख मोलाचे जीवन या अंजनप्रयोगानी यशस्वी करून घ्यावे अशी कळकळीची विनंती आहे. प्रयोगाविषयीच्या अडचणी कळवाव्यात, मार्गदर्शन करू.

आपला नम्र
ज्योतिषभूषण रमेश तांबे
मंत्रविशारद

पत्रव्यवहार : C/o डॉ. व्ही. जे. कुलकर्णी, काशीनाथ बिल्डिंग, मौलाना आझादरोड (जेकब सर्कल) मुंबई ११

भेटण्याची वेळ : रविवारी सकाळी ११ ते सायंकाळी ५ पर्यंत.
C/o दत्तात्रय इलेक्ट्रिकल कार्पोरेशन तळमजला, माहीम सर्व्हिस इन्डस्ट्रिअल एस्टेट, मोरीरोड, माहीम (पश्चिम) मुं. १६

योग परिचय

हा ग्रंथ आध्यात्मिक मार्गात प्रगति करणाऱ्यांसाठी, संसारात राहून पारमार्थिक उन्नति करण्याकरिता धडपडणाऱ्या बहुसंख्य जीवांसाठी आहे. आध्यात्मिक मार्गात वाटचाल करीत असताना सांसारिक जीव मार्गदर्शनासाठी आपल्या अनेक प्रापंचिक अडचणी घेऊन येतो. त्याला आपल्या मार्गाव्यतिरिक्त काही मार्गदर्शन व्हावे या हेतूपूर्तीसाठी हा प्रपंच आहे

सध्यासमयी गृहिणी आपल्या लहानग्या बाळाला आंघोळ घालते आधुनिक राहणीपद्धतीने बेबी पावडर लावते. या क्रिया होत असताना बाळ रडतच असते व त्याला झोपविण्याचा प्रयत्न आई करीत असते. त्यावेळी घरातील वृद्ध स्त्री म्हणते, 'सूनबाई बाळाला तीट लाव म्हणजे तो रडायचा थांबून झोपी जाईल. या 'तीट लाव शब्दामागे 'काजळ देखील भर' असा अध्याहृत अर्थ असतो. घरी सुईण असेल तर बाळावर हा सोपस्कार करते. आधुनिक युगात सुईण ठेवणे या प्रकारचा लोप होत आहे. पूर्वी घरात काजळ पाडीत असत. यालाच अंजन म्हणतात.

अंजनाबद्दलची सर्वसामान्य समज कशी आहे ?

'एखाद्या विशिष्ट वस्तूपासून विशिष्ट क्रियेने तयार केलेले अंगठ्याचे नखावर अथवा काचेवर लावून, त्यात बारा वर्षाखालील अथवा पायाळू जन्माला आलेल्याला जे दिसेल त्याला उद्देशून विचारलेल्या प्रश्नाची अगम्य पद्धतीने मिळालेली उत्तरे ते 'अंजन' असा आहे. असे अंजन अघोरी अथवा पैशाचिक विद्येचे लोकच उपयोगात आणतात.

तंत्र ग्रंथात, । लक्ष्मी च धनदा नित्या अंजनेन समावृता ॥

(अर्थ–नित्य लक्ष्मी हातात रहावी म्हणून अंजनयोगाने तिला वश करावी.)

हे वाचनात आल्यावर त्या दृष्टीने अधिक माहिती व शोध घेण्याचे जिज्ञासेमुळे, असे अंजनाचे प्रयोग बंगलोर, बेळगांव, मद्रास यांकडे केले जातात असे आढळून आले. प्रथमतः असे अंजनाचे प्रयोग उपासकांचा गट तयार करून केले व ते अपेक्षेपेक्षा यशस्वी ठरले. इतकेच नव्हे तर ज्यांची श्रद्धा नव्हती अशा अनेक व्यक्तींचे जीवन बदलून गेले.

आपण अंजन म्हणजे काय ते पाहू. भारतीय संस्कृतिकोषात याचा अर्थ पुढीलप्रमाणे आहे. "अंजनाला काजळ म्हणतात. काजळ डोळ्यांत घालण्याची पद्धत भारतात प्राचीन कालापासून आहे. सुश्रुत संहितेत काजळ बनविण्याचा विधि सांगितला आहे. अजंठा लेण्यातील स्त्रियांचे डोळे मोठे व बदामी आकाराचे दाखविले आहेत. काजळाला भुते–खेते भितात अशी समजूत आहे. मुंजीत बटूला व लग्नात नवरा–नवरीला काजळ घालून त्याचे गालबोट लावतात. नेत्ररोग होऊ नये म्हणून काजळ भरतात. रसिक श्रेष्ठांनो, सुभाषितात काजळाचे महत्त्व पुढीलप्रमाणे वर्णन केले आहे.

अधरे नववीटिकानुरागो नयने कज्जलमुज्जलं दुकूलम्
इदमाभरणं नितम्बिनीनामितरद्भूषणमङ्गदूषणाय ।

(अर्थ–अधरावर तांबुलाचा रक्तिमा, डोळ्यात काजळ व झुळझुळीत तलम वस्त्र, हेच खरे रमणीचे अलंकार मंडन होय. इतर भूषणे ही त्यांच्या अंगावरची दूषणे ठरतील.)

पुरातन काळी लग्नाच्या वेळी वधूवराच्या डोळ्यात काजळ घालीत लग्नाच्या चवथ्या दिवशी वधूवर परस्पराच्या डोळ्यात अजन घालीत व त्या वेळी आपले डोळे मघासारखे तेजस्वी होवोत अशी मत्रयुक्त प्रार्थना करीत असत "

, आपण काजळ डोळ्यात घालतो त्या वेळी डोळ्याच्या बुब्बुळा-भोवती जे पाढरे आवरण असते त्यात सूक्ष्म मज्जातन्तूचे जाळे असते याचा सबध मेंदूतील दृष्टिकेंद्राशी असतो काजळामुळे या मज्जातन्तूना आलेला थकवा, ताण नाहीसा होऊन ते उत्तेजित होतात व मज्जातत् ारे मेंदूला आलेले दौर्बल्य कमी करतात. यामुळे मनाचे जे 'सुप्तमन' असते त्याच्या कार्याला चालना मिळून अनेक कामे यशस्वी होतात

सुप्त मनाचे अगाध सामर्थ्य

व्यवहारात आपण कधी कधी म्हणतो किंवा ऐकतो की, अमक्या अमक्या मनुष्याचे मन ताब्यात आहे माझे मन माझ्या ताब्यात नाही मन ताब्यात असणे म्हणजे नक्की काय ? सर्वसाधारणपणे ज्या माणसाचे विचार एकाच गोष्टीवर केंद्रीभूत होत नाहीत, त्याला 'चचलमन' असे म्हणतात ज्याचे विचार कोणत्याही गोष्टीवर केंद्रीभूत होतात त्याचे नाव 'स्थिर मन' या स्थिर मनाचा आविष्कार म्हणजेच मनुष्याचे मन ताब्यात असणे हे होय

या सुप्त मनाचे कार्य कसे चालते हे पाहणे मनोरजक आहे

१) ज्या कल्पना तुम्ही करता त्या कल्पनाचे रूपातर उत्कट इच्छेमध्ये झाल्यानतर ती उत्कट इच्छा प्रत्यक्ष सत्य रूपात उतरवून दाखविणे.

२) तुम्ही जी कल्पना, इच्छा अथवा योजना या सुप्तमनाकडे सोपवाल ते ती खरी करून दाखविते व सत्यस्वरूपांत उतरविते.

३) आपण परमेश्वराला प्रार्थना करतो, उदाहरणार्थ पूजा, स्तोत्रपठण, मंत्रोपासना. त्या प्रार्थनेचे उत्तर आणण्याचे काम सुप्त-मन करीत असते.

४) सुप्तमनाचे कार्य अहोरात्र अखंड चालू असते.

मानसशास्त्रज्ञांनी मनाचे जागृत मन व सुप्त मन असे मनाचे दोन विभाग पाडले आहेत. जागृत मन हे अहोरात्र विशिष्ट काळातच पंचेंद्रियांच्या साह्याने कार्य करीत असते. सुप्त मन मात्र आपले कार्य नकळत करीत असते.

तुमच्या मनात चांगल्या विचारांची आंदोलने जेवढी जास्त प्रमाणात असतील तेवढे ते तुमचे सुप्तमन जास्त चांगल्या प्रकारच्या गोष्टी तुमच्या आयुष्यात घडवून आणते. परंतु निर-निराळ्या मानसिक धक्क्यांनी जर मनात वाईट विचारांची निर्मिति होत राहील तर त्यामानाने सुप्त मन हे दैनंदिन जीवनात *अनेक अडचणी, संकटे उभी करते. यासाठी तुम्ही सद्‌विचारच* मनात आणावेत हे उत्तम होय. उपासना करावी म्हणजे मन हे सद्‌विचारांनी ओतप्रोत भरून राहील व अमंगळ विचारांचा एखादा तरंगदेखील मनःसागरावर उठणार नाही. अंजनप्रयोगाने आपणांस ह्या सुप्त मनाला प्रगतीकारक मार्गानेच न्यावे असे वळण लागते.

श्रद्धेची किमया

एखाद्या विचाराचा आपल्या मनावर सारखा परिणाम होत गेला तर अखेरीस त्या विचाराचा परिणाम प्रत्यक्ष आपणांस त्या

विचाराशी एकरूप बनवितो. ह्या एकरूप विचाराला भावनेची जोड असेल तर त्यातूनच श्रद्धा निर्माण होते. स्तोत्रपठण, मंत्र जपणे, पूजाअर्चा या भावनेने केल्यास त्यातून 'एक अज्ञात, अगम्य शक्ति' आपल्या पाठीशी असून ती आपले जीवनाचे नियंत्रण करीत आहे हा विचार प्रबळ करते अशा रीतीने श्रद्धा निर्माण होते. याच प्रबळ विचाराच्या संबंधी चर्चा, माहिती करून घेत असता श्रद्धा सामर्थ्यवान होत जाते म्हणून आपल्या प्रयत्नांना विरोध करणाऱ्या अश्रद्ध मनुष्याशी चर्चा करू नये. त्याच्या चर्चेचा मुख्य रोख तुम्हाला चांगल्या विचारापासून परावृत्त करण्याचा असतो. अशा प्रसंगी ते तार्किक विधाने, टीका यांचा सर्रास उपयोग करतात. अंजन तयार करण्याकरिता श्रद्धेची अत्यंत आवश्यकता आहे

चिकाटी

आपल्या दैनंदिन व्यवहारी जगात पूजा, अर्चा करण्यास तास दोन तास बसण्याची सवय नसते. एकाच जागेवर बसून मंत्रजप करणाऱ्या व्यक्तीला कमीतकमी तीन ते चार तास बसणे सहज शक्य असते. अंजन तयार करताना रात्री जवळजवळ चार ते पाच तास बसणे आवश्यक असल्यामुळे तशी सवय व्हावी म्हणून रोज कमीतकमी अर्धातास मांडी घालून बसून जप करावा

एकाग्रता

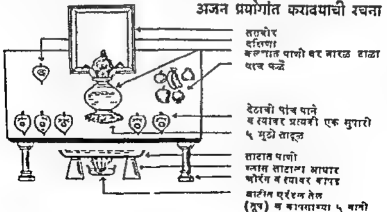
एकाच गोष्टीवर आपले मन स्थिर करणे यास एकाग्रता म्हणतात. अंजनयोगात एकाग्रतेला फार महत्त्व आहे ज्या मंत्राने अंजन तयार करावयाचे असेल त्या मंत्राचा रोज काही ठराविक वेळात जप करून स्पष्ट स्वरउच्चार करण्यास शिकावे. मंत्र

मोठ्याने उच्चारावे त्यायोगे शब्दलहरींच्या शक्तीने अंजन प्रभावी होते. अंजन प्रयोग करीत असताना डोळे मिटून त्या मंत्राशी एकरूप होण्याचा प्रयत्न करावा. तल्लीन होऊन जप करावा. त्यामुळे मनावरचे फार मोठे दडपण कमी होते असा अनुभव आहे.

इष्टदेवता मूर्ति

अंजनात पूजेकरिता ठेवण्याची मूर्ति अथवा तसवीर ही कोणत्याही जागृत देवळातील त्या देवतेच्या मूर्तीस स्पर्श करून आणावी. देवळातील मूर्तीभोवती उच्च अदृश्य चुंबकीय प्रवाह असतात. त्यामुळे आपण स्पर्श करून आणलेल्या मूर्तीला अथवा तसविरीला चुंबकत्व प्राप्त होऊन घरात पूजेत मन एकाग्र होते. देवळात येणाऱ्या प्रत्येक भक्ताच्या श्वासोच्छ्वासातून मूर्तीभोवती हे चुंबकीय क्षेत्र तयार होत असते. मंदिरात गेल्यावर मनाला जी प्रसन्नता वाटते त्याचे मूलभूत कारण हेच आहे.

अंजन प्रयोगात करावयाची रचना

दिशा — पूर्व अथवा पश्चिम.

वस्तु – चौरंग, चौरंगावर स्वच्छ कोरा कपडा, तांब्याचा कलश, २ नारळ, ५ देठाची पाने, ५ अख्ख्या सुपाऱ्या, आंब्याचा टाळा अथवा ५ देठाची पाने. अबीर, कुंकू, अष्टगंध, हळद, पिंजर, चंदन, केशर, देवतेची मूर्ति अथवा तसबीर, ५ प्रकारची फळे नसल्यास ५ केळी किंवा एखादे फळ. ५ मुठी तांदूळ, उदबत्त्या, धूप, कापूर, १। रु. दक्षिणा, फुले, हार.

काजळासाठी १ ताट, ताटाला आधारासाठी सारख्या उंचीचे ग्लास अथवा लाकडी ठोकळे एरंडेल तेल अथवा शुद्ध तूप, वाटी अथवा सोलगट भांडे, कापसाच्या ५ ते ७ वाती व त्या उभ्या रहाण्यात या साठी बोल्ट किंवा स्टँड नसल्यास जुन्या भोक असणाऱ्या पैशाचा उपयोग करावा.

रचना – प्रथम पूर्व दिशेला अथवा पश्चिम दिशेला शेणाने सारवून त्या जागेवर चौरंग मांडावा. चौरंगावर कोरे कापड घालावे त्यावर मागे भिंतीला टेकून आपल्या उपास्य देवतेची तसबीर ठेवावी. चौरंगाच्या मध्यभागी कापडावर ५ मुठी तांदूळ घेऊन त्यावर तांब्याचा कलश ठेवावा. कलशात पाणी घालून वर आंब्याचा टाळा ठेऊन त्यावर नारळ ठेवावा. तांब्यासमोर ५ पाने देठाची पुढे करून ओळीत ठेवावीत. त्यावर ५ सुपाऱ्या पुढून ठेवाव्यात चौरंगावर कलशाच्या उजव्या बाजूस एका देठाच्या पानावर १। रु. दक्षिणा ठेवावी. दुसऱ्या डाव्या बाजूस फळे ठेवावीत.

चौरंगासमोर जमिनीवर सुंदर रांगोळी काढावी. त्यावर वाटीत एरंडेल तेल अथवा तूप घेऊन त्या वाटीत ५ वाती ठेवाव्यात (पेटवू नयेत.) नंतर ३ समान उंचीचे ग्लास अथवा ठोकळे घेऊन त्यावर ताट ठेवावे. ताटात अर्धा ते पाऊण उंचीपर्यंत पाणी ओतून

ठेवावे. ताटाखालील वातीची ज्योत व ताटाचा तळभाग यात थोडे अंतर असावे. कारण काजळ तयार होताना वाती विझू नयेत.

अंजन ज्या वेळी सुरू करावयाचे असेल त्या वेळेच्या अगोदर पूजेच्या साहित्याने पूजा करून घ्यावी. चंदनात, अष्टगंधात केशर टाकावे. कलशाला, नारळाला, सुपाऱ्यांना आपल्या इष्टदेवतेच्या तसविरीला हळद, कुंकू वगैरे लावून पूजा करावी. फुले, हार कलशाला, तसविरीला सुपाऱ्यांना वाहावीत. काजळासाठी बसणाऱ्या सर्व व्यक्तींनी पूजा आटोपून घ्यावी. जपाच्या ठरलेल्या वेळी कापसाच्या वाती पेटवाव्यात व जपाला सुरवात करावी. सर्व अंजनप्रयोगात करावयाची रचना सर्वसाधारणपणे वरील प्रमाणेच आहे.

जप रात्री संपविताना आरती म्हणून जप संपवावेत. सकाळपर्यंत पूजा तशीच ठेवावी. सकाळी ताटाच्या तळभागावर जमलेल्या काजळाची आकृति पहावी. वास्तूदोष असेल तर त्या घरातील वायुरूप अतृप्त आत्म्याचे चेहरे स्पष्ट आलेले असतात. काजळ सुरीने अथवा कोणत्याही साधनाने गोळा करावे व ते एका वाटीत घेऊन त्यात काळधागाईचे अथवा शुद्ध तूप घेऊन रात्री जप केलेला मंत्र म्हणत करंगळीच्या जवळच्या बोटाने खलून काजळ करावे. त्या काजळाच्या डब्या भराव्यात. हे काजळ फक्त घरातील अथवा जपातील व्यक्तींनीच वापरावे इतरांसाठी बाजारात मिळणारे काजळ द्यावे.

कलशातील पाणी घरात शिंपडावे. सर्व व्यक्तींनी ते पाणी थोडे थोडे प्यावे. उरलेले पाणी बाटलीत भरून ठेवावे. शारीरिक व्याधीकरिता याचा उपयोग पुढे करावा. पाच सुपाऱ्या धान्याचे डबे, पूजेचा देव्हारा, पैसे ठेवण्याची जागा यात ठेवाव्यात. एखादी

सुपारी भगव्या रंगाच्या कपड्यात घालून ती दरवाज्यावर बांधावी. फळांचा प्रसाद करावा व तो सर्वांना वाटावा. नारळ पाने, दक्षिणा, कपडा, तांदूळ जवळच्या देवळात नेऊन द्यावेत पुजारी ते घेईल अथवा कोणत्याही गरिबास देऊन टाकावे व नमस्कार करावा.

येथपर्यंत अंजनयोगाविषयी सांगोपांग माहिती दिल्यावर पुढील भाग हा अंजनप्रयोगाचा असल्यामुळे त्यातील प्रत्येक प्रयोग नीट वाचून जो अजनप्रयोग आपणास करावयाचा असेल तो समजेपर्यंत वाचून नतर प्रयोग करावा. आपणास या प्रयोगाने मिळणारी चित्तशांति ही कल्पनातीत रम्य असेल. चला तर आपण पुढील भागात अंजनाचे प्रयोग अभ्यासू या.

" अंजनयोगात लागणारी स्तोत्रे विकत घेऊन त्याच्या प्रती जपास बसणाऱ्या व्यक्तींना द्याव्यात

१) गायत्री अंजनयोग – मंत्र " ॐ भूर्भुवः स्वः ॐतत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात्
२) लक्ष्मी अंजनयोग – दुर्गाकवच
३) मारुति अंजनयोग – मारुतिस्तोत्र (भीमरूपीस्तोत्र)
४) विष्णु अंजनयोग – श्रीविष्णुसहस्रनाम
५) सूर्यांजनयोग – वशिष्ठकृत सूर्यस्तोत्र
६) श्रीवरदा अंजनयोग–लक्ष्मीस्तोत्र
७) वडवानल अंजनयोग – हनुमानचालीसा मोठे पुस्तक किंमत २० न. पैसे

वा. ल. पाठक प्रकाशन यांतील ३ रे हनुमान स्तोत्र हेच वडवानल स्तोत्र

८) सर्वसिद्धि अंजनयोग – श्रीसिद्धलक्ष्मीस्तोत्र (दुर्गागणेश उपासना व शंकरसंहिता या आमच्या प्रकाशनामध्ये मिळेल.)

९) व्यंकटेश अंजनयोग – श्रीव्यंकटेशस्तोत्र

१०) नवनाथ अंजनयोग – श्रीनवनाथ भक्तिसार किंमत १० रुपये

११) शिवाजनयोग – मंत्र ॐ नमः शिवाय ॐ

१२ कुंजिका अंजनयोग – अथ कुंजिकास्तोत्र (निर्णयसागर प्रकाशन)

१३) नारायण अंजनयोग – मंत्र ॐ नमो नारायणाय ॐ

१४) दुर्गागणेश अंजनयोग – श्रीसूक्त व गणपति अथर्वशीर्ष (संस्कृत)

१५) राधिका अंजनयोग — श्रीकालभैरव स्तोत्र

१६) नवग्रह अंजनयोग – नवग्रह स्तोत्र

अनुक्रमणिका

बुद्धीची धारणा व आत्मसामर्थ्य वृद्धीसाठी

गायत्री अंजनयोग

गायत्री मंत्र हिंदुधर्माचा प्राचीन व महान् शक्तिदायक मंत्र आहे रवीन्द्रनाथ टागोर यानी त्यास भारताचा बोधकारक मंत्र असे म्हटले आहे मंत्र निरनिराळ्या प्रकारचे असतात. काही, मंत्र बीजाक्षररूप असतात उदाहरणार्थ ' ऐं ह्रीं क्लीं चामुण्डायै विच्चे ' दुसरे सरळ प्रार्थना करण्याचे असतात जसे ' ॐ नमः शिवाय ' गायत्री मंत्र बीजाक्षररूप व सरळ प्रार्थनात्मक असा दोन्ही गुणानी युक्त आहे तसे पाहिले तर प्रथम बीजाक्षर व नंतर प्रार्थना असा या दोन्हीचा लाभ एकाच वेळी या मंत्राने प्राप्त होतो

बीजाक्षराचा मुख्य उपयोग त्याच्या ध्वनीचा प्रभाव व त्याचा गूढार्थ जाणल्यामुळे होतो सरळ भाषेतील प्रार्थना गूढार्थ समजण्याच्या योग्यतेची न होऊन देखील त्यापासून ईश्वरी भावना प्रभावित होते. योग तीन आहेत. ज्ञानयोग, कर्मयोग, भक्तियोग. गायत्री मंत्रात हे तीनही योग बीजरूपाने अंतर्भूत आहेत. ॐ परमेश्वराचे प्राचीन नाव आहे. त्याच्या गुणाचे ज्ञान प्रचितीनेच होते. प्रचिती ही ईश्वराच्या गुणाची कसोटी आहे जसे भू: जीवन देणारे तत्त्व, 'भुव:' रक्षण करणारे किंवा दु:ख निवारण करणारे आणि स्व: संपत्ति आणि ऐश्वर्य इत्यादि देणारे तत्त्व. भू: अर्थात् ईश्वरच आम्हाला जीवन देतो जोपर्यंत ईश्वराची कृपा आमच्यावर आहे, तोपर्यंत आमचे कोणत्याही प्रकारे अनिष्ट होऊ शकत नाही, 'भुवः' अर्थात् ईश्वरच आमचे रक्षण करतो जोपर्यंत

देवाची कृपा राहील तोपर्यंत कोणीच आमचे कोणत्याही प्रकारे नुकसान करू शकत नाही. 'स्वः' म्हणजे ईश्वरच सुख आणि संपत्ति देतो. त्याच्या कृपेमुळे आम्हांला कसलीही उणीव भासणार नाही. यासाठी परमेश्वरावर दृढ विश्वास ठेवून शक्तिशाली बना. हा गायत्री मंत्राचा आदेश आहे.

यावरून स्पष्ट होते की, मनुष्य कितीही हताश झाला तरी त्याच्यात प्राणशक्ति फुंकून शक्तिशालि, धैर्यवान आणि आत्मबल-संपन्न असा समर्थ बनविण्याची क्षमता गायत्री मंत्रात आहे. अशा प्रकारे गायत्री मंत्रामध्ये मनुष्याच्या अस्तित्वाचे अमोघ तत्त्व अंतर्भूत आहे. पूर्ण अर्थ समजून गायत्री मंत्राचा जप करणारा उपासक अत्यंत धाडसी होतो. तो केव्हाच भित्रा होऊ शकत नाही. ईश्वरावरची श्रद्धा व विश्वास ज्या वेळी उडून जातो त्या वेळी कोणताही समुदाय, जाति, वर्ग हे आधारशून्य आणि दुर्बल होऊन पराधीन होतात. उपयुक्त भावनांच्या बरोबरच मंत्रानुष्ठान केले तर आत्मशक्तीची प्राप्ति होते. केवळ मंत्राचा अर्थ समजून प्रेम आणि विश्वासपूर्वक तल्लीन होऊन जप करणाऱ्याला केव्हाच पराधीन होण्याची पाळी येत नाही आणि तो कोणत्याही धर्मांध समुदायापासून घाबरून न जाता त्यांचा सामना करू शकतो. गायत्री मंत्राचा दुसरा भाग 'तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि' आहे. आम्ही त्या वंदनीय ईश्वराच्या कल्याणकारी तेजाचे ध्यान करीत आहोत. हे एक कर्म आहे. हा एक कर्मयोगाचा उपदेश आहे. 'धियो यो नः प्रचोदयात्' ईश्वराने आमच्या बुद्धीला सन्मार्ग दाखवावा हा तिसरा आणि शेवटचा भाग स्पष्टरूपात प्रार्थना आहे. हा 'भक्तियोग' झाला. अशा प्रकारे गायत्री मंत्रात ज्ञान, कर्म आणि भक्तियोग ही अंतर्भूत आहेत.

मंत्राचा योग्य अर्थ समजून केलेला जप सर्वांत उत्तम असतो. मंत्रार्थ न समजता देखील त्याचा शुद्ध उच्चार केल्यामुळे जी ध्वनींची कंपने निर्माण होतात त्याचा अत्यंत उपयुक्त प्रभाव पडतो. जसे राग-रागिणींला सर्वथा अपरिचित असे हरणाचे कळप वीणेमधून निघणाऱ्या मधुर स्वरलहरीमुळे स्तब्ध उभे राहतात. गायत्री मंत्राचा जप चालू असताना शारीरिक प्रक्रियांचे निरीक्षण करताना असे आढळले की, कोडी रज्जूमध्ये असणाऱ्या स्थितचक्रातून चैतन्य वर चढताना चक्रात गति जाणवते, आणि वाटते जणू कमलपुष्पाच्या या पाकळ्या उमलत आहेत व बंद होत आहेत. चक्रात अशा प्रकारे होणाऱ्या क्रियांनी कुंडलिनी शक्ति हळूहळू अवश्य जागृत होईल. कदाचित् पुष्कळ वेळ लागेल खरा, परंतु गुरुशिवाय अशा यौगिक शक्तींचा विकास करण्याचा हा एकच अत्यंत सरळ, सोपा व निर्विघ्न उपाय आहे.

गायत्री संहिताच्या २५ व्या मंत्राचा मराठी अर्थ पुढे दिला आहे. त्यावरून वरील कथनाची सत्यता पटेल. गायत्री मंत्राचा अर्थ. ॐ प्रभु तुम्हीच आम्हाला जीवन देता. तुम्हीच आमचे रक्षण करता आणि सुख व संपत्ति देता. त्या तुमच्या कल्याणकारी तेजाचे आम्ही स्मरण करतो. तुम्ही आमच्या जीवनरथाचे सारथी बनून आमच्या बुद्धीला मार्ग दाखवा. हा मंत्र अंतःकरणापासून प्रार्थना करणाऱ्याचे रक्षण करून आपल्या 'गायत्री' नावाची यथार्थता सिद्ध करतो. परमात्मा तुम्हाला मार्ग दाखवितो म्हणून तुम्ही दृढ श्रद्धा व विश्वास ठेवा की, कोणीच तुमचे वाकडे करू शकत नाही. ही प्रार्थना मन, वचन व कर्म या एकतानतेत केली पाहिजे. त्याचे चिंतन, मनन याचे व्यवहारात पालन केले पाहिजे. प्रार्थना करताना त्याचा मानसिक प्रभाव काय पडतो, याचे

निरीक्षण केल्यास प्राणशक्ति (चैतन्य) सर्व चक्रांमधून निघून लंब वर्तुळाकार फिरत आहे असे वाटते. शरीरात पायाच्या वरच्या भागापासून डोक्यापर्यंत ही प्राणशक्ति गति घेत आहे असे अनुभवास येते. ती जितकी गतिमान होईल तितकी अधिक शक्ति उत्पन्न होईल. गायत्री मंत्राचा जप केल्यामुळे आपल्या शरीरात शक्ति उत्पन्न करण्याच्या क्रियेची सुरवात होते. कुंडलिनी जागृत झाल्यावर आपण जो दृढ संकल्प करू त्याचा प्रभाव इतरांवर पडतो. ज्याप्रमाणे माणसाचा स्वभाव बदलू शकतो व रोग निवारणासाठी साहाय्य करता येते, त्याप्रमाणेच यासारख्या गोष्टीसाठी ईश्वराच्या कृपेची आवश्यकता आहे. त्यासाठी प्रार्थनेचे रहस्य समजून त्याप्रमाणे आचरण ठेवले पाहिजे. प्रार्थनेत आपण ईश्वरापासून मार्गदर्शनाची इच्छा करतो, म्हणून त्याला प्रसन्न करून घेण्यासाठी आपल्यामध्ये दैवी गुणांचा विकास करणे आवश्यक आहे. दैवी आणि आसुरी प्रवृत्तीच्या गुणांचे गीतेच्या सोळाव्या अध्यायात विस्तृत विवेचन केलेले आहे. उपासकाने त्या अवश्य जाणून घेतल्या पाहिजेत. ज्याप्रमाणे कारखान्यात मोटारची शक्ति उत्पन्न होते, त्याप्रमाणेच वेगवेगळ्या चक्रांमध्ये प्राणाचे वहन होऊन आपल्या शरीरात शक्तीचे संचलन होते. ज्याप्रमाणे घड्याळातील एका चक्राच्या धक्क्याने दुसरी चक्रे फिरू लागतात आणि घड्याळातील पूर्ण यंत्रसमूह गतिशील होतो, त्याप्रमाणे गायत्री जप ज्या प्रमाणात वाढत जाईल त्या प्रमाणात प्राणशक्तीचा वाढ होऊन ती उत्तरोत्तर शक्तिशाली होत जाते. आता भूः, भुवः, स्वः याचा उच्चार केल्यावरोबर शरीरात प्राणशक्ति कोणकोणत्या भागात चैतन्यशील होते आणि त्याचे रहस्य काय यावर दृष्टिक्षेप करू या. 'भूः' जीवनतत्त्व (अग्नवलै) याचे स्थान बेंबीखाली असणाऱ्या मणिपूर चक्रात आहे. 'भूः' या उच्चार

करताना बेंबीखालच्या मणिपूर चक्रात स्पंदन झाल्याची जाणीव होते 'भुवः' चा उच्चार केल्यावर प्राणशक्ति बेंबीखाली स्थित मणिपूर चक्रामधून हृदयाजवळच्या अनाहत चक्रामध्ये प्रवेश करते. 'स्व' संपत्ति ऐश्वर्य देणारे तत्त्व (बुद्धिबळ) याचे स्थान सहस्त्रारचक्र अर्थात् मस्तकात आहे 'स्वः' चा उच्चार करतेवेळी प्राणशक्ति अनाहत चक्रामधून पुढे जाऊन सहस्त्रार चक्रात प्रवेश करते. यानंतर ॐ चा उच्चार केल्यावर सहस्त्रार चक्रातून निघून चिद् आकाशात प्रसारित होऊन पुन्हा बेंबीच्या मणिपूर चक्रात प्रवेश करून चक्राकार गति पूर्ण करते. याप्रमाणे 'तत्सवितुर्वरेण्य भर्गोदेवस्य धीमही धियो यो नः प्रचोदयात्'चा उच्चार केल्यामुळे प्रत्येक वेळी चक्राकार गति पूर्ण होईल गायत्री मंत्राच्या उच्चाराने आपली प्राणशक्ति चार प्रदक्षिणा पूर्ण करून शरीरातील सर्व यंत्रांना पूर्णपणे गतिमान करून शक्ति उत्पन्न करते. गायत्री मंत्र श्रेष्ठ आहे. 'विनाशकाले विपरीतबुद्धि' अर्थात् विनाश होण्याच्या वेळी सर्व प्रथम बुद्धीच विकृत होते. शुभ, अशुभ विचार करण्याची क्षमताच रहात नाही. म्हणून उत्कर्षाची इच्छा करणारा उपासक सद्बुद्धीपेक्षा अधिक चांगली वस्तु ती कोणती मागू शकेल. आणि हेच आपण गायत्रीमंत्राद्वारे मागत असतो गायत्री मंत्राने आपण प्रभुसान्निध्य, रोग निवारण, शारीरिक शक्ति आणि आत्मबल, तसेच संपत्ति प्राप्त होण्यासाठी बुद्धि व शक्ति ईश्वराने आपल्याला द्यावी म्हणून त्याची प्रार्थना करतो परमेश्वर आपल्या सन्मुख उभा राहून आपल्याला अंगबल, आत्मबल व ऐश्वर्य देत नाही तर ब्रह्मचर्याचे पालन करून शारीरिक शक्तिवृद्धीसाठी धैर्य देऊन दुःख दूर करण्यासाठी आणि संपत्ति प्राप्त होण्यासाठी तदनुकूल बुद्धि प्रदान करतो असे म्हटले आहे की, "न देवा दण्डमादाय रक्षन्ति पशुपालवत् । य तु रक्षितुमिच्छन्ति

बुद्धया संयोजयन्ति तम् ॥" 'देवता गवळ्यासारखी काठी घेऊन कोणाची रक्षा करीत नाही, तर ती ज्याचे रक्षण करायचे त्यांना समयोचित बुद्धि देते." जगात कोणीही व्यक्ति, समाज आणि राष्ट्र याना मानाचे स्थान मिळावे म्हणून प्रयत्न करील त्याला या तीन शक्तींची नितान्त आवश्यकता आहे. याचे ज्ञान प्रत्येक समजुतदार व्यक्तीला असले पाहिजे. जी व्यक्ति, समाज किंवा राष्ट्र याची उपेक्षा करील, त्याच्या स्वातंत्र्याला नेहमी भय राहील. इतिहास साक्ष आहे. या क्षणी या तीन शक्तींसाठी जनसमुदायाचे संगठन आवश्यक आहे.

एकदा मार्गाने जाताना राजनीतिनिपुण आचार्य चाणक्याच्या पायात गवताचे कुसळ टोचले. बस्स, आचार्य चाणक्यांनी ज्या ठिकाणी कुसळ टोचले त्या स्थानावरील संपूर्ण गवताचा उपटून नाश केला. त्यांनी असे का केले ? या प्रश्नाच्या उत्तरासाठी त्यांनी सांगितले की, रोग आणि शत्रु याचा संपूर्ण नाश करावयास हवा. भुवः आणि स्वः चे अनेक अर्थ संस्कृत भाषेत आहेत. परंतु गायत्रीमध्ये त्यांचा अर्थ अन्तरिक्ष किंवा स्वर्ग असा नाही, तर दुःख दूर करा आणि सुख मिळवा इतकाच आहे. पुढील उदाहरणावरून ही गोष्ट स्पष्ट होईल. हिंदु जातीत जरी सर्व लोक गायत्री जप करीत नसले तरी त्यांच्या प्रार्थनेत वरील दोन्ही भावना व्यक्त होतातच. १) आपदामपहर्तारं .. नमामि अहम् (रामरक्षा) २) आपद् उद्धारिणी आद्या आनन्ददात्री च ... प्रणमामि अहम् (जगदबास्तुति) या प्रार्थनांमध्ये गायत्री मंत्राचेच अनुकरण झालेले आहे. सर्व देवतांच्या स्तुतीमध्ये त्या दोन गोष्टी प्रमुख रूपाने असतात. या व्यतिरिक्त कोणत्याही देवतेची मूर्ति अथवा चित्र यामध्ये 'अभय' व 'वरद' ह्या दोन मुद्रा असतात. याचा

अर्थ असा 'देवता आमचे रक्षण करो आणि सुख देवो ।' अंतरिक्ष आणि स्वर्ग असा 'भुवः किंवा 'स्व' ' या अर्थ त्याज्य आहे. हिंदु धर्म, साहित्य आणि सम्प्रदायात गायत्री निरनिराळया रूपात व्याप्त आहे. उदाहरणाने हीच गोष्ट अधिक स्पष्ट होईल. जीवन-दाता, रक्षक, बुद्धिबल आणि सुखसंपत्तीची वृद्धि करणारा ईश्वर आहे हिंदुधर्मात ईश्वराच्या ह्या तीन विभूति मानल्या आहेत.

पहिले स्वरूप जीवनदाता, – पवनपुत्र, हनुमान आपल्यापुढे ब्रह्मचर्याच्या आदर्शातून शारीरिक शक्तीचा विकास करा असा आदेश देतो. याचबरोबर भक्ति आणि आज्ञापालक याचा आदर्श उभा करून प्रेरणा देतो. दुसरे स्वरूप चण्डी – साहस आणि शक्तीच्या साहाय्याने अनाचारी भयंकर दैत्याचा नाश करण्या-साठी आत्मबल वाढविण्याचा बोध करते. आपण देखील त्याच प्रकारे साहस, शक्ति आणि आत्मबल संचित करून दुराचार व अनाचार यावर विजय प्राप्त करावा असा संदेश या रूपात दिसतो तिसरे स्वरूप – विरक्त समर्थ आणि, भगवद्भक्त गुरूपासून ज्ञान प्राप्त करून बुद्धि व सामर्थ्य वाढवून, प्राकृतिक शक्तीचे नियंत्रण करून ऐश्वर्य प्राप्त करून घ्यावे असा संदेश देते गायत्री मंत्राचा जप यन्त्रवत न करता वरील तीन शक्तीच्या वृद्धीचा संकल्प करून समाजात आदर्श स्थापण्यात आपण पुढे असले पाहिजे. या आदश ना विसरणारा समाज पराधीन होतो

या अंजनयोगाने बुद्धीची धारणा वाढते. आत्मसामर्थ्य वाढून कोणत्याही प्रसंगी मनुष्य घाबरून न जाता धैर्याने मार्ग शोधून काढतो. वास्तुदोष जातो. आत्मानुभूतीसाठी प्रतीक्षा करणाऱ्या उपासकाला हा अंजनयोग वरदानच ठरेल

विधि– हा अंजनयोग करणारी व्यक्ति अनुग्रहीत *(गुरूपदेश घेतलेली) असावी. फक्त एकाच अशा व्यक्तीने हा अंजन प्रयोग करावयाचा असतो कोणत्याही रविवारी सुरू करावयाचा व ८ वे दिवशी पूर्ण करावयाचा रोज रात्री ११ ते १ वाजेपर्यंत प्रत्येक दिवशी ३ हजार पुढील मंत्र म्हणावा.

मंत्र – ॐ भूर्भुवः स्वः ॐ तत्सवितुर्वरेण्य ।
भर्गोदेवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् ॐ ॥

पूर्व दिशेला पश्चिमेकडे तोंड करून चौरंग व पाट मांडून दोन्ही बाजूला समया असाव्यात सप्तधान्ये (तांदूळ, उडीद, मूग, चणे, काळेतीळ, तूर, कुळीथ) प्रत्येकी ५ मुठीप्रमाणे एकत्र करुन चौरंगावर घालावीत. वर ताम्याचा कलश ठेवावा त्यात पाणी घालून लाजाळू, पिंपळ, औदुंबर, जाभुळ, आंबा व दूर्वा ही घालावी गायत्रीची ३अथवा ५ गुंज वजनाची सुवर्णाची, चांदीची अथवा ताम्याची प्रतिमा ताम्हनात तांदूळ घालून त्यावर ती प्रतिमा ठेवावी ते ताम्हन कलशावर ठेवावे चौरंगासमोर जमीन शेणमातीने सारवून आधीच घ्यावी त्यावर स्वस्तिक रेखून घ्यावे नतर निरांजन लावावे. तीन पेले व त्याची काजळासाठी रचना योग परिचयात पहावी नतर *अनुग्रहीत व्यक्तीने प्रतिमेला गंध-फूल वाहून नैवेद्याला पेढे वा केळी ठेवून मग प्रार्थना करावी. मग जप सुरू करावा

अंजनयोगात घ्यावयाची काळजी – अनुग्रहीत व्यक्तीने सोवळ्यात बसावे. जेथे जप चालू असेल ती देवघराची जागा बंदिस्त असावी समजा सध्याच्या काळात अशी सोय नसेल तर जपकर्त्या व्यक्तीच्या घरातील माणसाने जपाचे वेळी एकही शब्द बोलू नये.

दूर शांत बसावे. जप चालू असताना व रात्री घरातील माणसांनी बाहेर जाऊ नये व बाहेरून कोणाला आत घेऊ नये. दरवाजा खिडक्या बंद असाव्यात. आवाज झाल्यावर दरवाजा उघडू नये. इतकेच काय परंतु या आठ दिवसाच्या काळात स्वप्न पडल्यास तारीख, वेळ व स्वप्न टिपून ठेवावे. जप करणाऱ्या माणसाने या काळात कोठेही जाऊ नये

* अनुग्रहीत व्यक्ति नसेल त्यांनी कोणत्याही ब्राह्मणाला किंवा गायत्री जप करणाऱ्या व्यक्तीला नारळ, १। रु. देऊन १२ वेळा गायत्री मंत्र म्हणून घ्यावा व ३ वेळा उजव्या कानात म्हणून घ्यावा म्हणजे अनुग्रह झाला.

परशराम यशवंत वावळे
सदाशिव पेठ, पुणे
ता. १५-६-७३

ती. महालेशा श्री यास,

स. न. वि. वि. अनेक वर्षे मी घरगुती विचारांनी बेचैन झालो होतो. त्यामुळे शरीराला व मनाला मुळीच शांतता नव्हती व स्वास्थ्य लाभत नव्हते. आपली भेट त्र्यंबकेश्वरी झाली. आपणाकडून गायत्री अंजन योगाचे मार्गदर्शन झाले अंजनयोगाने मला पूर्ण मन शांति व शारीरिक स्वास्थ्य मिळाले आपला गायत्री अंजनयोग त्वरित फलदायी झाला. यापुढेही आपणाकडून जास्तीत जास्त लोकांना मार्गदर्शन होऊन संकटनिवारण व्हावे अशी प्रार्थना करीत आहे.

आपला
परशराम यशवंत वावळे

श्री

एन. सी. जोशी
कोल्हापूर
१४-४-१९६३

तीर्थरूप महालेशास्त्री यांस

सप्रेम नमस्कार,

कीर्तनाच्या निमित्ताने अंबाबाईचे मंदिरात आपली भेट झाली आपण अगत्याने माझे घरी आलात. त्या वेळी मी पोष्टात साधा कारकून होतो. बुद्धिमान् असून माझे परिस्थितीमुळे मी हतबल झालो होतो. घरात अठराविश्वे दारिद्रय होते. आपण कोल्हापूरच्या मुक्कामात माझ्याकडून अक्षरशः पाठी लागून गायत्री अंजनयोग करून घेतलात. यामुळे माझी आर्थिक स्थिति सुधारत गेली व आज मी पोस्टमास्तर झालो जे मी स्वप्नात अनुभवले नसते ते या साध्या प्रयोगाने तुम्ही माझ्या जीवनात प्रत्यक्ष घडवून आणलेत. आपला मी कसा ऋणी होऊ हे कळत नाही. आम्हा उभयतांचा नमस्कार, मुलांना आशीर्वाद

आपला
एन. सी. जोशी
पोस्टमास्तर

* * *

सात्रीने श्रीमंत होण्याचा

लक्ष्मी अंजनयोग

'लक्ष्मी च धनदा नित्या । अजनेन समावृता ।।

(अर्थ-नित्य लक्ष्मी हातात रहावी म्हणून अजनयोगाने तिला वश करावी.)

आपण नोकरी करून, उद्योगातून, शेतीतून व अन्य प्रकारे पैसे कमावतो, परतु प्रपचात येणाऱ्या अनेक अनपेक्षित सकटामुळे पैसे खर्च होतात. इतकेच नव्हे तर प्रसगी जवळची चीजवस्तु गहाण ठेवून अथवा व्याजाने कर्जाऊ पैसे काढून प्रसंगाला तोड द्यावे लागते अशा वेळी आपण कष्ट करून देखील भविष्यकाळासाठी काहीच शिल्लक टाकू शकत नाही जर आपण प्रयत्नाने थोडी फार माया जमवली तर, आपल्या भिडस्त स्वभावामुळे आपल्याकडे पैसे मागावयास येणाऱ्या व्यक्तींच्या प्रसंगाकडे पाहून व त्याच्या शब्दावर विश्वास ठेवून आपण झट्कन त्याला पैसे देतो, व त्यामुळे पुढे ते पैसे मिळालेच तर अनेक दिवसानी मनस्ताप होऊन मिळतात किंवा बुडून जातात असे हे व्यवहारात घडू नये व आपली पैशाची कामे व्हावीत, अचानक धनलाभ व्हावा यासाठी हा अजनयोग उपयोगात आणावा

विधि- कोणत्याही शुभवारी सुरवात करावी पूर्व किंवा उत्तर दिशेला तोड करून लक्ष्मीचा फोटो ठेवावा. त्याच्यापुढे चौरगावर सस्कारित श्री यत्र ठेवावे. दोन समया असाव्यात तुपाचे निराजन काजळासाठी उपयोगात आणावे.

मत्र-शरणागत दीनार्तपरित्राणपरायणे ।
सर्वस्यार्तिहरे देवि नारायणि नमोऽस्तुते ।।

वरील मंत्र रोज ३ हजार व दुर्गाकवच ५ वेळा असे १६ दिवस करावे उपासनेच्या वेळी उत्तम धूप किंवा अगरबत्ती जाळावी केवडा अत्तर देवीला यथावकाश वापरावे. जपाच्या शेवटच्या दिवशी ५ कुमारिका (वय वर्षे ९ पर्यंत) पूजा करून त्यांना जेवण वाढावे देवीवर श्रद्धा ठेवावी काजळ काढून घ्यावे

उपासनेच्या काळात घ्यावयाची काळजी

१ जप रात्री ९ ते ११ करावा. २ सोळा दिवस उपासकाने एकभुक्त रहावे आहारात मीठ, मिरची नसावी फक्त दूध भात घेणे उत्तम आवट पदार्थ वर्ज. ३. जपाची जागा शक्यता बंद असावी ४. जपाला खास स्त्री वा पुरुष यापैकी एकानेच बसावे व जप पूर्ण होईपर्यंत घर सोडून कुठे जाऊ नये ५ जपकाळात रात्रा ९ ते ११, दरवाजा उघडू नये जर दरवाजावर अथवा खिडक्यावर आवाज झाले किंवा कोणी हाक मारली तरी दरवाजा अथवा खिडक्या उघडू नयेत

दुर्गाकवच

ॐ अस्य श्रीचण्डी कवचस्य ब्रह्मा ऋषि अनुष्टुप छन्द चामुण्डा देवता, अगन्यासोक्तमातरो बीजम् दिग्बन्ध देवतास्तत्वम् श्री जगदम्बाप्रीत्यर्थे सप्तशती पाठाङ्गत्वेन जपे विनियोग ।

ॐ नमश्चण्डिकायै ॥ मार्कण्डेय उवाच । ॐ यद् गुह्य परम लोके सर्वरक्षाकर नृणाम् । यन्नकस्यचिदाख्यात तन्मे ब्रूहि पितामह ॥१॥ ब्रह्मोवाच । अस्ति गुह्यतम विप्र सर्वभूतोपकारकम् । देव्यास्तु कवच पुण्य तच्छृणुष्व महामुने ॥२॥ प्रथम शैलपुत्रीति द्वितीय ब्रह्मचारिणी । तृतीय चन्द्रघण्टेति कूष्माण्डेति चतुर्थकम् ॥३॥ पञ्चम स्कन्दमातेति षष्ठ कात्यायनीति च । सप्तम कालरात्रिश्च महा-

गौरीतिचाष्टमम् ॥४॥ नवम सिद्धिदात्री च नव दुर्गा. प्रकीर्तिताः । उक्तान्येतानि नामानि ब्रह्मणैव महात्मना ॥५॥ अग्निना दह्यमानस्तु शत्रुमध्ये गतो रणे । विषमे दुर्गमे चैव भयार्ता शरण गता ॥६॥ न तेषा जायते किंचिदशुभ रणसकटे । नापद तस्य पश्यामि शोक-दु खभय नहि ॥७॥ यैस्तु भक्त्या स्मृता नून तेषा सिद्धि प्रजायते । ये त्वा स्मरन्ति देवेशि रक्षसे तान्न सशय ॥८॥ प्रेतसस्था तु चामुण्डा वाराहि महिषासना । ऐन्द्री गजसमारूढा वैष्णवी गरुडासना ॥९॥ माहेश्वरी वृषारूढा कौमारी शिखिवाहना । लक्ष्मी पद्मासना देवी पद्महस्ता हरिप्रिया ॥१०॥ श्वेतरूपधरा देवी ईश्वरी वृषवाहनी । ब्राह्मी हस समारूढा सर्वाभरणभूषिता ॥ ११ ॥ इत्येता मातरः सर्वा सर्वयोग समन्विताः नानाभरण शोभाढ्या नानारत्नोप-शोभिता ॥ १२ ॥ दृश्यन्ते रथमारूढा देव्या क्रोधसमाकुला । शख चक्र गदा शक्ति हल च मुसलायुधम् ॥१३॥ खेटक तोमर चैव परसु पाशमेव च ॥ कुन्तायुध त्रिशूल च शार्ङ्गमायुध-मुत्तमम् ॥१४॥ दैत्याना देहनाशाय भक्तानामभयाय च । धार-यन्त्यायुधानीत्थ देवाना च हिताय वै ॥१५॥ नमस्तेस्तु महारौद्रे महाघोर पराक्रमे । महाबले महोत्साहे महाभयविनाशिनि ॥१६॥ त्राहि मा देवि दुष्प्रेक्ष्ये शत्रूणा भयवर्धिनि । प्राच्या रक्षतु मामैन्द्री आग्नेयामग्निदेवता ॥१७॥ दक्षिणेऽवतु वाराहि नैर्ऋत्या खड्ग धारिणी । प्रतीच्या वारुणी रक्षेद्वायव्यामृग वाहिनी ॥१८॥ उदीच्या पातु कौमारी ऐशान्या शूलधारिणी । ऊर्ध्वे ब्रह्माणि मे रक्षेदधस्ता द्वैष्णवीतया ॥१९॥ एव दशदिशोरक्षेच्चामुण्डा शववाहना ॥ जया मे अग्रत पातु विजया पातु पृष्ठत ॥२०॥ अजितावामपार्श्वे तु दक्षिणे चापराजिता । शिखामुद्योतिनी रक्षेदुमामूर्ध्नि व्यवस्थिता ॥२१॥ मालाधरी ललाटे च भ्रुवौ रक्षेद् यशस्विनी । त्रिनेत्रा च भ्रुवोर्मध्ये यमघटा च नासिके ॥२२॥ शखिनी चक्षुषोर्मध्ये श्रोत्रयो-

द्वारवासिनी । कपोलौ कालिका रक्षेत् कर्णमूले तु शाकरी ॥२३॥ नासिकायां सुगन्धा च उत्तरोष्ठे च चर्चिका । अधरे चामृतकला रक्षेत् जिव्हायां च सरस्वती ॥२४॥ दन्तान् रक्षतु कौमारी कण्ठदेशे तु चंडिका । घण्टिका चित्रघण्टा च महामाय च तालुके॥२५॥ कामाक्षी चिबुकं रक्षेद्वाचं मे सर्व मंगला । ग्रीवायां भद्रकाली च पृष्ठवंशे धनुर्धरी ॥ २६ ॥ नीलग्रीवा बहिःकण्ठे नलिकानलकूबरी । स्कन्धयोः खड्गिनी रक्षेद् बाहू मे वज्रधारिणी ॥ २७ ॥ हस्तयोर्दण्डिनी रक्षेदम्बिकाचांगुलीस्तथा । नखाञ्छूलेश्वरी रक्षेत् कुक्षौ रक्षेत्कुलेश्वरी ॥ २८ ॥ स्तनौ रक्षेन्महादेवी मनःशोकविनाशिनी । हृदये ललितादेवी उदरे शूलधारिणी ॥ २९ ॥ नाभिं च कामिनी रक्षेद् गुह्यं गुह्येश्वरी तथा । पूतना कामिका मेढ्रं गुदे महिषवाहिनी ॥ ३० ॥ कट्यां भगवती रक्षेज्जानुनी विन्ध्यवासिनी । जंघे महाबला रक्षेत् सर्वकामप्रदायिनी ॥ ३१ ॥ गुल्फयोर्नारसिंही च पादपृष्ठे तु तैजसी । पादांगुलीषु श्री रक्षेत् पादाधस्थलवासिनी ॥३२॥ नखान्दंष्ट्रा कराली च केशांश्चैवोर्ध्वकेशिनी । रोमकूपेषु कौमारी त्वचं वागीश्वरी तथा ॥ ३३ ॥ रक्तमज्जावसामासान्यस्थिमेदांसि पार्वती । अन्त्राणि कालरात्रिश्च पित्तं च मुकुटेश्वरी ॥ ३४ ॥ पद्मावती पद्मकोषे कफे चूडामणिस्तथा । ज्वालामुखी नखज्वाला अभेद्या सर्वसन्धिषु ॥३५॥ शुक्रं ब्रह्माणि मे रक्षेच्छाया छत्रेश्वरी तथा । अहंकारं मनोबुद्धिं रक्ष मे धर्मधारिणी । ३६ ॥ प्राणापानौ तथा व्यानमुदानं च समानकम् । वज्रहस्ता च मे रक्षेत्प्राणं कल्याणशोभना ॥ ३७ ॥ रसे रूपे च गन्धे च शब्दे स्पर्शे च योगिनी सत्त्वं रजस्तमश्चैव रक्षेन्नारायणी सदा ॥ ३८ ॥ आयु रक्षतु वाराही धर्मं रक्षतु वैष्णवी । यशः कीर्तिं च लक्ष्मीं च धनं विद्यां च चक्रिणी ॥ ३९ ॥ गोत्रमिन्द्राणी मे रक्षेत्पशून्मे रक्ष चण्डिके । पुत्रान् रक्षेन्महालक्ष्मीर्भार्यां रक्षतु भैरवी ॥४०॥ पन्थानं सुपथा रक्षेन्मार्गं क्षेमकरी

तथा ।। राजद्वारे महालक्ष्मीर्विजया सर्वतः स्थिता ।। ४१ ।। रक्षा-हीन तु यत्स्थान वर्जितं कवचेन तु । तत्सर्वं रक्ष मे देवि जयन्ती पापनाशिनी ।। ४२ ।। पदमेक न गच्छेत्तु यदीच्छेच्छुभमात्मनः । कवचेनावृतो नित्य यत्र तत्रैव गच्छति ।। ४३ ।। तत्रतत्रार्थ लाभश्च विजयः सार्वकामिकः । य य चिन्तयते काम त त प्राप्नोति निश्चितम् । परमैश्वर्यमतुलं प्राप्स्यते भूतले पुमान् ।। ४४ ।। निर्भयो जायते मर्त्यः सग्रामेश्वपराजित । त्रैलोक्ये तु भवेत्पूज्य कवचेनावृतः पुमान् ।। ४५ ।। इद तु देव्याः कवच देवानामपिदुर्लभम् । यः पठेत्प्रयतो नित्य त्रिसन्ध्य श्रद्धयान्वित. ।।४६।। दैवी कला भवेत्तस्य त्रैलोक्येष्व पराजित । जीवेद्वर्षशत साग्रमपमृत्युविवर्जितः ।।४७।। नश्यन्ति व्याधय. सर्वे लूता विस्फोटकादयः । स्थावर जगम चैव कृत्रिमं चापियद्विषम् ।। ४८ ।। अभिचाराणि सर्वाणि मंत्रयन्त्राणि भूतले । भूचरा. खेचराश्चैव जलजाश्चोपदेशिकाः ।। ४९ ।। सहजाः कुलजा मालाः डाकिनी शाकिनी तथा । अन्तरिक्षचराघोरा डाकिन्यश्च महावलाः ।। ५० ।। ग्रहभूतपिशाचाश्च यक्षगन्धर्वराक्षसाः । ब्रम्हराक्षसवेतालाः कूष्माण्डा भैरवादय ।। ५१ ।। नश्यन्ति दर्शनात्तस्य कवचे हृदि सस्थिते । मानोन्नतिर्भवेद् राज्ञस्तेजोवृद्धिकरं परम् ।। ५२।। यशसा वर्धते सोऽपि कीर्तिमडित भूतले । जपेत्सप्तशती चडी कृत्वा तु कवच पुरा ।। ५३ ।। यावद् भूमण्डल धत्ते सशैलवनकाननम् । तावत्तिष्ठति मेदिन्या सन्तति पुत्रपौत्रिकी ।। ५४ ।। देहान्ते परमं स्थान यत्सुरैरपि दुर्लभम् । प्राप्नोति पुरुषो नित्य महामायाप्रसादत. ।। ५५ ।। लभते परमं रूप शिवेन सह-मोदते ।। ५६ ।।

।। इति वाराह पुराणे हरिहरब्रह्म विरचित
देव्याः कवच समाप्तम्।।

श्री
ए जी तोडकर B A
दत्तात्रय इलेक्ट्रिकल कार्पोरेशन
माहीम सर्व्हिस इंडस्ट्रियल इस्टेट
मोरीरोड, माहीम पश्चिम, मु १९
ता २३-२-१९७२

गुरुवर्य तावेमहाराज यास,

मी मेहबूब स्टुडियोचा मॅनेजर म्हणून १५ वर्षे नोकरी केली कै मेहबूबनतर मला नोकरी सोडणे भाग पडले यानतर मी अनुभवाने इलेक्ट्रिकलची छोटी मोठी काम घेत होतो व माझी दत्तउपासना असल्यामुळे माझ्या कपनीचे नावही दत्तात्रय इलेक्ट्रिकल कार्पोरेशन ठेवले धदा म्हणून मला फारच कष्ट पडत होते आपण माझ्या ऑफिसमध्ये 'लक्ष्मी अजनयोगाचा प्रयोग केलात व विजेच्या कपातीमुळे आलेला मोठा धोका आपण टाळ लात व माझेच वदना प्लॅस्टिक कार्पोरेशन सुरू होऊन भरभराट होत आहे त्यातच 'कोटा' राजस्थान येथील लाखो रुपयाचे काम मला अडीच वर्षांकरिता मिळाले हा सर्व आपल्या मार्गदर्शनाचा परिणाम होय, अशी माझी व पत्नीची श्रद्धा आहे आपण दर रविवारी माझ्या ऑफिसचा ज्योतिषमार्गदर्शन देण्यासाठी उपयोग करावा त्याची किल्ली मी तयार केली आहे आपण हे आपलेच ऑफिस समजून जनकार्य करावे तीर्थरूप महालेमावांना आमचा नमस्कार

आपला नम्र,
तोडकर ए जी

वास्तूतील पिशाच्चबाधा जाण्यासाठी

मारुति अंजनयोग

व्यक्तीच्या अनेक दिवसाच्या एखाद्या वास्तूतील वास्तव्यामुळे त्या वास्तूतील अणुरेणूशी त्याचे व्यक्तिमत्त्व एकरूप झालेले असते. मृत्यूच्यावेळी जर वासना त्या वास्तूवर राहिली तर पुढे त्या वास्तूत पिशाच्चरूपाने ती व्यक्ति वावरत असते.तसेच जर वास्तूच्या खाली जमिनीत खून झालेला माणूस पुरला असेल, तरी देखील अशाच पिशाच्च बाधा होतात. घरात वाईट, भीतिदायक स्वप्ने पडणे, सतत आजार असणे, विवाह न होणे, कुटुंब कर्जबाजारी होणे, दारिद्र्यावस्था प्राप्त होणे, घरात कुणाचेच विचार एकमेकाना न पटणे, लहान सहान कारणावरून भाडणे, मारामाऱ्या होणे, घरात चोऱ्या होऊन नुकसान होणे इ. यासाठी हा अजनयोग उपयोगात आणावा. या अजनाने जपकर्त्याला जपकाळात स्वप्नातून वास्तुदोषाच्या सूचना होतात.

विधि—या अंजनयोगाला आठ दिवस लागतात. सुरवात केल्यापासून आठवे दिवशी रविवार यावा पूर्व दिशेला पश्चिमेकडे तोंड करून चौरंग वा पाट मांडून दोन्ही बाजूला समया असाव्यात. सप्त धान्ये प्रत्येकी पाच मुठी प्रमाणे (तांदूळ, उडीद, मूग चणे, काळे तीळ, तूर, व कुळीथ) एकत्र करून चौरंगावर घालावीत. वर ताम्याचा कलश ठेवावा. त्यात पाणी घालून लाजाळू, औदुंबर, जांभूळ, आंबा व दूर्वा ही घालावीत. वरती मारुतीची किमान तीन गुंज वजनाची तांबा, चांदी किंवा सोन्याची प्रतिमा ताम्याच्या ताम्हनात तांदूळ घालून त्यावर ठेवावी. ते ताम्हन कलशावर

ठेवावे. चौरंगासमोर जमीन शेणमातीने सारवून आधीच घ्यावी. त्यावर स्वस्तिक रेखून घ्यावे. नंतर निरांजन लावावे. तीन पेले व त्याची काजळासाठी रचना याराठी योग परिचय प्रकरण वाचावे. नंतर यजमानाने (स्त्री वा पुरुष कोणीही) मारुतीला गंध, फूल वाहून नैवेद्याला पेढे या केळी ठेवून मग प्रार्थना करावी. घरातील मंडळींनी कलशाचे समोर बसून रोज रात्री किमान १०८ वेळा मारुतिस्तोत्र (भीमरूपीस्तोत्र) व नंतर पुढील मंत्रजप दोन तास पूर्ण होईपर्यंत करावा.

मंत्र – ॐ ह्रीं वीर हनुमते अंजनीसुताय नम. ॐ ॥

सूचना – मंत्रजप चालू असताना रात्री ९ ते पहाटे ४ वाजेपर्यंत दरवाजा उघडू नये. आठवे दिवशी पाणी घरात शिपडावे. घरात बाधा असल्यास जपाचे वेळी त्या व्यक्तीला मध्ये बसवावे. व आठवे दिवशी कलशांतील पाणी त्या व्यक्तीला स्नानास द्यावे. ११ मुलांना जेवण व फराळ देण्यात यावा. काजळ काढून घ्यावे. हे काजळ बाधा झालेल्या व्यक्तीने रोज डोळयात घालावे. मारुतीची प्रतिमा मुलाचे गळयात बांधावी.

श्रीमारुतिस्तोत्र

भीमरूपी महारुद्रा, वज्रहनुमान मारुती ।
वनारी अंजनीसुता, रामदूता प्रभंजना ॥ १ ॥
महाबळी प्राणदाता, सकळा उठवी बळे ।
सौख्यकारी दुःखहारी, दूतवैष्णवगायका ॥ २ ॥
दीननाथा हरीरूपा, सुंदरा जगदंतरा ।
पातालदेवताहंता, भव्यसिंदूरलेपना ॥ ३ ॥

लोकनाथा, जगन्नाथा, प्राणनाथा, पुरातना ।
पुण्यवंता पुण्यशीला, पावना परतोषका ॥ ४ ॥
ध्वजांगे उचली बाहो, आवेशे लोटला पुढे ।
कालाग्नि, कालरुद्राग्नि, देखतां कांपती भये ॥ ५ ॥
ब्रह्मांडें माइलीं नेणों, आवळे दंतपंगती ।
नेत्राग्नि चालिल्या ज्वाळा, भ्रुकुटी ताठिल्या बळें ॥ ६ ॥
पुच्छ तें मुरडिलें माथां, किरीटी कुंडलें बरीं ।
सुवर्ण कटिकांसोटि, घंटा किंकिणि नागरा ॥ ७ ॥
ठकारे पर्वताऐसा, नेटका सडपातळू ।
चपळांग पाहतां मोठें, महाविद्युल्लतेपरी ॥ ८ ॥
कोटिच्या कोटि उड्डाणें, झेंपावे उत्तरेकडे ।
मंदाद्रीसारिखा द्रोणू, क्रोधें उत्पाटिला बळें ॥ ९ ॥
आणिला मागुती नेला, आला गेला मनोगति ।
मनासी टाकिलें मागें, गतीसी तुळणा नसे ॥ १० ॥
अणुपासोनि, ब्रह्मांडा येवढा होत जातसे ।
तयासी तुळणा कोठें, मेरु मंदार धाकुटे ॥ ११ ॥
ब्रह्मांडा भोंवते वेढे, वज्रपुच्छें करूं शके ।
तयासी तुळणा कैंची, ब्रह्मांडीं पाहतां नसे ॥ १२ ॥
आरक्त देखिलें डोळां, ग्रासिलें सूर्यमंडळा ।
वाढतां वाढतां वाढे. भेदिलें शून्यमंडळा ॥ १३ ॥
धनधान्य पशुवृद्धि, पुत्रपौत्र समग्रही ।
पावती रूपविद्यादि, स्तोत्रपाठें करूनिया ॥ १४ ॥
भूतप्रेत समंधादि, रोगव्याधी समस्तही ।
नासती तूटती चिंता, आनंदे भीमदर्शनें ॥ १५ ॥

हे धरा पधरा श्लोकी, लाभली शोभली बरी ।
दृढदेहा, नि संदेहो, संख्या चंद्रकलागुणें ॥ १६ ॥
रामदासी अग्रगण्, कपि कुळासि मंडण् ।
रामरूपी अंतरात्मा, दर्शने दोष नासती ॥ १७ ॥

॥ इति श्री रामदासकृत संकटनिरसन मारुतिस्तोत्र संपूर्णम् ॥

श्री डी के महाडीक
२ लक्ष्मी को ऑ हाऊसिंग
सोसायटी स्टेट बँक सोसायटी
इर्ला विलेपार्ले वेस्ट मु
४–३–१९७१

ती महालेबाबा यास

माझ्या घरी नेहमी पत्नी, मी व मुलगी आजारी पडत असू. त्यातच दोन ते तीन वेळा पत्नीचा अकाली गर्भपात झाला मी तावे महाराजाची गाठ घेऊन त्याना माझ्या पत्रिका दाखविल्या त्याच्याबरोबर आपण माझ्या घरी ' मारुती अंजनयोग ' केलात आपले नामजप करणारे भक्त येऊन खरोखर माझे जीवन बदललेत आज मला दुसरी एक मुलगी असून आमचे आजार आता बंद झालेत घरात जे पिशाच्च होते ते या अंजनयोगाने त्रास द्यायचे बंद झाले आहे आपण आमच्यावर लक्ष ठेवावे तावे महाराजांना सप्रेम नमस्कार

आपला कृपाभिलाषी
डी के महाडीक

संततिदोष निवारण व धनवृद्धि करणारा

विष्णु अंजनयोग

घरात सर्व आहे, परंतु घडपडणारी चिमुकली पावले नाहीत. मुले होतात, परंतु जगत नाहीत. नशिबातच संतति नाही. औषधी उपाय झाले. आता पुत्रघाकच नशिबी या प्रकारच्या कुंडल्या आम्ही तपासल्यावर कुंडल्यातील संततिदोषनिवारणार्थ या विष्णु अंजनयोगाचा उपयोग होतो असे आढळून आले.

विधि – चौरंगावर १। शेर तांदूळ, तांब्याचा कलश, त्यावर तांब्याचे ताम्हन ठेवावे. त्या तांदुळावर अष्टदळ कुंकू घेऊन काढावे, वर प्राणप्रतिष्ठा केलेली नांग्याची व सोन्याची लक्ष्मीनारायणाची प्रतिमा ठेवावी. बरोबर गरुड हनुमंत मूर्ति असल्यास अति उत्तम. वजन किमान ५ ते १५ गुंज असावे. जपाचे पहिले दिवशी त्याची ब्राह्मणाकडून शुद्धि व प्राणप्रतिष्ठा करवून घेणे. पुष्य वा शततारका नक्षत्रावर हा अंजनयोग सुरू करावा. वार शुक्रवार, बुधवार.अथवा रविवार असावा. चौरंगावर कलशाजवळ १नारळ,१५ पानाचा विडा, ५ सुपाऱ्या, ५ बदाम, ५ खारका ठेवाव्या. काही दक्षिणा ठेवावी. असल्यास मागे भिंतीला टेकून फोटो ठेवावा. चौरंगाचे डावे उजवे बाजूला खाली समया असाव्यात. समोर जमिनीवर स्वस्तिक काढावे तीन उंच पेले वा विटा, त्यावर तांब्याचे ताम्हन, त्यात थोडे पाणी, जमिनीवर स्वस्तिक, वर निरांजन. शक्यतो चांगले तूप व शुद्ध एरंडेल वापरावे समयांना गोडे तेल वापरावे. जप पुष्य नक्षत्रावर सुरू केला तर सात दिवस, शततारका वा श्रवण नक्षत्रावर ९ दिवस करावा. स्नान करून रात्री श्रीमहालक्ष्मी सह विष्णूची पूजा करून विष्णुसहस्र नाम

वा गोपाल सहस्र नाम पोथीला गंध फूल वाहून ज्या कामनेने हा योग करावयाचा असेल त्याचा उच्चार करावा. जसे संतति, सुपत्नी, धनलाभ वगैरे. जपाला पूजा आटोपून रात्री ११ वाजता बसावे व रात्री १ वाजता जप पूर्ण करावा. रोज किमान १२ आवर्तनें विष्णु सहस्र नामाची वा गोपाल सहस्र नामाची होतील व व्हावीत.

महत्त्वाच्या सूचना – वाचावयाचा अभ्यास आधी करून घ्यावा व मग अजनयोग सुरू करावा अजनयोगात उपासकाने व घरच्या मंडळींनी आचरण सात्त्विक ठेवावे. देवापुढील समया तेवढे दिवस (९ दिवस) अखंड पेटत ठेवाव्या पारायणाला बसणारा १ किंवा ५ जण असावेत. सर्वांनी स्वच्छ वा स्पष्ट पारायण पाठ वाचावे. अजनयोग सुरू असताना तेवढे दिवस रात्री ११ ते पहाटे ५ पर्यंत बाहेरील दरवाजा उघडू नये. पूर्णतेचे दिवशी सकाळी स्नान करून कलश विसर्जन करावा. पाणी घरात शिंपडावे. संततीसाठी स्त्रीला स्नानास द्यावे. ३ मुली व २ मुलगे (वय ३ ते ५) एक सुवासिनी ब्राह्मण यांना क्षीरान्न जेवावयास घालावे कलशावरील प्रतिमा आपले घरात सदैव ठेवावी. अनेकांचे अनुभव या योगाचे फार चांगले आहेत.

अथ विष्णुसहस्रनाम

श्रीगणेशायनमः । अथ मंगलम् । शुक्लांबरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजं । प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वविघ्नोपशांतये ॥ १ ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् । देवीं सरस्वतीं चैव ततो जय मुदीरयेत् ॥ २ ॥ व्यासं वसिष्ठनप्तारं शक्तेः पौत्रमकल्मषम् । पराशरात्मजं वन्दे शुकतातं तपोनिधिम् ॥ ३॥ व्यासाय विष्णुरूपाय विष्णवे नमो वै । ब्रह्मनिधये वसिष्ठाय नमो नमः ॥ ४ ॥

अचतुर्वदनो ब्रह्माद्विबाहुरपरो हरि अभाललोचन शम्भुर्भगवान्
बादरायण ॥ ५ ॥ इति मगलम् । अथ श्रीविष्णुसहस्रनाम
प्रारभ । यस्य स्मरणमात्रेण जन्मससारबधनात् । विमुच्यते
नमस्तस्मै विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ १ ॥ नम समस्त भूतानामादि-
भूताय भूभृते । अनेकरूपरूपाय विष्णवे प्रभविष्णवे ॥ २ ॥
वैशपायन उवाच – श्रुत्वा धर्मानशेषेण पावनानि च सर्वश ।
युधिष्ठिर शान्तनव पुनरेवाभ्यभाषत ॥ ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ।
किमेक दैवत लोके कि वाप्येक परायणम् । स्तुवन्त क कमर्चन्त
प्राप्नुयुर्मानवा शुभम् ॥ ४ ॥ को धर्म सर्वधर्माणा भवत परमो-
मत कि जपन्मुच्यते जतुर्जन्मससारबधनात ॥ ५ ॥ भीष्म
उवाच । जगत्प्रभु देवदेवमनन्त पुरुषोत्तमम । स्तुवन्नामसहस्रेण
पुरुष सततोत्थित ॥ ६ ॥ तमेवचार्चयन्नित्य भक्त्या पुरुष-
मव्ययम । ध्यायन्स्तुवन्नमस्यश्च यजमानस्तमेव च ॥ ७ ॥ अनादि-
निधन विष्णु सर्वलोकमहेश्वरम् । लोकाध्यक्ष स्तुवन्नित्य सर्व-
दु खातिगो भवेत ॥ ८ ॥ ब्रह्मण्य सर्व धर्मज्ञ लोकाना कीर्तिवर्धनम्
लोकनाथ महद्भूत सर्वभूतभवोद्भवम् ॥ ९ ॥ एष मे सर्व धर्माणा
धर्मोऽधिकतमो मत । यद्भक्त्या पुण्डरीकाक्ष स्तवैरर्चेन्नर सदा
॥ १० ॥ परम यो महत्तेज परम यो महत्तप । परम यो महद्
ब्रह्म परम य परायणम् ॥ ११ ॥ पवित्राणा पवित्र यो मगलाना च
मगलम् । दैवत देवताना च भूताना योऽव्यय पिता ॥ १२ ॥
यत सर्वाणि भूतानि भवन्त्यादियुगागमे । यस्मिश्च प्रलय यान्ति
पुनरेव युगक्षये ॥ १३ ॥ तस्य लोक प्रधानस्य जगन्नाथस्य भूपते ।
विष्णोर्नामसहस्र मे शृणु पापभयापहम् ॥ १४ ॥ यानि नामानि
गौणानि विख्यातानि महात्मन ऋषिभि परिगीतानि तानि वक्ष्यामि
भूतये ॥ १५ ॥ ऋषिर्नाम्ना सहस्रस्य वेदव्यासो महामुनि । छन्दो-
ऽनुष्टुप् तथा देवो भगवान्देवकीसुत ॥ १६ ॥ ॐ विश्व विष्णु

महाविष्णु प्रभविष्णु महेश्वरम् । अनेकरूपदैत्यातं नमामि पुरुषोत्तमम् ॥ १७ ॥ अस्य श्रीविष्णोर्दिव्यसहस्रनाम स्तोत्र महामन्त्रस्य भगवान्वेदव्यास ऋषिः । अनुष्टुप छंदः । श्रीविष्णु परमात्मा देवता । अमृताशून्दवो भानुरिति बीजम् । देवकीनन्दन स्त्रष्टेति शक्ति. । त्रिसामा सामगः सामेति हृदयम् । शख भृन्नन्दकी चक्रीति कीलकम् । शार्ङ्गधन्वा गदाधर इत्यस्त्रम । रथागपाणिरक्षोभ्य इति कवचम् । उद्भवः क्षोभणोदेव इति परमो मत्रः । श्रीमहाविष्णुप्रीत्यर्थे सहस्रनामस्तोत्रजपे विनियोगः । अथ करन्यासः । ॐ उद्भवाय अगुष्ठाभ्या नमः । ॐ क्षोभणाय तर्ज. नीभ्या नमः । ॐ देवाय मध्यमाभ्या नम । ॐ उद्भवाय अनामिकाभ्या नमः । ॐ क्षोभनाय कनिष्ठिकाभ्या नमः । ॐ देवाय करतल करपृष्ठाभ्या नम । इति करन्यास. । अथ हृदयादिषडगन्यास । सुव्रत मुमुक्षः सूक्ष्मः ज्ञानाय हृदयाय नम । सहस्रमूर्धा विश्वात्मा ऐश्वर्याय शिरसेस्वाहा । सहस्रार्चि. सप्तजिह्व. शक्त्यै शिखायै वषट् । त्रिसामा सामगः साम बलाय कवचाय हु । रथागपाणिरक्षोभ्यस्तेजसे नेत्राभ्या वौषट् । शार्ङ्गधन्वा गदाधरः वीर्याय अस्त्रायफट् । ऋतु सुदर्शनः कालः भूर्भुवः स्वरो दिग्बन्धः । इति हृदयादिन्यास. ।

अथध्यान । क्षीरोदन्वत्प्रदेशे शुचिमणिविलसत्सैकतेमौक्तिकानां। मालाक्लृप्तासनस्थः स्फटिकमणिनिभैर्मौक्तिकैर्मण्डिताङ्गः । शुभ्रैरभ्रैरदभ्रैरुपरिविरचितैर्मुक्तपीयूषवर्षैरानन्दी न पुनीयाद रिनलिनगदाशङ्खपाणिर्मुकुंदः ॥ १ ॥ अथवा । भू पादौ यस्यनाभिर्वियदसुरनिलश्चन्द्रसूर्यौ च नेत्रे कर्णावाशा शिरोद्यौर्मुखमपि दहनो यस्य वास्तेयमब्धि । अन्तःस्थ यस्य विश्व सुरनरखगगोभोगिगन्धर्व दैत्यैश्चित्र रम्यते त त्रिभुवनवपुष विष्णुमीश नमामि ॥२॥ अथवा शान्ताकार भुजगशयन पद्मनाभ सुरेश । विश्वाधारं गगनसदृश मेघ-

वर्णं शुभांगम् । लक्ष्मीकान्त कमलनयनं योगिभिर्ध्यानगम्यम्। वन्दे विष्णु भवभय हरं सर्व लोकैकनाथम् ॥३॥ अथवा मेघश्यामं पीत-कौशेयवासं । श्रीवत्साक कौस्तुभोद्भासितांगम । पुण्योपेतं पुण्डरी-कायताक्षम् । विष्णुं वन्दे सर्वलोकैकनाथम ॥४॥ अथवा । सशङ्खचक्रं-सकिरीटकुण्डल सपीतवस्त्र सरसोरुहेक्षणम् । महारवक्षः स्थलकौस्तुभ श्रिय नमामि विष्णु शिरसा चतुर्भुजम् ॥५॥ ॐ विश्वं विष्णुर्व-षट्कारो भूतभव्यभवत्प्रभुः। भूतकृद्भू तभृद्भावो भूतात्मा भूतभावनः। ॥१॥ पूतात्मा परमात्मा च मुक्तानां परमा गतिः । अव्ययः पुरुष-साक्षी क्षेत्रज्ञोऽक्षर एव च ॥ २ ॥ योगो योगविदां नेता प्रधान-पुरुषेश्वरः । नारसिंहवपुः श्रीमान् केशवः पुरुषोत्तमः ॥ ३ ॥ सर्वः शर्वः शिवः स्थाणुर्भूतादिर्निधिरव्ययः । सम्भवो भावनो भर्ता प्रभवः प्रभुरीश्वरः ॥ ४ ॥ स्वयंभू शंभुरादित्यः पुष्कराक्षो महास्वनः । अनादिनिधनो धाता विधाता धातुरुत्तम ॥ ५ ॥ अप्रमेयो हृषी-केशः पद्मनाभोऽमरप्रभु । विश्वकर्मा मनुस्त्वष्टा स्थविष्ठः स्थविरो ध्रुवः ॥ ६ ॥ अग्राह्यः शाश्वतः कृष्णो लोहिताक्षः प्रतर्दन । प्रभूत-स्त्रिककुब्धाम पवित्रं मङ्गलं परम्॥७॥ ईशान प्राणद प्राणो ज्येष्ठः श्रेष्ठःप्रजापतिः। हिरण्यगर्भो भूगर्भो माधवो मधुसूदनः ॥८॥ ईश्वरो विक्रमी धन्वी मेधावी विक्रमः क्रमः । अनुत्तमो दुराधर्षः कृतज्ञ कृतिरात्मवान् ॥ ९ ॥ सुरेशः शरणं शर्म विश्वरेताः प्रजाभवः । अहः संवत्सरो व्यालः प्रत्यय सर्वदर्शनः ॥१०॥ अजः सर्वेश्वर सिद्धः सिद्धिः सर्वादिरच्युतः । वृषाकपिरमेयात्मा सर्वयोगविनि-सृतः ॥ ११ ॥ वसुर्वसुमनाः सत्य समात्मा सम्मितः सम । अमोघः पुण्डरीकाक्षो वृषकर्मा वृषाकृतिः॥१२॥ रुद्रो बहुशिरा बभ्रुर्विश्वयोनि शुचिश्रवाः। अमृतः शाश्वतस्थाणुर्वरारोहो महातपा ॥ १३ ॥ सर्वगः सर्वविद्भानुर्विष्वक्सेनो जनार्दनः । वेदो वेदविदव्यङ्गो वेदाङ्गो वेदविद् कविः ॥१४॥ लोकाध्यक्षः सुराध्यक्षो धर्माध्यक्षः कृताकृत ।

चतुरात्मा चतुर्व्यूहश्चतुर्दंष्ट्रश्चतुर्भुजः॥१५॥भ्राजिष्णुर्भोजनं भोक्ता सहिष्णुर्जगदादिजः। अनघो विजयो जेता विश्वयोनिः पुनर्वसुः ॥१६॥ उपेन्द्रो वामनः प्रांशुरमोघः शुचिरूर्जितः। अतीन्द्रः संग्रहः सर्गो धृतात्मा नियमो यमः ॥ १७ ॥ वेद्यो वैद्यः सदायोगी वीरहा माधवो मधुः। अतीन्द्रियो महामायो महोत्साहो महाबलः॥ १८॥ महाबुद्धिर्महावीर्यो महाशक्तिर्महाद्युतिः। अनिर्देश्यवपुः श्रीमानमेयात्मा महाद्रिधृक् ॥ १९ ॥ महेष्वासो महीभर्ता श्रीनिवासः सतां गतिः। अनिरुद्धः सुरानन्दो गोविन्दो गोविदां पतिः ॥ २०॥ मरीचिर्दमनो हंसः सुपर्णो भुजगोत्तमः। हिरण्यनाभः सुतपाः पद्मनाभः प्रजापतिः ॥ २१ ॥ अमृत्युः सर्वदृक् सिंहः सन्धाता सन्धिमान् स्थिरः। अजो दुर्मर्षणः शास्ता विश्रुतात्मा सुरारिहा ॥ २२ ॥ गुरुर्गुरुतमो धाम सत्यः सत्यपराक्रमः। निमिषोऽनिमिषः स्रग्वी वाचस्पतिरुदारधीः ॥ २३ ॥ अग्रणीर्ग्रामणीः श्रीमान् न्यायो नेता समीरणः। सहस्रमूर्धा विश्वात्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् ॥२४॥ आवर्तनो निवृत्तात्मा संवृतः संप्रमर्दनः। अहःसंवर्तको वह्निरनिलो धरणीधरः ॥ २५ ॥ सुप्रसादः प्रसन्नात्मा विश्वधृग्विश्वभुग्विभुः। सत्कर्ता सत्कृतः साधुर्जह्नुर्नारायणो नरः ॥ २६ ॥ असंख्येयोऽप्रमेयात्मा विशिष्टः शिष्टकृच्छुचिः। सिद्धार्थः सिद्धसंकल्पः सिद्धिदः सिद्धिसाधनः ॥२७॥ वृषाही वृषभो विष्णुर्वृषपर्वा वृषोदरः। वर्धनो वर्धमानश्च विविक्तः श्रुतिसागरः ॥ २८ ॥ सुभुजो दुर्धरो वाग्मी महेन्द्रो वसुदो वसुः। नैकरूपो बृहद्रूपः शिपिविष्टः प्रकाशनः ॥ २९॥ ओजस्तेजोद्युतिधरः प्रकाशात्मा प्रतापनः। ऋद्धः स्पष्टाक्षरो मन्त्रश्चन्द्रांशुर्भास्करद्युतिः ॥ ३० ॥ अमृतांशूद्भवो भानुः शशबिन्दुः सुरेश्वरः। औषधं जगतः सेतुः सत्यधर्मपराक्रमः ॥३१॥ भूतभव्यभवन्नाथः पवनः पावनोऽनलः। कामहा कामकृत्कान्तः कामः कामप्रदः प्रभुः ॥ ३२ ॥ युगादिकृद्युगावर्तो नैकमायो महाशनः। अदृश्यो

व्यक्तरूपश्च सहस्रजिदनन्तजित् ॥ ३३ ॥ इष्टो विशिष्टः शिष्टेष्टः
शिखण्डी नहुषो वृषः । क्रोधहा क्रोधकृत्कर्ता विश्वबाहुर्महीधरः ॥३४
अच्युतः प्रथितः प्राणः प्राणदो वासवानुजः । अपां निधिरधिष्ठानम-
प्रमत्तः प्रतिष्ठितः ॥ ३५ ॥ स्कन्दः स्कन्दधरो धुर्यो वरदो वायुवाहनः
वासुदेवो बृहद्भानुरादिदेवः पुरन्दरः ॥ ३६ ॥ अशोकस्तारणस्तारः
शूरः शौरिर्जनेश्वरः । अनुकूलः शतावर्तः पद्मी पद्मनिभेक्षणः ॥३७॥
पद्मनाभोऽरविन्दाक्षः पद्मगर्भः शरीरभृत् । महर्द्धिरृद्धो वृद्धात्मा
महाक्षो गरुडध्वजः ॥ ३८ ॥ अतुलः शरभो भीमः समयज्ञो हविर्हरिः
सर्वलक्षणलक्षण्यो लक्ष्मीवान् समितिञ्जयः ॥३९॥ विक्षरो रोहितो मार्गो
हेतुर्दामोदरः सहः । महीधरो महाभागो वेगवानमिताशनः ॥ ४० ॥
उद्भवः क्षोभणो देवः श्रीगर्भः परमेश्वरः । करणं कारणं कर्ता
विकर्ता गहनो गुहः ॥ ४१ ॥ व्यवसायो व्यवस्थानः संस्थानः
स्थानदो ध्रुवः । परर्द्धिः परमस्पष्टस्तुष्टः पुष्टः शुभेक्षणः ॥४२॥
रामो विरामो विरजो मार्गो नेयो नयोऽनयः । वीरः शक्तिमतां
श्रेष्ठो धर्मो धर्मविदुत्तमः ॥ ४३ ॥ वैकुण्ठः पुरुषः प्राणः प्राणदः
प्रणवः पृथुः । हिरण्यगर्भः शत्रुघ्नो व्याप्तो वायुरधोक्षजः ॥ ४४ ॥
ऋतुः सुदर्शनः कालः परमेष्ठी परिग्रहः । उग्रः संवत्सरो दक्षो
विश्रामो विश्वदक्षिणः ॥ ४५ ॥ विस्तारः स्थावरः स्थाणुः प्रमाणं
बीजमव्ययम् । अर्थोऽनर्थो महाकोशो महाभोगो महाधनः ॥ ४६ ॥
अनिर्विण्णः स्थविष्ठोऽभूर्धर्मयूपो महामखः । नक्षत्रनेमिर्नक्षत्री क्षमः
क्षामः समीहनः ॥४७॥ यज्ञ इज्यो महेज्यश्च क्रतुः सत्रं सतां गतिः

गभस्तिनेमिः सत्त्वस्थः सिंहो भूतमहेश्वरः । आदिदेवो महादेवो देवेशो देवभृद्गुरुः ॥५२॥ उत्तरो गोपतिर्गोप्ता ज्ञानगम्यः पुरातनः शरीरभूतभृद्भोक्ता कपीन्द्रो भूरिदक्षिणः ॥ ५३ ॥ सोमपोऽमृतपः सोमः पुरुजित्पुरुसत्तमः । विनयो जयः सत्यसंधो दाशार्हः सात्वतापतिः ॥ ५४ ॥ जीवो विनयिता साक्षी मुकुन्दोऽमितविक्रमः । अम्भोनिधिरनन्तात्मा महोदधिशयोऽन्तकः ॥ ५५ ॥ अजोमहार्हः स्वाभाव्यो जितामित्रः प्रमोदनः । आनन्दो नन्दनो नन्दः सत्यधर्मा त्रिविक्रमः ॥ ५६ ॥ महर्षिः कपिलाचार्यः कृतज्ञो मेदिनीपतिः । त्रिपदस्त्रिदशाध्यक्षो महाशृङ्गः कृतान्तकृत ॥ ५७ ॥ महावराहो गोविंदः सुषेणः कनकाङ्गदी । गुह्यो गभीरो गहनो गुप्तश्चक्रगदाधरः ॥ ५८ ॥ वेधाः स्वाङ्गोऽजितः कृष्णो दृढः संकर्षणोऽच्युतः । वरुणो वारुणो वृक्षःपुष्कराक्षो महामना ॥५९॥ भगवान् भगहा नंदी वनमाली हलायुधः । आदित्यो ज्योतिरादित्यः सहिष्णुर्गतिसत्तमः ॥ ६० ॥ सुधन्वा खण्डपरशुर्दारुणो द्रविणप्रदः । दिवस्पृक् सर्वदृग्व्यासो वाचस्पतिरयोनिजः ॥६१॥ त्रिसामा सामगः साम निर्वाण भेषज भिषक् सन्यासकृच्छमः शान्तो निष्ठा शान्तिः परायणम ॥ ६२ ॥ शुभाङ्गः शान्तिदः स्रष्टा कुमुदः कुवलेशयः । गोहितो गोपतिर्गोप्ता वृषभाक्षो वृषप्रियः ॥ ६३ ॥ अनिवर्ती निवृत्तात्मा संक्षेप्ता क्षेमकृच्छिवः । श्रीवत्सवक्षाः श्रीवासः श्रीपतिः श्रीमतां वरः ॥ ६४ ॥ श्रीदः श्रीशः श्रीनिवासः श्रीनिधिः श्रीविभावनः । श्रीधरः श्रीकरः । श्रेयः श्रीमाँल्लोकत्रयाश्रयः ॥६५॥ स्वक्षः स्वङ्गः शतानन्दो नन्दिर्ज्योतिर्गणेश्वरः । विजितात्मा विधेयात्मा सत्कीर्तिश्छिन्नसंशयः ॥ ६६ ॥ उदीर्णः सर्वतश्चक्षुरनीशः शाश्वतःस्थिरः । भूशयो भूषणोभूतिर्विशोकः शोकनाशनः ॥ ६७ ॥ अर्चिष्मानर्चितः कुम्भो विशुद्धात्माविशोधनः । अनिरुद्धोऽप्रतिरथः प्रद्युम्नोऽमितविक्रमः ॥ ६८ ॥ कालनेमिनिहा वीरः शौरिः शूरजनेश्वरः । त्रिलोकात्मा

त्रिलोकेश केशव केशिहा हरि ॥ ६९ ॥ कामदेव कामपाल कामी कात कृतागम । अनिर्देश्यवपुर्विष्णुर्वीरोऽनतो धनजय ॥७०॥ ब्रह्मण्यो ब्रह्म कृद्ब्रह्मा ब्रह्म ब्रह्मविवर्धन । ब्रह्मविदब्राह्मणो ब्रह्मी ब्रह्मज्ञो ब्राह्मणप्रिय ॥७१॥ महाक्रमो महाकर्मा महातेजा महोरग । महाक्रतुर्महायज्वा महायज्ञो महाहवि ॥ ७२ ॥ स्तव्य स्तवप्रिय स्तोत्र स्तुति स्तोता रणप्रिय । पूर्ण पूरयिता पुण्य पुण्यकीर्ति-रनामय ॥ ७३ ॥ मनोजवस्तीर्थकरो वसुरेता वसुप्रद । वसुप्रदो वासुदेवो वसुर्वसुमना हवि ॥७४॥सद्गति सत्कृति सत्ता सद्भूति सत्परायण । शूरसेनो यदुश्रेष्ठ सन्निवास सुयामुन ॥ ७५ ॥ भूतावासो वासुदेव सर्वासुनिलयोऽनल । दर्पहा दर्पदो दृप्तो दुर्धरोऽथापराजित ॥७६॥ विश्वमूर्तिर्महामूर्तिर्दीप्तमूर्तिरमूर्तिमान् । अनेकमूर्तिरव्यक्त शतमूर्ति शतानन ॥७७॥ एको नैक सव क कि यत्तत्पदमनुत्तमम् । लोकबधुर्लोकनाथ माधवो भक्तवत्सल ॥ ७८ ॥ सुवर्णवर्णोहेमाङ्गो वराङ्गश्चदनाङ्गदी । वीरहा विषम शून्यो घृताशीरचलश्चल ॥७९॥ अमानी मानदो मान्यो लोक स्वामी त्रिलोकधृक । सुमेधा मेधजो धन्य सत्यमेधा धराधर ॥८०॥ तेजो वृषो द्युतिधर सर्वशस्त्रभृता वर । प्रग्रहो निग्रहो व्यग्रो नैक-शृगो गदाग्रज ॥८१॥ चतुर्मूर्तिश्चतुर्बाहुश्चतुर्व्यूहश्चतुर्गति । चतु-रात्मा चतुर्भावश्चतुर्वेदविदेकपात ॥ ८२ ॥ समावर्तो निवृत्तात्मा दुर्जयो दुरतिक्रम । दुर्लभो दुर्गमो दुर्गो दुरावासो दुरारिहा ॥८३॥शुभाङ्गो लोकसारग सुतन्तुस्तन्तुवर्धन । इन्द्रकर्मा महाकर्मा कृतकर्मा कृतागम ॥८४॥ उद्भव सुदर सुन्दो रत्ननाभ सुलोचन अर्को वाजसन शृगी जयत सर्वविज्जयी ॥८५॥ सुवर्णबिंदुरक्षोभ्य सर्ववागीश्वरेश्वर । महाह्रदो महागर्तो महाभूतो महानिधि ॥८६॥ कुमुद कुदर कुद पर्जन्य पावनोऽनिल । अमृताशोऽमृत-वपु सर्वज्ञ सर्वतोमुख ॥ ८७ ॥ सुलभ सुव्रत सिद्ध शत्रुजित्

शत्रुतापनः । न्यग्रोधोदुम्बरोऽश्वत्थश्चाणूरांध्रनिषूदनः ॥ ८८ ॥ सहस्रार्चिः सप्तजिह्वः सप्तैधा सप्तवाहनः । अमूर्तिरनघोऽचिंत्यो भयकृद्भयनाशनः ॥ ८९ ॥ अणुर्बृहत्कृशः स्थूलोऽगुणभृन्निर्गुणो महान् । अधृतः स्वधृतःस्वास्यः प्राग्वंशो वंशवर्धनः ॥९०॥ भारभृत् कथितो योगी योगीशः सर्वकामदः । आश्रमः श्रमणः क्षामः सुपर्णो वायुवाहनः ॥९१॥धनुर्धरो धनुर्वेदो दण्डो दमयिता दमः । अपराजितः सर्वसहो नियंता नियमो यमः ॥९२॥ सत्त्ववान् सात्त्विकः सत्यः सत्यधर्मपरायणः । अभिप्रायः प्रियार्होऽर्हः प्रियकृत् प्रीतिवर्धनः॥९३॥विहायसगतिर्ज्योतिः सुरुचिर्हुतभुग्विभुः । रविर्विरोचनः सूर्यः सविता रविलोचनः ॥ ९४ ॥ अनंतो हुतभुग्भोक्ता सुखदो नैकजोऽग्रजः । अनिर्विण्णः सदामर्षी लोकाधिष्ठानमद्भुतः ॥९५॥ सनात्सनातनतमः कपिलः कपिरव्ययः ।- स्वस्तिदः स्वस्तिकृत् स्वस्ति स्वस्तिभुक् स्वस्तिदक्षिणः ॥ ९६ ॥ अरौद्रः कुंडली चक्री विक्रम्यूर्जितशासनः । शब्दातिगः शब्दसहः शिशिरः शर्वरीकरः ॥ ९७ ॥ अक्रूरः पेशलो दक्षो दक्षिणः क्षमिणां वरः । विद्वत्तमो-वीतभयः पुण्यश्रवणकीर्तनः ॥ ९८ ॥ उत्तारणो दुष्कृतिहा पुण्यो दुस्वप्ननाशनः । वीरहा रक्षणः सन्तो जीवनः पर्यवस्थितः ॥९९॥ अनंतरूपोऽनतश्रीर्जितमन्युर्भयापहः । चतुरस्रो गभीरात्मा विदिशो व्यादिशो दिश.॥१००॥ अनादिर्भूर्भुवो लक्ष्मीः सुवीरो रुचिरागदः । जननो जनजन्मादिर्भीमो भीमपराक्रमः ॥ १०१ ॥ आधारनिलयो धाता पुष्पहासः प्रजागरः। ऊर्ध्वगः सत्पथाचारः प्राणदः प्रणवः पणः ॥ १०२ ॥ प्रमाणं प्राणनिलयः प्राणभृत् प्राणजीवनः । तत्त्वं तत्त्वविवेकात्मा जन्ममृत्युजरातिगः ॥१०३॥ भूर्भुवः स्वस्तरुस्तारः सविता प्रपितामहः । यज्ञोयज्ञपतिर्यज्वा यज्ञाङ्गो यज्ञवाहनः ॥१०४ यज्ञभृद्यज्ञकृद्यज्ञी यज्ञभुग् यज्ञसाधनः । यज्ञान्तकृद्यज्ञगुह्यमन्नमन्नाद एव च ॥ १०५ ॥ आत्मयोनिः स्वयजातो वैखानः सामगायनः देवकी-

नदन स्रष्टा क्षितीश पापनाशन ॥ १०६ ॥ शङ्खभृन्नदकी चक्री शार्ङ्गधन्वा गदाधर । रथाङ्गपाणिरक्षोभ्य सर्वप्रहरणायुध ॥ १०७ ॥ ॐ नम इति । इतीद कीर्तनीयस्य केशवस्य महात्मन । नाम्नासहस्र दिव्यानामशेषेण प्रकीर्तितम् ॥१॥ य इद शृणुयान्नित्य यश्चापि परिकीर्तयेत । नाशुभ प्राप्नुयात्किंचित् सोऽमुत्रेह च मानव ॥ २ ॥ वेदान्तगो ब्राह्मण स्यात् क्षत्रियो विजयी भवेत् । वैश्यो धनसमृद्ध स्याच्छूद्र सुखमवाप्नुयात् ॥ ३ ॥ धर्मार्थी प्राप्नुयाद्धर्ममर्थार्थी चार्थमाप्नुयात । कामानवाप्नुयात्कामी प्रजार्थी प्राप्नुयात्प्रजाम् ॥ ४ ॥ भक्तिमान् सदोत्थाय शुचिस्तद्गतमानस । सहस्र वासुदेवस्य नाम्नामेतत्प्रकीर्तयेत ॥ ५ ॥ यश प्राप्नोति विपुल ज्ञातिप्राधान्यमेव च । अचलाश्रियमाप्नोति श्रेय प्राप्नोत्यनुत्तमम् ॥६॥ न भय क्वचिदाप्नोति वीर्यं तेजश्च विन्दते । भवत्यरोगो द्युतिमान्बलरूपगुणान्वित ॥७॥ रोगार्तो मुच्यते रोगाद् बद्धो मुच्येत बन्धनात् । भयान्मुच्येत भीतस्तु मुच्येतापन्न आपद ॥८॥ दुर्गाण्यतितरत्याशु पुरुष पुरुषोत्तमम् । स्तुवन्नामसहस्रेण नित्य भक्तिस मन्वित ॥ ९ ॥ वासुदेवाश्रयो मर्त्यो वासुदेवपरायण । सर्वपापवि शुद्धात्मा याति ब्रह्मसनातनम् ॥१०॥ न वासुदेवभक्तानामशुभ विद्यते क्वचित् । जन्ममृत्युजराव्याधिर्भयनैवोपजायते ॥११॥ इम स्तवमधीयान श्रद्धाभक्तिसमन्वित । युज्येतात्मा सुखक्षान्तिश्रीधृतिस्मृतिकीर्तिभि ॥ १२ ॥ नक्रोधो न च मात्सर्यं न लोभो नाशुभा मति भवन्ति कृतपुण्यानां भक्तानां पुरुषोत्तमे ॥ १३ ॥ द्यौ सचन्द्रार्क नक्षत्रा ख दिशा भूर्महोदधि । वासुदेवस्य वीर्येण विधृतानि महात्मन ॥ १४ ॥ ससुरासुरगन्धर्वं सयक्षोरगराक्षसम् । जगद्वशे वर्ततेद कृष्णस्य सचराचरम् ॥१५॥ इन्द्रियाणि मनो बुद्धि सत्त्व तेजो बल धृति । वासुदेवात्मकान्याहु क्षेत्र क्षेत्रज्ञ एव च ॥१६ ॥ सर्वागमानामाचार प्रथम परिकल्पते । आचारप्रभवो धर्मो धर्मस्य प्रभुर-

च्युतः ॥ १७ ॥ ऋषयः पितरो देवा महाभूतानि धातवः । जगमा-
जगम चेद जगन्नारायणोद्भवम् ॥ १८ ॥ योगो ज्ञानं तथा सांख्यं
विद्याः शिल्पादिकर्म च । वेदाः शास्त्राणि विज्ञानमेतत्सर्वं जनार्द-
नात् ॥१९ ॥ एको विष्णुर्महद्भूत पृथग्भूतान्यनेकशः । त्रीन् लोकान्
व्याप्यभूतात्मा भुक्तेविश्वभुगव्ययः ॥ २० ॥ इम स्तव भगवतो
विष्णोर्व्यासेन कीर्तितम् । पठेद्य इच्छेत्पुरुष श्रेय. प्राप्तु सुखानि च
॥ २१ ॥ विश्वेश्वरमज देव जगत. प्रभवाप्ययम् । भजति ये पुष्क-
राक्ष न ते यान्ति पराभवम् ॥ २२ ॥

अर्जुन उवाच ।

पद्मपत्रविशालक्ष पद्मनाभ सुरोत्तम ।
भक्तानामनुरक्तवाना त्राता भव जनार्दन ॥ २३ ।

श्रीभगवानुवाच ।

यो मा नामसहस्रेण स्तोतुमिच्छति पाण्डवः । सऽहमेकेन श्लोकेन
स्तुत एव न सशय ॥ २४ ॥ नमोऽस्त्वनतायसहस्रमूर्तये । सहस्र
पादाक्षिशिरोरुबाहवे । सहस्रनाम्ने पुरुषाय शाश्वते सहस्रकोटीयुग
धारिणे नम. ॥ २७ ॥ नम॰ कमलनाभाय नमस्ते जलशायिने ।
नमस्ते केशवानत वासुदेव नमोऽस्तुते ॥२६ ॥ वासनाद्वासुदेवस्य
वासित भुवनत्रयम् । सर्वभूत निवासाऽसि वासुदेव नमोऽस्तुते॥२७
नमो ब्रह्मण्य देवाय गोब्राह्मण हिताय च । जगद्धिताय कृष्णाय
गोविंदाय नमोनम ॥२८॥ आकाशात्पतित तोय यथागच्छतिसाग-
रम् । सर्वदेवनमस्कारः केशवं प्रतिगच्छति ॥२९॥ एष निष्कटकः
पथा यत्र सपूज्यते हरिः । कुपथ त विजानियाद् गोविंदरहितागमम्
॥३०॥सर्वं वेदेषु यत्पुण्य सर्वं तीर्थेषु यत्फलम् । तत्फल समवाप्नोति
स्तुत्वा देव जनार्दनम्॥३१॥यो नर॰ पठते नित्य त्रिकालं केशवालये
द्विकालमेककाल वा क्रूरं सर्वं व्यपोहति ॥३२॥ दह्यंते रिपवस्तस्य

सौम्या सर्वे सदा ग्रहाः । विलियन्ते च पापानि स्तवे ह्यस्मिन् प्रकीर्तिते ॥ ४० ॥ येन ध्यातः श्रुतो येन् येनाय पठ्यते स्तवः दत्तानि सर्व दानाति सुरा सर्वे समर्चिताः ॥ ४१ ॥ इह लोके परे वापि न भयं विद्यते क्वचित् । नाम्नासहस्रं योऽधीते द्वादश्यां मम सन्निधौ ॥४२॥ स निर्दहति पापानि कल्पकोटि शतानि च । अश्वत्थसन्निधौ पार्थ कृत्वा मनसि केशवम् ॥४३॥ पठेन्नामसहस्रं तु गवां कोटिफलं लभेत् । शिवालये पठेन्नित्यं तुलसीवन संस्थितः ॥४४॥ नरोमुक्तिवाप्नोति चक्रपाणेर्वचो यथा । ब्रह्महत्यादिकं पापं सर्व सद्यो विनश्यति॥४५॥

॥ इति श्रीविष्णोर्दिव्यसहस्रनाम स्तोत्रं संपूर्णम् ॥

श्री. नारायण घाग
खो. नं. ५२ बी. आय. टी. चाळ नं. ६
ताडवाडी माझगाव मु.
१२-३-१९७०

गुरुवर्य तांबे महाराज
चरणी साष्टांग नमस्कार,

माझ्या तीन मुली देवाघरी गेल्यामुळे मी संततीबाबतीत फार निराश झालो होतो. चौथ्या मुलीच्या आजाराच्या वेळी तुम्ही आलात व त्या वेळी मला तिचा आजार केव्हा बरा होईल हे तारीखवार पत्रिकेवरून लिहून दिलेत मी ज्योतिषाबद्दल त्या वेळी साशंक होतो. देवदेवस्की, भगत यांच्या नादी लागल्यामुळे पैसा व मन स्वास्थ्य गमावून बसलो होतो. आपण दिलेल्या तारखा-प्रमाणे आजार बरा झाला. माझी सुचेता खेळू लागली. त्यानतर आपले मी शिष्यत्व पत्करले. आपण मला उपासना दिलीत. या नंतर एके दिवशी अचानक तुम्ही अंजन प्रयोगाबद्दल बोलताना

गंभीर होऊन मला विष्णु अंजनयोग करण्याचा आग्रह केला व करून घेतलात. आज मला मुलगा आहे त्याचे नाव आपण 'योगेश' ठेवलेत. आपण माझ्यावर व कुटुंबावर लक्ष ठेवून आहात. त्यानें मी निश्चित आहे. गुरुवर्य महालेवात्रांस आम्हा सर्वांचा साष्टांग नमस्कार. पुन्हा अंजनप्रयोग केव्हा कराल ते कळवावे.

आपला शिष्य
नारायण धाग

हृदय विकार, आतड्यांचे विकार व पोटाचे निरनिराळे रोग यांवर

सूर्यांजन योग

शरीर व्यवहारात ज्योतिष वा आरोग्यशास्त्रदृष्ट्या सूर्य किरणाचा परिणाम महत्त्वाचा गणला आहे. ऋग्वेदांत सूर्यसूक्ताचा हृदय (हार्ट) विकारावर विनियोग सांगितला आहे. "हृद्रोगं मम सूर्य हरिमाणं च नाशय" व्याधिग्रस्त व्यक्तीने हा अंजनयोग करावा व याचा चमत्कार पहावा यापूर्वी डॉक्टरकडून आपली प्रकृति तपासून रिपोर्ट घ्यावा. यातील फरक नक्कीच मति गुंग करणारा ठरेल व आपण उत्तम आरोग्यसंपन्न व्हाल. यासाठी सूर्यांजन योग करणे इष्ट आहे.

विधि–हा अंजन योग कोणत्याही रविवारी सुरू करावा. चौरंगा-वर लाल अथवा शेंदरी रंगाचें कापड घालावे त्यावर कांगू तांदूळ, पांढरे तीळ प्रत्येकी ५ मुठी घालावेत. त्यावर कलश ठेवावा. कल-

घात पाणी घालून त्यात बेल, दूर्वा, अश्वगंधा, जटामांशी, भद्र-मुस्ता ही प्रत्येकी थोडी थोडी कलशात टाकावी. कलशावर लहान ताम्हन ठेवून त्यात गहू व वर तांबे, चांदीची सूर्यप्रतिमा, रुपया यापैकी ठेवावे. काजळासाठी एरंडेल तेल वापरावे. त्यासाठी कापसाच्या ५ वाती असाव्यात. तापवून थंड झालेले दूध व २ चमचे गंध (चंदन उगाळून) वाटीत एकत्र ठेवणे व नंतर रोज जप झाल्यावर रोग्याने प्राशन करावे. सूर्यस्तोत्र ३ वेळ व मग ७ दिवसात २ हजार प्रमाणे रात्री १२–४५ ते १–४५ अथवा मध्यम वेळ रात्री ९–४५ ते १०–४५ या वेळातच करावा. अंजनयोग झाल्यानंतर रोग्याने नेहमी तोंडात 'ॐ ऱ्हीम सूर्याय नम. ॐ' हा जप ठेवावा.

अंजनयोगासाठी मंत्र

॥ ॐ नमो श्रीसूर्याय सहस्रकिरणाय, ईप्टार्थ सिद्धिकराय मनो-वांच्छित पूरय पूरय, कष्ट चूर्ण्य चूरय ॐ ऱ्हीम् श्रीसूर्याय नमः ॐ ॥

अंजनयोगात घ्यावयाची काळजी – घराचे दरवाजे व खिडक्या उघड्या असाव्यात हवा घरात खेळत रहावी. रोज आपला इष्ट जप झाल्यावर गंध पोटात घ्यावे. सूर्यप्रतिमा गळ्यात हृदयाच्या-वर येईल या बेताने अंजनयोगानंतर बांधावी. हृदय वा पोटाचे रोगाची भीति मनातून काढून टाकावी अस्वस्थता वाटल्यास सूर्य जप सुरू करावा. हा अंजनयोग सुरू असताना त्या ७ दिवसात भांडण, चिडखोरपणा या गोष्टी शक्य तर टाळाव्यात रोज सकाळी सूर्यदर्शन घ्यावे. लाल व निळया बाटल्यातून पाणी दिवसभर कमीत कमीत ८ तास सूर्यकिरणात पाणी भरून ठेवाव्यात. रात्री ते पाणी थंड करावे व दिवसभर जेवणाबरोबर ते पाणी उपयोगात आणावे

"अथ वशिष्ठकृत सूर्यस्तोत्र"

प्रणम्य शिरसा देव भास्कर गगनस्थितम् ।
आदिदेव जगन्नाथ पापहन रोगनाशनम् ॥ १ ॥

सहस्राक्ष सहस्रांशु सहस्रकिरणायुधम् ।
तमह सश्रयिष्यामि सस्तुत गुह्यनामभि ॥ २ ॥

मुण्डिरस्वामिन प्रातर्गगासागर सगमे ।
कालप्रिय तु मध्यान्हे यमुनातीरमाश्रितम् ॥ ३ ॥

मूलस्थान चास्तमने चन्द्रभागातिरे शुभे ।
यत्र साम्बस्स्वयसिद्ध उपवासपरायण ॥ ४ ॥

वाराणस्या लोहिताक्ष गोभिलाक्षे यृहन्मुखम् ।
प्रयागेपु प्रतिस्थान वृद्धादित्य महाद्युतौ ॥ ५ ॥

कोपज्ञे द्वादशादित्य गगादित्य चतुर्वटे ।
निमिषे चैव गोलस्थ भद्र भद्रपुटे स्थितम् ॥ ६ ॥

जयाया विजयादित्यम् गसिद्धेश्वर विदु ।
कौशाम्ब्या पद्मबोध च ब्रह्मवाहे दिवाकरम् ॥ ७ ॥

केदारे चन्द्रप्रत्यूप नित्ये च तिमिरापहम् ।
गगाद्वारे शिव मार्गमादित्य भूप्रदीपने ॥ ८ ॥

हस सरस्वतीतीरे विश्वामित्र पृथूदके ।
उज्जयिन्या नरदीप सिद्धायाममितद्युतिम् ॥ ९ ॥

सूर्य कुन्तिकुमारे च पचनद्या विभावसुम् ।
मथुराया विमलादित्य सज्ञादित्य तु सज्ञके ॥ १० ॥

श्रीकण्ठे चैव मार्तण्ड दशार्णे दण्डक स्मृतम् ।
गोघर्वे गोपति देव वर्णश्चैव मरुस्थले ॥ ११ ॥

पुष्पे देवगुरु चैव केशवार्कं तु लोहिते ।
वैदेशे चैव ताट्टुल शोणे चारुणवासिनम् ।। १२ ॥
वर्धमाने च साम्बास्य कामरूपे शुभकरम् ।
मिहिर कान्यकुब्जे च मन्दार पुण्यवर्धने ।। १३ ॥
गान्धारे क्षोमणादित्य लकायामरुणद्युतिम् ।
वर्णादित्य च चम्पाया प्रबोधे शुभदर्शनम ।।१४।।
द्वारावत्या तु पार्वत्य हिमवन्ते हिमापहम् ।
महातेजन्तु लौहित्ये हृचमलागन्तु धूर्जटे ॥ १५ ॥
रोहिके तु कुमारास्य पद्याया पद्मसभवम् ।
धर्मादित्य तु खहायामर्बुदे स्थविर विदुः ॥ १६ ॥
दुःखप्रदन्तु कौबेर्या कोशले गार्पान तथा ।
कोकणे पद्मदेव च तावन विन्ध्यपर्वते ॥ १७ ॥
त्वष्टा चैव तु काश्मीरे चरित्रे रत्नसम्भवम् ।
पुष्करे हेमगर्भन्तु विद्यात्सूर्य गभास्तिने ॥ १८ ॥
प्रकाशायान्तुमुञ्जाल तोयग्रामे प्रभाकरम् ।
काम्पिल्ले रिल्लिकादित्य धन्यके धन्यवासिनम्॥१९॥
अनल नर्मदातीरे सर्वत्र गगनाधिपम् ।
अष्टपेष्टि तु देवस्य भास्करस्यामितद्युते ॥ २० ॥
प्रातरुत्थाय यो नित्य भक्तिमान् शुचिमान्नर ।
पठते शृणुते वापि सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ २१ ॥
राज्यार्थी लभते राज्यं धनार्थी लभते धनम् ।
पुत्रार्थी लभते पुत्रान् सुखार्थी सुखमाप्नुयात् ।। २२ ॥
रोगार्तो मुच्यते रोगाद् बद्धो मुच्यते बधनात् ।
यान्यान्प्रार्थयते कामास्तास्तान् प्राप्नोत्यसशयम् ॥२३॥

सपूर्ण

श्री द. बा. पनवेलकर
सावतवाडी
१६–९–१९६९

ती. महाले महाराज

आपली सावतवाडी येथील कीर्तने ऐकून आपण परंपरागत चर्चा न करता कीर्तनातून नाममहात्म्य व ज्योतिष याची चर्चा करता. हे सर्वस्वी नवीन होते. मी हार्टविकाराने अतिशय चिंतेत होतो आपण प्रमाण देऊन सूर्य हा आपल्या हार्टवर कसा परिणाम करतो, हे मनाला पटवून दिलेत. आपण माझ्याकडून सूर्याजन प्रयोग करून घेतलात तीन महिन्यानी मी डॉक्टराना प्रकृति दाखवून त्याचे विकार नष्ट झाल्याचे प्रमाणपत्र मिळविले. खेडेगावात आधुनिक साधने नसताना केवळ आपल्या मार्गदर्शनाने मी या आजारातून मुक्त झालो. आपण दिलेली सूर्यउपासना सतत चालू आहे. आता उत्साह वाटत आहे.

कळावे

आपला नम्र
द. बा. पनवेलकर

संपत्तिमान, गुणवान् पति, उत्तम संतति देणारा

श्रीवरदा अंजनयोग

विधि–हा अंजनयोग श्रावणातच करावा कोणत्याही गुरुवारी दत्तात्रेया नवान, उत्तम सिद्धियोग असावा. या दिवशी गुरु करून दुसरे गुरुवारी पूर्ण करावा. पूर्व दिशेला पश्चिमेकडे तोंड करून चौरंग वा पाट मांडून दोन्ही बाजूला समया असाव्या. नवधान्ये

प्रत्येकी ५ मुठीप्रमाणे (तांदूळ, उडीद, मूग, चणे, काळे तीळ, तूर व कुळीथ) एकत्र करून चौरंगावर घालावी. वर तांब्याचा कलश ठेवावा. कलशात पाणी घालून त्यात चाफ्याची ५ फुले व बकुळीची ५ फुले टाकावीत. कलशावर ताम्हनात तांदूळ व त्यावर संस्कारित श्री यंत्र (लक्ष्मी यंत्र) ठेवावे. चौरंगासमोर जमीन शेण मातीने सारवून आधीच घ्यावी. त्यावर स्वस्तिक रेखून घ्यावे. नंतर निरांजन लावावे. मुलीने गंध फूल वाहून नैवेद्याला पेढे वा केळी ठेवून मग प्रार्थना करावी. कलशासमोर बसून पुढील स्तोत्र रोज २७ वेळा म्हणावे. स्तोत्र स्पष्ट व स्वच्छ म्हणावे. सुरवातीला काजळाची ज्योत पेटेल याची खात्री करून स्तोत्रवाचन करावे.

अंजनयोगात घ्यावयाची काळजी—घराचे दरवाजे खिडक्या उघड्या ठेवाव्यात. दरवाजात रांगोळी काढावी. स्तोत्र वाचनाची वेळ रात्री १० ते १२ असावी. धूप, उदबत्त्या यांचा जास्त उपयोग करावा. आपल्या सन्निध लक्ष्मीमाता आहे व ती ऐकत आहे, असा विचार सतत मनात घोळवावा. या अंजनयोगाचे काजळ रोज रात्री एकत्र करावे.

॥ श्रीलक्ष्मीस्तोत्रम् ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥

जय पद्मपलाशाक्षि जय त्वं श्रीपतिप्रिये । जय मातर्महालक्ष्मि संसारार्णवतारिणि ॥१॥ महालक्ष्मि नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं सुरेश्वरि हरिप्रिये नमस्तुभ्यं नमस्तुभ्यं दयानिधे ॥ २ ॥ पद्मालये नमस्तुभ्यं

नमस्तुभ्य च सर्वदे । सर्वभूतहितार्थाय वसुवृष्टि सदा कुरु ॥ ३ ॥ जगन्मातर्नमस्तुभ्य नमस्तुभ्य दयानिधे । दयावति नमस्तुभ्य विश्वेश्वरि नमोऽस्तु ते ॥ ४ ॥ नम क्षीरार्णवसुते नमस्त्रैलोक्य-धारिणि । वसुवृष्टे नमस्तुभ्य रक्ष मा शरणागतम् ॥ ५ ॥ रक्ष त्व देवदेवेशि देवदेवस्य वल्लभे । दारिद्र्यात्त्राहि मा लक्ष्मि कृपा कुरु ममोपरि ॥ ६ ॥ नमस्त्रैलोक्यजननि नमस्त्रैलोक्यपावनि । ब्रह्मादयो नमते त्वा जगदानददायिनि ॥ ७ ॥ विष्णुप्रिये नमस्तुभ्य नमस्तुभ्य जगद्धिते । आर्तिहन्त्रि नमस्तुभ्य समृद्धि कुरु मे सदा ॥८॥ अब्जवासे नमस्तुभ्य चपलायै नमो नम । चचलायै नमस्तुभ्य ललितायै नमो नम ॥ ९ ॥ नम प्रद्युम्नजननि मातस्तुभ्य नमो नम । परिपालय भो मातर्मा तुभ्य शरणागतम् ॥ १० ॥ शरण्ये त्वा प्रपन्नोऽस्मि कमले कमलालये । त्राहि त्राहि महालक्ष्मि परि-त्राणपरायणे ॥ ११ ॥ पाण्डित्य शोभते नैव न शोभति गुणा नरे । शीलत्व नैव शोभेत महालक्ष्मि त्वया विना ॥ १२ ॥ तावद्विराजते रूप तावच्छील विराजते । तावद्गुणा नराणा च यावल्लक्ष्मी प्रसीदति ॥१३॥ लक्ष्मि त्वयालकृतमानवा ये । पापैर्विमुक्ता नृपलो कमान्या । गुणैर्विहीना गुणिनो भवन्ति । दु शीलिन शीलवता वरिष्ठाः ॥ १४ ॥ लक्ष्मीर्भूषयते रूप लक्ष्मीर्भूषयते कुलम् । लक्ष्मीर्भूषयते विद्या सर्वाल्लक्ष्मीर्विशिष्यते ॥ १५ ॥ लक्ष्मि त्वद्गुणकीर्तनेन कमला भूर्यात्यल जिह्मता । रुद्राद्या रविचद्रदेवपतयो वक्तु च नैव क्षमा । अस्माभिस्तव रूपलक्षणगुणान्वक्तु कथ शक्यते । मातर्मा परिपाहि विश्वजननि कृत्वा ममेष्ट ध्रुवम् ॥ १६ ॥ दैन्यार्तिभीत भवताप-पीडित धनैर्विहीन तव पार्श्वमागतम् । कृपानिधित्वान्मम लक्ष्मि सत्वर धनप्रदानाद्धननायक कुरु ॥ १७ ॥ मा विलोक्य जननि हरिप्रिये निर्धन तव समीपमागतम् । देहि मे झटिति लक्ष्मि कराग्र वस्त्रकाचनवरान्नमद्भुतम् ॥ १८ ॥ त्वमेव जननी लक्ष्मि पिता

लक्ष्मि त्वमेव च । आशा त्वं च सत्ता लक्ष्मि विद्या लक्ष्मि त्वमेव च ॥ १९ ॥ त्राहि त्राहि महालक्ष्मि त्राहि त्राहि सुरेश्वरि । त्राहि त्राहि जगन्मातर्दारिद्रयात्त्राहि वेगतः ॥ २० ॥ नमस्तुभ्यं जगद्धात्रि नमस्तुभ्यं नमो नमः । धर्माधारे नमस्तुभ्यं नमः सम्पत्तिदायिनी ॥२१ ॥ दारिद्र्यार्णवमग्नोऽहं निमग्नोऽहं रसातले । मज्जन्तं मां करे धृत्वा सूद्धर त्वं रमे द्रुतम् ॥ २२ ॥ किं लक्ष्मि बहुनोक्तेन जल्पितेन पुनः पुनः । अन्यन्मे शरणं नास्ति सत्यं सत्यं हरिप्रिये ॥ २३ ॥ एतच्छ्रुत्वागस्तिवाक्यं हृष्यमाणा हरिप्रिया । उवाच मधुरां वाणीं तुष्टाहं तव सर्वदा ॥ २४ ॥ लक्ष्मीरुवाच ॥ यत्त्वयोक्तमिदं स्तोत्रं यः पठिष्यति मानवः ॥ शृणोति च महाभागस्तस्याहं वशवर्तिनी ॥ २५ ॥ नित्यं पठति यो भक्त्या त्वलक्ष्मीस्तस्य नश्यति ॥ ऋणश्च नश्यते तीव्रं वियोगं नैव पश्यति ॥ २६ ॥ यः पठेत्प्रातरुत्थाय श्रद्धाभक्तिसमन्वितः ॥ गृहे तस्य सदा स्थास्ये नित्यं श्रीपतिना सह ॥ २७ ॥ सुखसौभाग्यसम्पन्नो मनस्वी बुद्धिमान् भवेत् ॥ पुत्रवान् गुणवान् श्रेष्ठो भोगभोक्ता च मानवः ॥२८॥ इदं स्तोत्रं महापुण्यं लक्ष्म्यगस्तिप्रकीर्तितम् । विष्णुप्रसादजननं चतुर्वर्गफलप्रदम्॥ २९॥ राजद्वारे जयश्चैव शत्रोश्चैव पराजयः॥ भूतप्रेतपिशाचानां व्याघ्राणां न भयं तथा ॥ ३० ॥ न शस्त्रानलतो योघाद्भयं तस्य प्रजायते ॥ दुर्वृत्तानां च पापानां बहुहानिकरं परम् ॥ ३१ ॥ मन्दुराकरिशालासु गवां गोष्ठे समाहितः ॥ पठेत्तद्दोषशान्त्यर्थं महापातकनाशनम्॥ ३२ सर्वसौख्यकरं नृणामायुरारोग्यदं तथा ॥ अगस्तिमुनिना प्रोक्तं प्रजानां हितकाम्यया ॥ ३३ ॥ इत्यगस्तिविरचितं श्रीलक्ष्मीस्तोत्रं सम्पूर्णम् ॥

डॉ चद्रकेशर गुप्ता
M. Sc M D H
PMP (MSAM)
काशीनाथ बिल्डिंग, मौलाना
आझाद रोड, जेकब सर्कल मु. ११
ता १३-१-१९७२

पूज्य महालेबाबा यास

शिरसाष्टांग नमस्कार तावे महाराजावरोबर आपली माझी भेट हा माझ्या आयुष्यातील एक महान योग आहे वयाचे ११ व्या वर्षी माझे मातृपितृ छत्र गेले व कपाउंडरीपासून माझ्या जीवनाला सुरुवात झाली. यू पी ते कलकत्ता व मुंबई अशी जीवननौका जात होती भविष्यकाळ अंधाराचाच दिसत होता परतु तुम्ही माझ्याकडून श्रीवरदा अजनयोग करून घेतलात. आश्चर्य म्हणजे महिन्याभरात माझ्याकडे पै नसताना थाटात विवाह झाला. डॉक्टरची डिग्री मिळाली व माझे रजिस्ट्रेशन आले खरोखर सामान्य जीवनात क्रांति करणारे हे अजनप्रयोग प्रत्येकाने करावेत असे मला वाटते माझ्या पत्नीचा सौ मीनाचा आपणास नमस्कार

आपला नम्र

डॉ चद्रकेशर गुप्ता
M Sc M D H PMP (MSAM)

कोर्टदरबारी हटकून यश देणारा,
शत्रूंचा समूळ नाश करणारा

वडवानल अंजनयोग

प्रपचात काही वेळेला निरर्थक त्रास होतो. उपकाराची फेड अपकाराने केली जाते. एखाद्या कुटुंबाला रहावयास जागा द्यावी तर तो मालकच होण्याची तयारी करतो व त्यासाठी कोर्टाकडे धाव घेतो.कित्येक वेळा उसने दिलेले पैसे बुडविणाऱ्यावरोबर भांडत बसण्यापेक्षा या प्रयोगाचा विनियोग करावा. गुप्त शत्रूची तर या प्रयोगाने दाणादाण उडून जाते व ते प्रत्यक्ष शरण येतात या स्तोत्राचा फार विलक्षण परिणाम दिसून येतो. या अंजनयोगाचे काजळ डोळ्यात धारण करून कोर्टात जावे, आपला विजय हटकून होतोच होतो. शत्रु तर आपल्या नजरेला नजर देऊ शकत नाहीत.

विधि – हा अंजनयोग कोणत्याही बुधवारी सुरू करून पुढील बुधवारी पूर्ण करावा. चौरंगावर पांढरा स्वच्छ कपडा अंथरावा. त्यावर ११ मुठी काळे उडीद ठेवावे, वर कलश ठेवावा. कलशाला बाहेरून शेंदराची ५ बोटे लावावीत. कलशात पाणी घालून लाल अशोकाची पाने घालावीत. कलशावर ताट ठेवून त्यात तांदूळ घालून मारुतीचा तांबे, चांदी, सोने, यापैकी एक टाक बनवून घ्यावा व तो ठेवावा. नैवेद्याला ५ फळे, ठेवावीत. रोज रात्री ११–४५ ते १२–४५ या वेळात पुढील स्तोत्र ११ वेळा मोठ्याने म्हणावे. काजळासाठी एरंडेल तेलच वापरावे. स्तोत्रानंतर पुढील मंत्र रोज १०८ वेळा म्हणावा ॐ जय जय रुद्रमहारुद्र भद्र शंकरा ॐ व त्यानंतर काजळ गोळा करावे.

अजनयोगात घ्यावयाची काळजी. दर बुधवारी सकाळी मारु-तीच्या मंदिरात जाऊन मारुतीवर ११ उडीद, चिमूटभर मोठ (अंगठा व तर्जनी यात येईल इतके) व दोन ते चार चमचे गोडे तेल सोडावे. असे ३३ बुधवार करावेत. काजळ घालून कोर्ट दर-बारी जावे अथवा वकिलांना व संबधित व्यक्तींना भेटावे. घरात जपाचे वेळी अत्यंत शांतता पाळावी. खिडक्या दरवाजे बंद असा-वेत. बुधवारी फक्त अळणी जेवण घ्यावे. तिखटमीठ वर्ज्य करावेत उपवास फक्त बुधवारीच करावा जपकाळात परान्न घेऊ नये. स्वप्नांतून व प्रत्यक्ष मनुष्यरूपात मारुति मदत व मार्गदर्शन करतात.

॥ श्रीहनुमान् वडवानलस्तोत्र ॥

श्रीगणेशायमः । ॐ अस्य श्रीहनुमान्वडवानलस्तोत्र मंत्रस्य श्रीरामचंद्र ऋषि श्रीवडवानलहनुमान् देवता । मम समस्तरोग प्रशमनार्थं आयुरारोग्यैश्वर्याभिवृद्धयर्थ समस्तपापक्षमार्थं सीताराम-चंद्रप्रीत्यर्थं हनुमान्वडवानलस्तोत्रं जपमहं करिष्ये । ॐ ह्रा ह्री ॐ नमो भगवते श्रीमहाहनुमते प्रकटपराक्रम सकल-दिग्मंडल यशोवितानधवलीकृतजगत्त्रितय वज्रदेहाय रुद्रावतार लंकापुरी-दहन उमाअमलमंत्र उदधिबंधन दशशिरः कृतान्तकसीताश्वासन वायुपुत्र अंजनिगर्भसंभूतश्रीरामलक्ष्मणानंदकर कपिसैन्यप्राकार सुग्रीवसाहय्यरणपर्वतोत्पाटन कुमारब्रह्मचारिन् गंभीरनाद सर्व पाप-ग्रहवारण सर्व ज्वरोच्चाटन डाकिनो विध्वंसन ॐ ह्रा ह्रीं ॐ नमो भगवते महावीरवीराय सर्वदुःखनिवारणाय ग्रहमंडल सर्वभूतमंडल सर्वपिशाचमंडलोच्चाटन भूतज्वरैकाहिकज्वर द्वाहिकज्वर त्र्याहिक-ज्वर चातुर्थिकज्वर संतापज्वर विषमज्वर तापज्वर माहेश्वर वैष्णवज्वरान् छिंदि छिंदि यक्षब्रह्मराक्षसभूतप्रेतपिशाचान् उच्चाटय

उच्चाटय ॐ ह्रां श्रीं ॐ नमोभगवते श्रीमहाहनुमते ॐ ह्रां ह्रीं ह्रूं ह्रैं ह्रौं ह्रः आं हां हां हां हां औं सौं एहि एहि एहि ॐ ह ॐ ह ॐ ह ॐ ह। ॐ नमो भगवते श्रीमहाहनुमते श्रवणचक्षुर्भूतानां शाकिनीडाकिनीनां विषमदुष्टानां सर्वं विष हर हर आकाशभुवन भेदय भेदय छेदय छेदय मारय मारय शोषय शोषय मोहय मोहय ज्वालय ज्वालय प्रहाराय प्रहाराय सकल माया भेदय ॐ ह्रां ह्रीं ॐ नमो भगवते महाहनुमते सर्वग्रहोच्चाटनपरबलं क्षोभय क्षोभय सकलबंधनमोक्षण कुरु कुरु शिरः शूल गुल्मशूल सर्वशूलान् निर्मूलय निर्मूलय नागपाशानंतवासुकितक्षक कर्कोटककालीयान् यक्षकुलजलगतबिलगतरात्रीचरदिवाचरसर्वान्निर्विष कुरु कुरु स्वाहा। राजभयचोरभयपरमंत्रपरतंत्रपरविद्या छेदय छेदय। स्वमंत्रस्वयंत्रस्वविद्याः प्रकटय प्रकटय सर्वारिष्टान्नाशय नाशय सर्वशत्रून्नाशय नाशय असाध्यं साधय साधय हुंफट् स्वाहा।

॥ इतिश्रीविभीषिणकृत हनुमानवडवानलस्तोत्र संपूर्णम ॥

श्री. लक्ष्मण खडागळे
मु. खारआंबोल पो. शिघरे
ता मुरुडजंजीरा जि. कुलाबा
१२–१–१९७३

ती. तावे महाराज यांचे चरणी साष्टांग नमस्कार

आपण गणपतिभक्त असून टिटवाल्याच्या महागणपतीच्या साक्षात्काराने आपले कार्य चालू आहे असे मला मुंबईला आल्यावर समजले. आपण माघ महिन्यात नांदगाव मुरुड येथे उत्सवानिमित्त येता. त्या निमित्ताने मी आपली भेट घेतली. त्या वेळी माझेवर कोर्टकेसेस होत्या, व मी दोहोबाबतीत फार हैराण झालो होतो. आपण तातडीने माझे घरी वडवानल भजन प्रयोग केलात.

माझ्या सर्व कोर्ट केसेस माझ्या बाजूने झाल्या व शेतीतून मला कलिंगडाचे उत्पन्न सहा हजार आले. मी आपल्यासाठी काय करावे ? कारण मी काय द्यावे हेच मला कळत नाही. आपण सांगितल्याप्रमाणे मारुतिमंदिर बांधण्यास व विहीर खोदण्यास प्रारंभ केला आहे. आपणास माझा व सौ प्रेमाचा, मुलाचा व आईचा नमस्कार. असेच लक्ष असावे. महालेबाबाचा सध्या मुक्काम कोठे आहे? कळावे

आपला
लक्ष्मण खडागळे

दारिद्र्यनाश करणारा अद्‌भुत

सर्वसिद्धि अंजनयोग

प्रपंचात लक्ष्मी मिळाली तरी ती टिकण्यासाठी प. पू. सद्‌गुरु चिंतामणी महाराज वाडकर याचे कृपेने प्राप्त झालेला हा सर्वसिद्धि अंजनयोग शाश्वत कल्याण व्हावे म्हणून देत आहोत.

विधि—समया लावाव्यात. चौरंगावर हरभरे सव्वाशेर घालून वर कलश ठेवा. कलशाला हळद उगाळून पाच बोटे लावा. वर आंब्याचा टाहळा, वरती नारळ, एक मोगरा या अबोली या चाफा याची वेणी ठेवा. कलशाला हार घाला. समोर रोज एका वाटीत फुटाणे साखर, एका वाटीत दूध-साखर, एका वाटीत धने-गूळ ठेवावा. अंजनासाठी एरंडेल तेलाचा उपयोग करावा. जप रात्री ११–४५ ते १२–४५. रोज १६ वेळा स्तोत्र म्हणावे. स्तोत्र म्हणून झाल्यावर ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं श्री ॐ श्रीसिद्धलक्ष्म्यै

नम. ॐ १०८ वेळ म्हणावा. घरातील सर्व मंडळींनी एका स्वरात स्तोत्र म्हणावे. ९ वे दिवशी सकाळी नारळ वगैरे देवळात ठेवा. पाणी घरात शिंपडावे. नैवेद्याची साखर वगैरे जप झाल्यावर सर्वांनी प्रसाद म्हणून खावी. काजळ काढून ठेवावे. शक्य तर रोज ९ जिलेबी वा ५ मैसूरपाक नैवेद्याला ठेवावे.

अंजनयोगात घ्यावयाची काळजी — स्तोत्रासाठी घरातील व्यक्तींनी स्तोत्र वाचण्याचा सराव करावा प्रत्येकानें स्तोत्र म्हणावे. यायलाच हवे असे नाही, तर जास्तीतजास्त मागसानी म्हणण्याचे आवश्यक आहे. जपकाळात घरात अत्यंत सुगंधी उदवत्त्या, धूप, अत्तरे याचा जास्तीत जास्त वापर करावा. दरवाजा व खिडक्या बंद असाव्यात. स्तोत्र व मंत्र अगदी खणखणीत आवाजात म्हणावेत. हा अंजनयोग ९ दिवस करावा.

अथ श्रीसिद्धलक्ष्मीस्तोत्र—

श्रीसिद्धलक्ष्मीस्तोत्रप्रारंभः । अस्य श्रीसिद्धलक्ष्मीस्तोत्रमंत्रस्य हिरण्यगर्भऋषिः श्रीमहाकाली श्रीमहालक्ष्मी श्रीमहासरस्वती देवता अनुष्टुप् छंद. ॥

ॐ बीजं ह्रीं शक्तिः श्रीकीलकम् मम समस्त क्लेश पीडा दारिद्र्यनिरसनार्थं ऐश्वर्यलक्ष्मीप्राप्त्यर्थं श्रीसिद्धलक्ष्मीस्तोत्र-जपमहं करिष्ये ॥ अथ न्यासः ॥

ॐ श्रीसिद्धलक्ष्मै अंगुष्ठाभ्यां नमः । ॐ ह्रीं विष्णुतेजसे तर्जनीभ्यां नमः । ॐ क्लीं अमृतानंदे मध्यमाभ्यां नमः । ॐ श्रीं दैत्यमर्दिनी अनामिकाभ्यां नमः । ॐ तेजप्रकाशिने कनिष्ठिकाभ्यां नमः । ॐ ह्रीं क्लीं श्रीं ॐ ब्राह्मी च वैष्णवी रौद्री करतलकरपृष्ठाभ्यां नमः । एवं हृदयादिन्यासपूर्वे दिग्बंध. । ॐ श्रीसिद्धलक्ष्मै

हृदयाय नमः। ॐ ह्रीं विष्णुतेजसे शिरसे स्वाहा। ॐ क्लीं अमृतात्मनंदे शिखायै वषट्। ॐ श्रीदैत्यमर्दिनी कवचाय हूं। श्रीं क्लीं श्रीं। ॐ ब्राह्मी च वैष्णवी रौद्री प्रचोदयात् अस्त्रायफट् इति न्यासः॥

"अथ ध्यानम्॥

ॐब्रह्माणि वैष्णवीभद्रां षड्भुजां च चतुर्मुखां। त्रिनेत्रां खड्ग त्रीशूलं ब्रह्मचक्रगदाधरां। पीतांबरा देवीनानालंकारशोभितां। तेजःपुंजधराश्रेष्ठा ध्यायेत् बालकुमारिकां॥ इति ध्यानम्॥ अथ मंत्रजपकार्यः॥ ॐ श्रीं ह्रीं क्लीं श्रीं ॐ श्रीसिद्धलक्ष्म्यै नमः॥ ॥ १०८ वेळा जप करावा॥

श्रीकार लक्ष्मीरूपेण विष्णुहृदयसंस्थिते। विष्णुमानंदिनी वन्दे ह्रीं कारं बीजरूपिणी। क्लीं अमृतानंदे भद्रे आनंददायिनीम्। ॐदैत्य मर्दिनीप्रोक्ता मालिनी शत्रुमर्दिनी। तेजः प्रकाशिता देवी वरदा शुभकारिणी। ब्राह्मी च वैष्णवी रौद्री कालिकारक्तशांभवी। ॐ ब्रह्म रूपेण ॐ कारे विष्णुरूपेणमव्ययं॥ मकारशिवरूपत्वं देवी प्रणव मुच्यते। सूर्यकोटिप्रतीकाश चंद्रकोटिसमप्रभां॥ तन्मध्ये निरंतरं सूक्ष्माब्रह्मरूपाव्यवस्थितां। ॐकार परमानंदा क्रीयते सुखसुन्दरी ॥ सिद्धलक्ष्मी अर्थलक्ष्मी नमोऽस्तु ते। सर्व मंगलमांगल्ये शिवे सर्वार्थसाधिके। प्रथमं त्र्यंबका गौरी। द्वितीयं वैष्णवी तथा॥ तृतीयं कमलाप्रोक्ता। चतुर्थं सुन्दरी जया॥ पंचमं विष्णुपत्नी च षष्ठ कात्यायनी तथा॥ सप्तमं तु वाराही च। अष्टमं हरिवल्लभा ॥ नवमं खल्विरादेवी। कलिका दशमा तथा॥ एकादशं सिद्ध लक्ष्मीः। द्वादशं हंसबालिका॥ येतद् स्तोत्रमिदं मंत्रं यः पठेन्नरः। सर्वपापविनिर्मुक्तो नात्रकार्या विचारणा॥ एक मासं द्विमासं वा त्रिमासं च चतुर्थकं। पंचमासांश्च षण्मासं त्रिकालं यः सदा

पठेत् । ब्राह्मणो क्लेशनिर्मुक्तो दरिद्रो धनवान् भवेत् । जन्मांतर सहस्रेषु मुच्यते सर्वपातकात् ॥ अलभ्यां लभते लक्ष्मीर्अपुत्रो पुत्रवान भवेत् ॥ धन्योयशस्वो शत्रुनाशं वन्हि चोर भयं न च॥ राजद्वारे सभास्याने कारागृहविबधने। ईश्वरेच्छा कृत मुक्तो प्राणिनाम् हितकारिका ॥ स्तुवतो ब्राह्मणो नित्य दारिद्रय न च बाधते ॥ सर्वपापहरालक्ष्मीः सर्वसिद्धि प्रदायिनि ॥
इति ब्रह्माडपुराणे सिंधुर्माछिद्रविष्णुसंवादे सिद्धलक्ष्मीस्तोत्र संपूर्णम्॥

श्रीकृष्णाजी बुधाजी बोर्लीकर
मु. पो. थळ ता अलिबाग
जि. कुलाबा
२७-१०-१९७२

गुरुवर्य तांबे महाराज
यांस साष्टांग नमस्कार

भक्तिमार्गात माझे जवळ जवळ अर्धे आयुष्य गेले. मी अनेक साधुपुरुषांच्या मार्गाचा अभ्यास केला. परंतु आपला मार्ग नामस्मरण व परोपकार हा असल्याने प्रथम मला अगदी नवीन होता. मी महिन्या दोन महिन्यात आपल्या संगतीत राहून बारकाईने शोध घेत राहिलो व शेवटी मला तुमचा मार्ग पटला. आपण मुंबईहून खास आपल्या गणेशनामजप मंडळाला घेऊन माझ्या घरी सर्वसिद्धि अंजनयोगाचा प्रयोग केलात. त्याच वेळी माझे मुलीचे अंगात मृत सुवासिनीचा संचार झाला व आपले गुरु श्री. महालेबाबा यांनी दुसऱ्या सुवासिनीला ओटी भरावयास सांगून आपण माझ्या मुलीचा संचार बंद केलात. दुसरे दिवशी आमच्या घराच्या मध्यभागी ६ उंदीर कोठून तरी येऊन तिरमिरी आल्यासारखे

करून मेले. याचा अर्थ आपण अपमृत्यु आम्हां ५ कुटुंबियांचे टळले असे सांगितलेत. माझी मानसिक, आर्थिक, शारीरिक स्थिति उत्तम आहे. अंजनयोगाचा हा प्रभाव असे मी मानतो. कळावे

आपला नम्र
कृष्णाजी बुधाजी घोलीकर

संपत्ति टिकत नसेल तर टिकेल, मुलांना विद्या, नोकरी लागेल
मिथुन, कन्या, तूळ राशींचे मुलींना उत्तम नवरा मिळेल

व्यंकटेश अंजनयोग

व्यकटेश ही धनोची देवता आहे. संपत्ति टिकावी यासाठी हा अंजनयोग फार उपयोगी आहे. मुलांच्या शिक्षणात अडथळा येणे, शिक्षण मध्येच बंद पडणे,यासाठी हा अंजनयोग उपयोगात आणावा. जर पुष्कळ दिवस नोकरी मिळत नसेल तर या योगाने उत्तम व मनपसत नोकरीचा लाभ होतो. इटरव्ह्यूमध्ये यश व नोकरीत बढती प्राप्त होते. मिथुन, कन्या, तूळ या राशींच्या मुलीची लग्ने जमविताना अडथळे येत असतील तर अशा मुलीनी हा अंजनयोग केल्यास त्याना उत्तम नवरा मिळतो. विवाहकार्यात अडथळा न होता थाटात विवाहकार्य पार पडते.

विधि– चौरंगावर ५ मुठी साळी टाकावी. वर कलश मांडावा. बाजूला दोन समया तेवत ठेवाव्यात. रोज व्यकटेशस्तोत्र १४ वेळा असे ७ अथवा १४ दिवस रात्री १० ते १२ या वेळात

वाचावे. वाचताना खणखणीत आवाजात व श्रद्धेने समरस होऊन म्हणावे म्हणजे याचा परिणाम लवकरच दिसू लागतो

अंजनयोगात घ्यावयाची काळजी — हा अंजनयोग चालू असताना घरात इतर व्यक्तींनी कोणत्याही प्रकारे योगात अडथळा आणू नये. घराची दारे व खिडक्या बंद असाव्यात व कोणत्याही प्रकारे आवाज झाल्यास उघडू नये.

॥ श्रीव्यंकटेश स्तोत्र ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ श्रीव्यंकटेशाय नमः ॥ ॐ नमो जी हेरंबा सकळादि तू प्रारंभा । आठवूनि तुझी स्वरूपशोभा । वदन भावे करीतसे ॥ १ ॥ नमन माझे हंसवाहिनी । वाग्वरदे विलासिनी । ग्रंथ वदावया निरूपणी । भावार्थखाणी जयामाजी ॥ २ ॥ नमन माझे गुरुवर्या । प्रकाशरूपा तू स्वामिया । स्फूर्ति द्यावी ग्रंथ वदावया । जेणे श्रोतया सुख वाटे ॥ ३ ॥ नमन माझे संतसज्जना । आणि योगिया मुनिजना । सकळ श्रोतया साधुजना । नमन माझे साष्टांगी ॥ ४ ॥ ग्रंथ ऐका प्रार्थनाशतक । महादोषासी दाहक । तोषूनिया वैकुंठनायक । मनोरथ पूर्ण करील ॥ ५ ॥ जयजयाजी व्यंकटरमणा । दयासागरा परिपूर्णा । परंज्योति प्रकाशगहना । करितो प्रार्थना श्रवण कीजे ॥ ६ ॥ जननीपरी त्वा पाळिले । पितयापरी त्वा सांभाळिले । सकळ संकटापासूनि रक्षिले । पूर्ण दिधले प्रेमसुख ॥ ७ ॥ हे अलौकिक जरी मानावे । तरी जग हे सृजिले अवघे । जनक जननीपण स्वभावे । सहज आले अंगासी ॥८॥ दीननाथा प्रेमासाठी । भक्त रक्षिले संकटी । प्रेम दिधले अपूर्व गोष्टी । भजनासाठी भक्ताच्या ॥ ९ ॥ आता परिसावी विज्ञापना कृपाळुवा लक्ष्मीरमणा । मज घालोनि गर्भाधाना । अलौकिक

रचना दाखविली ॥ १० ॥ तुज न जाणता झालो कष्टी । आता दृढ तुझे पायी घातली मिठी । कृपाळुवा जगजेठी । अपराध पोटी घाली माझे ॥११॥ माझिया अपराधाच्या राशी । भेदानि गेल्या गगनासी । दयावंता हृषीकेशी । आपुल्या ब्रीदासी सत्य करी ॥ १२॥ पुत्राचे सहस्र अपराध । माता काय मानी तयाचा खेद । तैसा तू कृपाळू गोविंद । मायबाप मजलागी ॥ १३ ॥ उडदामाजी काळेगोरे । काय निवडावे निवडणारे । कुचलिया वृक्षाची फळे । मधुर कोठोनि असतील ॥ १४ ॥ अराटीलागी मृदुता । कोठोनि असेल कृपावता पाषाणासी गुल्मलता । कैशियापरी फुटतील ॥१५॥ आपाद मस्तकावरी अन्यायी । परी तुझे पदरी पडलो पाही । आता रक्षण नाना उपायी । करणे तुज उचित ॥ १६ ॥ समर्थाचे घरीचे श्वान । त्यासी सर्वहि देती मान । तैसा तुझा म्हणविती दीन । हा अपमान कवणाचा ॥ १७ ॥ लक्ष्मी तुझे पायातळी । आम्ही भिक्षेची घालोनि झोळी ।येणे तुझी ब्रीदावळी ॥ कैसी राहील गोविंदा ॥ १८ ॥ कुबेर तुझा भांडारी । आम्हा फिरविसी दारोदारी । यात पुरुषार्थ मुरारी । काय तुजला पै आला ॥ १९ ॥ द्रौपदीसी वस्त्रें अनंता । देत होतासी भाग्यवंता । आम्हालागी कृपणता । कोठोनि आणिली गोविंदा ॥ २० ॥ भावेची करूनि द्रौपदी सती । अन्ने पुरविली मध्यराती । ऋषीश्वराच्या वैसल्या पंक्ती । तृप्त केल्या क्षणमात्रे ॥ २१ ॥ अन्नासाठी दाही दिशा । आम्हा फिरविसी जगदीशा । कृपाळुवा परमपुरुषा । करुणा कैसी तुज न ये ॥ २२ ॥ अंगीकारी या शिरोमणी । तुज प्रार्थितो मधुर वचनी । अंगीकार केलीया क्षणी । मज हातीचे न सोडावे ॥ २३ ॥ समुद्रे अंगीकारिला वडवानळ । तेणे अंतरी होतसे विव्हळ । ऐसे असोनि सर्वकाळ । अंतरी साठविला तयाने ॥ २४ ॥ कूर्मे पृथ्वीचा घेतला भार । तेणे सोडिला नाही बडिवार । एवढा ब्रह्मांडगोळ

थोर । त्याचा अंगीकार पैं केला ॥ २५ ॥ शंकरे धरिले हाळाहळा तेणे नीळवर्ण झाला गळा । परि त्यागिले नाही गोपाळा । भक्तवत्सला गोविंदा ॥ २६ ॥ माझ्या अपराधाच्या परी । वर्णिता शिणली वैखरी । दुष्ट पतित दुराचारी । अधमाहूनि अधम ॥२७॥ विषयासक्त मदमति आळशी । कृपण कुव्यसनी मलिन मानसी । सदासर्वकाळ सज्जनांशी । द्रोह करी सर्वदा ॥ २८ ॥ वचनोक्ति नाही मधुर । अंयत जनांसी निष्ठुर । सकळ पामरामाजी पामर । व्यर्थ वडिवार जगी वाजे ॥ २९ ॥ काम क्रोध मद म सर । शरीर त्याचे बिढार । कामकल्पनेशी थार । दृढ येथे केला असे ॥ ३० ॥ अठरा भार वनस्पतीची लेखणी । समुद्र भरला मषीकरूनी । माझे अवगुण लिहिता धरणी । तरी लिहिले न जाती॥३१॥ ऐसा पतित मी खरा । परी तू पतिपावन शार्ङ्गधरा । तुवा अंगीकार केलिया गदाधरा । कोण दोषगुण गणील ॥३२॥ नीच रतली रायाशी । तिसी कोण म्हणेल दासी लोह लागता परिसासी पूर्वस्थिति मग कैची॥३३॥ झाले पिंपळ । तयासी निंद्य कोण म्हणे ॥ ३४॥ तैसा कुजाति मी अमंगळ । परी तुला म्हणवितो केवळ । कन्या देऊनिया कुळ । मग काय विचारावे ॥ ३५ ॥ जाणत असता अपराधी नर । तरी त्या केला अंगीकार । अंगीकारावरी अव्हेर । समर्थे केला न पाहिजे ॥ ३६ ॥ धाव पाव रे गोविंदा । हाती घेवोनिया गदा । वारी माझ्या कर्मांचा चेंदा । सच्चिदानंदा श्रीहरि ॥ ३७ ॥ तुझिया नामाची अपरिमित शक्ति । तेथे माझी पापे किती । कृपाळुवा लक्ष्मीपती । बरवे चित्ती विचारी ॥ ३८ ॥ तुझे नाम पतितपावन । तुझे नाम कलिमलदहन । तुझे नाम भवतारण । संकटनाशन नाम तुझें ॥ ३९ ॥ आता प्रार्थना ऐका कमलापति । तुझे नामी राहो माझी मति । हेचि मागणे पुढती पुढती । परंज्योति व्यक्तदेशा ॥४०॥ तू अनंत तुझी अनंत नामे । तयामाजी अति सुगमें । तों मी अल्पमति

प्रेमें ।स्मरूनि प्रार्थना करीतसे॥४१॥श्रीव्यंकटेशा वासुदेवा । प्रद्युम्ना अनंता केशवा । संकर्षणा श्रीधरा माधवा । नारायणा आदिमूर्ती ॥ ४२ ॥ पद्मनाभा दामोदरा । प्रकाशगहना परात्परा । आदि अनादि विश्वंभरा । जगदुद्धारा जगदीशा ॥ ४३ ॥ कृष्णा विष्णो हृषीकेशा । अनिरुद्धा पुरुषोत्तमा परेशा । नृसिंह वामन भार्गवेशा । बौद्ध कलंकी निजमूर्ति ॥ ४४ ॥ अनाथरक्षका आदिपुरुषा । पूर्ण-ब्रह्म सनातन निर्दोषा । सकल मंगल मंगलाधीशा । सज्जनजीवना सुखमूर्ते ॥ ४५ ॥ गुणातीता गुणज्ञा । निजबोधरूपा निमग्ना । शुद्ध सात्विका सुज्ञा । गुणप्रज्ञा परमेश्वरा ॥ ४६ ॥ श्रीनिधि श्रीवत्सलाछनधरा । भयकृद्भयनाशना गिरिधरा । दुष्टदैत्यसंहारका। वीरा सुखकरा तूं एक ॥ ४७ ॥ निखिल निरंजन निर्विकारा। विवेकखाणी-वैरागरा । मधुमुरदैत्यसंहारकरा । असुरमर्दना उग्रमूर्ते ॥ ४८ ॥ शंखचक्रगदाधरा । गरुडवाहना भक्तप्रियकरा । गोपी-मनरंजना सुखकरा । अखंडित स्वभावें ॥ ४९ ॥ नानानाटकसूत्र-धारिया । जगव्यापका जगद्वर्या । कृपासमुद्रा करुणालया । मुनिजन ध्येया मूळमूर्ति ॥ ५० ॥ शेषशयना सार्वभौमा । वैकुंठवासिया निरुपमा । भक्तकैवारिया गुणधामा । पाव आम्हा ये समयीं ॥५१॥ ऐसी प्रार्थना करूनि देवीदास । अंतरी आठविला श्रीव्यंकटेश । स्मरतां हृदयीं प्रगटला ईश । त्या सुखासी पार नाहीं ॥ ५२ ॥ हृदयीं आविर्भवली मूर्ति । त्या स्वरूपाची अलौकिक स्थिति । आपुले आपण श्रीपति । वाचे हाती बोलवीतसे ॥ ५३ ॥ तें स्वरूप अत्यंत सुंदर । श्रोतीं श्रवण कीजे सादर । सांवळी तनु सुकुमार । कुंकुमा-कार पादपद्में ॥ ५४ ॥ सुरेख सरळ अंगुलिका । नखें जैसी चंद्र-रेखा । घोटीव सुनीळ अपूर्व देखा । इंद्रनीळाचियेपरी ॥ ५५ ॥ चरणीं वाळे घागरिया । वांकी वरत्या गुजरिया । सरळ सुंदर पोटरिया । कर्दळीस्तंभाचियेपरी ॥५६॥ गुडघे माडिया जानुस्थळ

कटितटी किंकिणी विशाळ । खालते विश्वउत्पत्तिस्थळ । वरी झळाळी सोनसळा ॥ ५७ ॥ कटीवरते नाभिस्थान । जेथोनि ब्रह्मा झाला उत्पन्न । उदरी त्रिवळी शोभे गहन । त्रैलोक्य संपूर्ण जया-माजी ॥५८॥ वक्षस्थळी शोभे पदक । पाहोनि चंद्रमा अधोमुख । वैजयंती करी लखलख । विद्युल्लतेचियेपरी ॥ ५९ ॥ हृदयी श्रीवत्सलांछन । भूषण मिरवी श्रीभगवान । तयावरते कंठस्थान । जयासी मुनिजन अवलोकिती ॥ ६० ॥ उभय बाहुदंड सरळ । नखे चंद्रापरीस तेजाळ । शोभती दोन्ही करकमळ । रातोत्पलाचियेपरी ॥ ६१ ॥ मनगटी विराजतो कंकणे । बाहुवटी बाहुभूषणे । कंठी लेइलि आभरणे । सूर्यकिरणे उगवली ॥ ६२ ॥ कंठावरते मुखकमळ । हनुवटी अत्यंत सुनीळ । मुखचंद्रमा अति निर्मळ । भक्तस्नेहाळ गोविंदा ॥ ६३ ॥ दोन्ही अधरामाजी दंतपंक्ति । जिव्हा जैसी लावण्यज्योती । अधरामृतप्राप्तीची गति । ते सुख जाणे लक्ष्मी ॥ ६४ ॥ सरळ सुंदर नासिक । जेथे पवनासी झाले सुख । गंडस्थळींचे तेज अधिक । लखलखीत दोन्ही भागी ॥ ६५ ॥ त्रिभुवनीचें तेज एकवटलें । वरवेषण मिशेस आलें । दोन्ही पातयांनी धरिले । तेच नेत्र श्रीहरीचे ॥ ६६ ॥ व्यंकटा भ्रुकुटिया सुनीळा । कर्णद्वयासी अभिनव लीळा । कुंडलाच्या फाकल्या कळा । तो मुखसोहळा अलौकिक ॥ ६७ ॥ भाळ विशाळ सुरेख । वरती शोभे कस्तुरीटिळक । केश कुरळ अलौकिक । मस्तकावरी शोभती ॥ ६८ ॥ मस्तकी मुगुट आणि किरीटी । गभीरीं झिळमिळपाची दाटी । त्यावरी मयूरपिच्छांची वेटी । ऐसा जगजेठी देखिला ॥ ६९ ॥ ऐसा तू देवाधिदेव । गुणातीत वासुदेव । पाहिला भक्तोत्सव । सगुणरूप डोळ्यांनी ॥ ७० ॥ आतां करू तुझी पूजा । जनार्दना अधोक्षजा । आणि भावार्थ हा माझा । तुज अर्पण केला सर्व ॥ ७१ ॥ करूनि पंचामृतस्नान । शुद्धोदकें करी घालून । तुज करू मंगलस्नान

पुरुषसूक्तें करूनिया ॥ ७२ ॥ वस्त्रें आणि यज्ञोपवीत । तुजलागीं करूं प्रीत्यर्थ । गंधाक्षता पुष्पें बहुत । तुजलागीं समर्पूं ॥ ७३ ॥ धूप दीप नैवेद्य । फल तांबूल दक्षिणा शुद्ध । वस्त्रें भूषणें गोमेद । पद्मरागादिकरूनि ॥ ७४ ॥ भक्तवत्सला गोविंदा । ही पूजा अंगीकारावी परमानंदा । नमस्कारूनि पादारविंदा । मग प्रदक्षिणा आरंभिली ॥७५॥ ऐसा षोडशोपचारें भगवंत । यथाविधि पूजिला हृदयांत । मग प्रार्थना आरंभिली बहुत । वरप्रसाद मागावया ॥ ७६ ॥ जयजयाजी श्रुतिशास्त्रआगमा । जयजयाजी गुणातीत परब्रह्मा । जयजयाजी हृदयवासिया रामा । जगदुद्धारा जगद्गुरु ॥ ७७ ॥ जयजयाजी पंकजाक्षा । जयजयाजी कमलाधीशा । जयजयाजी पूर्णपरेशा । अव्यक्तव्यक्ता सुखमूर्ते ॥ ७८ ॥ जय जयाजी भक्तरक्षका । जयजयाजी वैकुंठनायका । जयजयाजी जगपालका भक्तांमी मला तू एक ॥७९॥ जयजयाजी निरंजना । जयजयाजी परात्परगहना । जयजयाजी शून्यातीत निर्गुणा । परिसावी विज्ञापना एक माझी ॥८०॥ मजलागी देई ऐसावर की जेणें घडेल परोपकार । हेंचि मागणें साचार । वारंवार प्रार्थीतसे ॥८१॥ हा ग्रंथ जो पठण करी । त्यासी दुःख नसावें संसारी । पठणमात्रे घरोघरीं । विजयी करी जगातें॥८२॥लग्नार्थियाचें व्हावें लग्न धनार्थियासि व्हावें धन। पुत्रार्थियाचे मनोरथ पूर्ण । पुत्र देउनी करावे॥८३॥ पुत्र विजयी आणि पंडित । शतायुषी भाग्यवंत । पितृसेवेसी अत्यंत रत । ज्याचें चित्त सर्वकाळ ॥८४॥उदार आणि सर्वज्ञ । पुत्र देई भक्तालागून । व्याधिष्ठाची पीडा हरण । तत्काळ कीजे गोविंदा ॥ ८५ ॥ क्षय अपस्मार कुष्ठादिरोग । ग्रंथपठणें सरावा भोग । योगाभ्यासियासी योग । पठणमात्रें साधावा ॥ ८६ ॥ दरिद्री व्हावा भाग्यवंत । शत्रूचा व्हावा निःपात । सभा व्हावी वश समस्त । ग्रंथपठणें करूनिया ॥ ८७ ॥ विद्यार्थियासी विद्या

व्हावी। युद्धी शस्त्रे न लागावी। पठणे जगात कीर्ति व्हावी। साधु साधु म्हणोनिया ॥८८॥ अतो व्हावे मोक्षसाधन। ऐसे प्रार्थनेशी दीजे मन। एवढे मागणे वरदान। कृपानिधि गोविंदा ॥ ८९ ॥ प्रसन्न झाला व्यंकटरमण। देवीदासासी दिधले वरदान। ग्रंथाक्षरी माझे वचन। यथार्थ जाण निश्चयेसी ॥ ९० ॥ ग्रंथी धरोनि विश्वास। पठण करील रात्रदिवस। त्यालागी मी जगदीश। क्षण एक न विसंबे ॥ ९१ ॥ इच्छा धरुनि करील पठण। त्याचे सांगतो मी प्रमाण। सर्व कामनेसी साधन। पठण एक मंडळ ॥ ९२ ॥ पुत्रार्थियाने तीन मास। धनार्थियाने एकवीस दिवस। कन्यार्थियाने षण्मास। ग्रंथ आदरे वाचावा ॥ ९३ ॥ क्षय अपस्मार कुष्ठादि रोग। इत्यादि साधनं प्रयोग। त्यासी एक मंडळ सांग। पठणे करुनि रामसिद्धि ॥ ९४ ॥ हे वाक्य माझे नेमस्त ऐसे बोलिला श्रीभगवंत। भाव न मानी ज्याचे चित्त। त्यासी अधःपात सत्य होय ॥९५॥ विश्वास धरील ग्रंथपठणा। त्यासी कृपा करील चक्रपाणी। वर दिधला कृपा करूनि। अनुभवे कळो येईल ॥ ९६ ॥ चंद्राचिया आकाशासी। कैसा पावला हृषीकेशी। चंद्रादाचिया भावार्थासी। स्तंभातूनि प्रकटला ॥ ९७ ॥ प्रल्हादासाठी नरसिंह। गोवर्धन परमानंदा। उचलोनिया स्वानंदकंदा। गुंजी येते तये वेळा ॥९८॥ वत्साचिया भावासी। पान्हा ये धेनु जैसी। मातेच्या स्नेहतुल्येसी। त्याचपरी धडलेसे ॥ ९९ ऐसा न माझा दातार। भक्ताची माञ्चिया कृपेचो पाझर। हा तयाचा निर्धार। अनाथनाथ नाम तुझे ॥ १०० ॥ श्रीचैतन्यकृपा अलौकिक। मतीयोगिदेवरुनायक। वर दिधला अलौकिक। जैसे गुरु सत्कांसी ॥ १०१ ॥ हा ग्रंथ जिव्हिता गोविंद। या सकनी न धरावा भेद। हृदयी वसे परमानंद। अनुभवसिद्ध सज्जनांसी ॥ १०२ ॥ या ग्रंथांचा इतिहास। भावे बोलिला विष्णुदास।

आणिक न लागती सायास । पठणमात्रे कार्यसिद्धि ॥ १०३ ॥ पार्वतीस उपदेशी कैलासनायक । पूर्णानंद प्रेमसुख । त्याचा पार न जाणती ब्रह्मादिक । मुनि सुरवर विस्मित ॥ १०४ ॥ प्रत्यक्ष प्रकटेल वनमाळी । त्रैलोक्य भजत त्रिकाळी । ध्याती योगी आणि चंद्रमौळी । शेषाद्रिपर्वती उभा असे॥१०५॥देवीदास विनवी श्रोतया चतुरा । प्रार्थनाशतक पठण करा ॥ जावया मोक्षाचिया मंदिरा । काही न लागती सायास ॥ १०६ ॥ एकाग्रचित्तें एकांती । अनुष्ठान कीजे मध्यराती । बैसोनिया स्वस्थचित्ती । प्रत्यक्ष मूर्ति प्रकटेल ॥ १०७ ॥ तेथे देहभावासी नुरे ठाव । अवघा चतुर्भुज देव । त्याचे चरणी ठेवोनि भाव । वरप्रसाद मागावा ॥ १०८ ॥

इति श्रीदेविदासविरचित श्रीव्यंकटेशस्तोत्रं संपूर्णम् ।

॥ श्रीव्यंकटेशार्पणमस्तु ॥

सौ. इंदिराबाई सोहनी
बांद्रा मुंबई ५०
४–७–१९६५

श्री. ह. भ. प. महालेशास्त्री यास

सप्रेम नमस्कार,

माझी सांपत्तिक स्थिति अत्यंत वाईट होती. चार मुले व पति या समवेत माझा संसार मी कसाबसा चालवीत होते बांद्र्याच्या विठ्ठल मंदिरात आपली कीर्तने ऐकून मी आपली भेट घेतली आपण मला व्यंकटेश अजनयोगाचे मार्गदर्शन केलेत त्यानंतर आपण दौऱ्याच्या निमित्ताने वेळोवेळी भेटत राहिलात. या व्यंकटेश अजनयोगाने माझी आर्थिक परिस्थिति सुधारली. सर्व मुले पदवी

घर असून नोकरीत उच्च अधिकारावर आहेत. राम आपल्याला यश देवो.

आपली नम्र
सौ इंदिराबाई सोहनी

भानामती प्रयोग नष्ट होण्यासाठी
घरात पिशाच्च्याचा त्रास असेल तर त्यासाठी

नवनाथ अंजनयोग

नाथपंथामध्ये नवनाथ भक्तिसार ग्रंथाला फार महत्त्व आहे आदिनाथ, दत्तात्रेय, मच्छिंद्रनाथ, गोरक्षनाथ, कानिफनाथ, जालंधरनाथ, अडबगनाथ, चौरंगीनाथ, रेवणनाथ, भर्तरीनाथ, चर्पटीनाथ, मीननाथ, व गहिनीनाथ यांच्या चमत्काराची व नाथ पंथीय उपासकाची काय शक्ति आहे याची कल्पना हा नवनाथ देतो

स्वानुभव म्हणजे वोळीजकर ठाणे यांच्या घरात कॉटवर झोपले की, पिशाच्च खाली ढकलून देई भांडी आपटत, कपड्यावर काळे विंच्याचे डाग पडत तीन भाऊ व एक बहीण अशी ही मंडळी एका जुन्या घरात आग्रा रोडला राहात त्यांच्याकडे हा प्रयोग करून ती बाधा गेली दुसरा अनुभव सकनवार नावाचे एक ऑफिसर व त्याची म्हातारी आई व मावशी दादर पारशी कॉलनीत राहात त्याचे ब्लॉकमध्ये पूर्वी जळून मेलेल्या एका स्त्रीचे वासनापिशाच्च त्या ब्लॉकमध्ये आलेल्या बिऱ्हाड करूना त्रास देत असे व थोड्याच दिवसात ते बिऱ्हाड ब्लॉक खाली करीत असे. हे बिऱ्हाड तिसरे

होते त्यानाही असाच त्रास व्हायचा. दूध, साखर वगैरे नाहीसे होई. भात शिजलेला खाली पडायचा. नवनाथ अजनयोग सुरू झाल्यावर चवथ्या दिवशी त्या पिशाच्च्याने स्वप्नात येऊन 'मी जाते' असे सांगून गेली त्यानंतर त्यांचा त्रास बंद झाला.

विधि – 'नवनाथ भक्तिसार' (किंमत १० रुपये) हा ग्रंथ विकत आणावा चौरंगावर ९ धान्ये प्रत्येकी ३ मुठी घालून त्यावर कलश स्थापन करावा. दोन्ही बाजूला समया तेवत ठेवाव्यात कलशात पाणी घालून त्यात अशोकाची पाने ठेवावीत. कलशावर नारळ ठेवावा शतौषधी (काष्ठौषधी दुकानात मिळते,) २५ ते ५० पैशाची आणून कलशात टाकावी, वाळा व दूर्वा कलशात टाकाव्यात रोज केळीचे पानावर उडदाच्या पिठाचे ३ वडे, ३ पापड व थोडा भात नैवेद्याकरिता ठेवावा. नंतर ते अन्न घराच्या दक्षिण दिशेला रस्त्यावर नेऊन ठेवावे. नवनाथ ४० अध्याय ७ दिवसात वाचावे रोज रात्री ११–४५ ते १२–४५ ही वेळ वाचनाची असावी. अजनयोगात घ्यावयाची काळजी– दरवाजे खिडक्या बंद असाव्यात प्रत्येक दिवशी वाचन झाल्यावर 'ॐ चैतन्य गोरक्षनाथाय नमः ॐ' हा मंत्र १०८वेळा म्हणावा. या मंत्रानंतर काजळ काढून ठेवावे नऊ दिवसात अजनयोग पूर्ण करण्याचा प्रयत्न करावाच, कितीही संकटे आली तरी श्रद्धा ढळू देऊ नये अजनयोग झाल्यावर नवनाथ भक्तिसाराची ९ पारायणे करावीत. जन्मभर कसलीही तूट भासणार नाही. मात्र ही पुढील ९ पारायणे करीत असताना कलशात पाणी व वर एक नारळ प्रत्येक पारायणाचे वेळी असावा ९ सुपाऱ्या नवनाथ समजून त्यांची प्रत्येक पारायणाला स्थापना करावी. पारायणानंतर त्या सुपाऱ्या घरातील ४ कोपऱ्यात भगव्या वस्त्रात बांधून ठेवाव्यात. धान्याचे साठे, तिजोरी या ठिकाणी या सुपाऱ्या ठेवाव्यात व सर्व संसाराचे मालक नवनाथ

आहेत. आपण नाममात्र आहोत. जे काय हवे, नको ते आता ते पाहतील, असा विचार दिवसेंदिवस प्रबळ करीत जावा. याचे प्रत्यन्तर ४ पारायणातच येते हा स्वानुभव आहे

श्री सकनवार एस. बी.
पारशी कॉलनी मुंबई
१७–८–१९६५

गुरुवर्य महालेशास्त्री यांस

साष्टांग नमस्कार. मुंबईत मी नवीनच घेतलेल्या ब्लॉकमध्ये रात्री भांडी पडणे, शिजवलेले अन्न नाहीसे होणे असे बुद्धीला अगम्य प्रकार घडू लागले. माझी पत्नी व मी अत्यंत त्रस्त झालो होतो. मी दत्तभक्त असून असे प्रकार होणे हे आश्चर्यकारकच होते. आपण मला धीर दिलात व घरी नवनाथ भजनयोग सुरू केलात. चौथ्या दिवशीच माझ्या पत्नीच्या स्वप्नात एक स्त्री आली. ती सांगू लागली की 'या ब्लॉकमध्ये मी जळून मेले व आता मी जात आहे.' त्या वेळेपासून सर्व चमत्कारिक प्रकार बंद झाले. आपले भजनयोग खरोखरच मति गुंग करणारे आहेत. नवनाथ आपणास अंगीकृत कार्यात साह्य करोत अशी प्रार्थना आहे

आपला नम्र
श्री सकनवार एस. बी.

संततिदोष व सर्वसमृद्धीसाठी
नमो वास्तव्याय च वास्तुरूप शिव

शिवांजनयोग

मनशांति, स्वप्नभीति व संततिदोष जाण्यासाठी ११ दिवसांत १। कोटी जप करावा.

मंत्र – ॐ नमः शिवाय ॐ

वेळ रात्री ११–४५ ते १२–४५

विधि – चौरंगावर पांढरा स्वच्छ कपडा अंथरावा. त्यावर ५ मुठी पांढरे तांदूळ ठेवून वर कलश ठेवावा. कलशात पाणी घालून त्यात बेल तुळस, शमी, पिंपळ औदुंबर टाकावेत. कलशासमोर पानावर ६ सुपाऱ्या ठेवाव्यात. समया लावाव्यात. नैवेद्याला ५ फळे ठेवावीत. न्यास, ध्यान करून जप करावा. ११ दिवसात १। कोटी जप पुरा करावा. रोज जप झाल्यावर परत न्यास, ध्यान करायला हवे. नैवेद्यासाठी केळे दूध असावे. शेवटी ५ सुवासिनी ब्राह्मण भोजन वा यथाशक्ति अन्नदान करावे. अंजनयोगात घ्यावयाची काळजी. घरातील सर्व माणसांनी एका सुरात हा अंजनयोग करावा. खिडक्या दरवाजे बंद करावेत. जप चालू असताना खिडक्या दरवाजे उघडू नयेत. ११ दिवस तोंडातून अभद्र शब्द वा भांडणे करू नयेत. ज्यांना संतति होत नसेल अथवा होऊन जगत नसेल त्या जोडप्याने या अंजनयोगात कलशासमोर बसून अतिशय तळमळीने जप करायला हवा. आपली बैठक जप करताना *बदलू नये, अथवा जागा सोडून दुसरीकडे जाऊ नये.*

शिवपंचाक्षरी मंत्रजपपद्धति.

श्रीगणेशाय नमः । अस्य श्री शिवपचाक्षरी मत्रस्य वामदेव ऋषिः पक्ति छंदः । श्रीसाबसदाशिवो देवता । न बीज । म शक्तिः शि कीलक । श्रीसदाशिवप्रसाद सिद्धयर्थे जपे विनियोगः

अथ न्यास –

ॐ न अगुष्ठाभ्या नमः ॐ म वर्जनीभ्या नम ॐ शि मध्यमाभ्य नम ॐ वा अनामिकाभ्या नम ॐ य कनिष्टिकाभ्या नम. । ॐ नमः शिवाय करतल पृष्ठाभ्या नम ।

एव हृदयादि न्यास

ॐ न हृदयाय नम । ॐ म शिरसे स्वाहा । ॐ शि शिखायै वौषट् । ॐ वा कवचाय हु । ॐ य नेत्रत्रयाय वौषट् । ॐ वा कव-चाय हु । ॐ य नेत्रत्रयाय वौषट् । ॐ नम शिवाय अस्त्राय फट् ।

अथ ध्यानम्

ध्यात पद्मासनस्थ शशिधरममल पचवक्त्र त्रिनेत्र । शूल वज्र च खड्ग परशुमृगवराभीतिहस्त प्रसन्नम् । नाग पाश च घण्टा प्रलयहुतवह साकुश वामभागे । नानालकारयुक्त स्फटिकमणि निभ पार्वतीश नमामि ॥

(इति ध्यात्वा मानसोपचारैः सपूज्य तथथा)

१) अगुष्ठ कनिष्ठिका योगे ल पृथिव्यात्मने परमात्मने गध-तन्मात्रप्रकृत्यानदात्मने श्रीसाबाय गध परिकल्पयामि ।

२) तर्जन्यगुष्ठयोगे ह आकाशात्मने परमात्मने शब्दतन्मात्र प्रकृत्यानदात्मने श्रीसाबाय पुष्प परिकल्पयामि ।

३) अगुष्ठतर्जनीयोगे य वाय्वात्मने परमात्मने स्पर्शतन्मात्र प्रकृत्यानदात्मने श्रीसाबाय धूप परिकल्पयामि ।

४) अगुष्ठमध्यमायोगे र वह्न्यात्मने (रूपात्मने) परमात्मने-रूपतन्मात्रप्रकृत्यानदात्मने श्रीसाबाय दीप परिकल्पयामि ।

५) अंगुष्ठानामिकायोगे वं अमृतात्मने परमात्मने रस तन्मात्र प्रकृत्यानदात्मने श्रीसांबाय नैवेद्य परिकल्पयामि ।

६) सर्वांगुलीभिः शं सर्वात्मने परमात्मने सर्व तन्मात्र प्रकृत्यानंदात्मने श्रीसांबसदाशिवाय मंत्रपुष्पांजलि परिकल्पयामि । इति पूजनम्

ततः जप कुर्यात् । मंत्रश्च ॐ नमः शिवाय ॐ इति

(वरील ॐ नमः शिवाय ॐ या मंत्राचा ठरविलेल्या संख्येचा रोजचा जप करावा व मग पूर्ववत न्यास करून जपसमाप्ति करावी)

गुह्यातिगुह्य गोप्ता त्वं गृहाणास्मत्कृत जपं ।
सिद्धिर्भवतु मे देव त्वत्प्रसादान्महेश्वर ।
यस्य स्मृत्या च नामोक्त्या तपोयज्ञ क्रियादिपु ।
न्यूनं संपूर्णतां याति सद्यो वन्दे तमच्युतम्

(त्यानंतर गुरु व देवतेचे ध्यान करून नमस्कार करावा)

श्री. नारायण दामाजी माळी
खो. नं. ४८ बी. आय.टी चाळ
नं. ५. ताडवाडी माझगांव
२-१०-१९६९

गुरुवर्य तांबे महाराज यांस

आपली भेट व मार्गदर्शन मला अत्यंत सुखदायी ठरले आहे. माझ्या जीवनाला आपण अत्यंत चांगले वळण लावले आहे. अंजनाबद्दल माझी पूर्वी जी कल्पना होती ती प्रत्यक्ष अंजनप्रयोग घरी करून तुम्ही ती घालविली आहे. अंजनामुळे माझे पुढील फायदे झाले. यांतच मी शिवभक्त असल्यामुळे माझ्या घरी तुम्ही

शिवांजन योग केलात त्याचे परिणाम माझ्या कुटुंम्बीयांवर पुढील प्रमाणे झाले.

(१) माझ्या भाचीला १९ वर्षे संतति नव्हती. या अंजन योगाने तिला मुलगा झाला व त्याचे नाव तुम्हीच 'संतोष' असे ठेवलेत.

(२) माझ्याजवळ पैसा शिल्लक रहात नसे. या अंजनयोगाने आज मी कर्जमुक्त असून माझी ५ मुले व बायको आनंदात आहेत.

(३) माझे शिक्षण कमी असूनही डॉकयार्डमध्ये मला सुपरवायझर ग्रेड मिळाली आहे

आपण आम्हांला वेळोवेळी मार्गदर्शन करावे ही विनती.

आपला नम्र
नारायण माळी

दारुसारखे व्यसन दूर होण्यासाठी, सदुपयोगासाठी वशीकरण, पिशाच्चबाधा दूर होण्यासाठी.

कुंजिका अंजनयोग

मंत्रशास्त्रात ध्वनीला महत्व आहे. हवेत अथवा वातावरणात शब्दाची जो कंपने निर्माण होतात ती आपल्याला दृश्य किंवा जाणीवयुक्त वाटली नाहीत तरी कालांतराने ही कंपने घनीभूत होत आली म्हणजे त्यांचा इष्ट, अनिष्ट परिणाम जाणवू लागतो. मग

आपणास पिशाच्चयोनीतील 'मी येऊं' अथवा 'का आलास,' चालता हो!' असे आवाज भुताटकीच्या जागेत ऐकू येतात

संसारसुखाला आणि शरीरस्वास्थ्याला व्यसन हे नेहमी वाईटच. अशात संगतीने 'दारू' सारखे नरकाकडे नेणारे व्यसन जडले की, मनुष्यास दु:खाचे प्रसंग, उठल्यापासून झोपेपर्यंत येत असतात. घरातील मुख्य आधारच असा दुबळा झाला तर त्यावर अवलंबून असणाऱ्या मुलांची व अबला पत्नीची काय स्थिति होत असेल याची अनुभवाने खात्री करावी. मानसिक क्षोभ व शारीरिक हानि यातून विचारशक्तीचा लोप व त्यानंतर उद्‌भवणारी अकाली मृत्यु, कौटुंबिक आत्महत्या अशा दु:खद प्रसंगानी जीवन तृणप्राय होते.'

आपले विचार चांगले असून देखील आपले मित्र, आपले नोकरीतील सहकारी, इतकेच नव्हे-तर आपल्या कुटुंबातील माणसे देखील आपल्या विचाराच्या विरुद्ध वागतात व फटकून राहून अपप्रचार होऊन आपल्याला अत्यंत मनस्ताप सहन करावा लागतो यासाठी आपण जर मार्ग शोधू लागलो तर या अंजनयोगासारखा दुसरा उपाय नाही

विधि – चौरंगावर ५ मुठी तांदूळ टाकून त्यावर कलश ठेवावा. कलशात पाणी घालून त्यात जांभूळ, पिंपळ, रक्तरोडा यांच्या सालींचा भुकटा व लाजाळूची पाने टाकावीत बाजूला दोन समथा अखंड तेवत असाव्यात ५ फळे नैवेद्यासाठी असावीत. समोर संस्कारित श्रीयंत्र (लक्ष्मीयंत्र) ठेवावे पानाचा विडा तयार करून त्यावर १। रु दक्षिणा ठेवावी रोज रात्री ११ ते १२ पर्यंत कुंजिका स्तोत्र नमीत नमी १६ वेळा म्हणावे. असा ७ ते ९ दिवस हा अंजनयोग करावा विशेषत हा अंजनयोग कोणत्याही महिन्याच्या अमावास्येला अथवा पौर्णिमेला सुरू करावा म्हणजे याचे आश्चर्यकारक अनुभव येतात

अंजनयोगात घ्यावयाची काळजी — कुंजिकास्तोत्र मोठयानें वाचावे. दरवाजा, खिडक्या घट्ट लावून घ्याव्यात. जपकाळात घरातील माणसांनी बाहेर जाऊ नये व बाहेरील कोणत्याही व्यक्तीला घरात घेऊ नये. दरवाज्यावरील आवाज, खिडक्यावरील आवाज झाले तरी त्या उघडू नयेत. बाहेरून कोणाची हाक आली तरी 'ओ' देऊ नये व जप जोरात चालवावा. काजळासाठी वापरावयाच्या वातीत 'वाळशोपूची भुकटी घालून तुपाचे निरांजनानें काजळ तयार करावे. या अंजनयोगात वशीकरण, मोहन, उच्चाटन, मारण असल्यामुळे त्याचा उपयोग सत्कार्यासाठीच करावा. अंजनयोग झाल्यावर कलशातील पाणी घरात शिंपडावे, वनस्पती तुळशीत सोडाव्यात.

॥ अथ कुंजिकास्तोत्रप्रारंभः ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ ॐ अस्य श्री कुंजिकास्तोत्र मंत्रस्य सदाशिव ऋषिः ॥ अनुष्टुपछंदः ॥ श्री त्रिगुणात्मिका देवता ॥ ॐ ऐं बीजम् ॐ ह्रीं शक्तिः ॥ ॐ क्लीं कीलकम् ॥ मम सर्वाभिष्टसिद्ध्यर्थे जपे विनियोगः ॥ शिव उवाच ॥ शृणुदेवि प्रवक्ष्यामि कुंजिकास्तोत्रमुत्तमम् ॥ येन मंत्रप्रभावेण चण्डीजापः शुभः भवेत् ॥ १ ॥ न कवचं नार्गलास्तोत्रं कीलकं न रहस्यकम् ॥ न सूक्तं नापि वा ध्यानं न न्यासो न चार्चनम् ॥ २ ॥ कुंजिकापाठमात्रेण दुर्गापाठफलं लभेत् ॥ अतिगुह्यतरं देवि देवानामपि दुर्लभम् ॥ ३ ॥ गोपनीयं प्रयत्नेन स्वयोनिरिव पार्वति ॥ मारणं मोहनं वश्यं स्तम्भनोच्चाटनादिकम् पाठमात्रेण संसिद्ध्येत् कुंजिकास्तोत्रमुत्तमम् ॥ ४ ॥ ॐ श्रूं श्रूं श्रूं श फट् ऐं ह्रीं क्लीं ज्वल उज्ज्वल प्रज्वल ह्रीं ह्रीं क्लीं स्रावय स्रावय शाप नाशय नाशय श्रीं श्रीं श्रीं जूं सः स्रावय आदय स्वाहा ॥ ॐ श्लीं हूं क्लीं ग्लां जूं सः ज्वलोज्ज्वल मंत्रप्रबल

हुं सं लं क्षं फट् स्वाहा। नमस्ते रुद्ररूपाये नमस्ते मधुमर्दिनि। नमस्ते कैटभनाशिन्यै नमस्ते महिषार्दिनि ॥ १ ॥ नमस्ते शुम्भहन्त्रै च निशुम्भासुरसूदिनि ॥ नमस्ते जाग्रते देवि जपे सिद्धि कुरुष्व मे ॥ ऐंकारी सृष्टरूपिण्यै ह्रींकारी प्रतिपालिका। क्लींकाली कालरूपिण्यै बीजरूपे नमोऽस्तु ते ॥ चामुण्डा चण्डरूपा च यैंकारी वरदायिनी ॥ विच्चे त्वभयदा नित्यं नमस्ते मन्त्ररूपिणी ॥ धां धीं धूं धूर्जटेः पत्नी वां वीं वागीश्वरी तथा ॥ क्रां क्रीं क्रूं कुंजिकादेवि श्रां श्रीं श्रूं मे शुभं कुरु। हुं हुं हुंकाररूपिण्यै ज्रां ज्रीं ज्रूं भालनादिनी ॥ भ्रां भ्रीं भ्रूं भैरवी भद्रे भवान्यै ते नमो नमः ॥ ॐ अं कं चं टं तं पं सां विदुरां विदुरां विमर्दय विमर्दय ह्रीं क्षां क्षीं स्त्रीं जीवय जीवय त्रोटय त्रोटय जंभय जंभय दीपय दीपय मोचय मोचय हुं फट् ज्रां वौषट् ऐं ह्रीं क्लीं रंजय रंजय संजय संजय गुंजय गुंजय बंधय बंधय भ्रां भ्रीं भ्रूं भैरवी भद्रे संकुच संचल त्रोटय त्रोटय क्लीं स्वाहा ॥ पां पीं पूं पार्वती पूर्णा खां खीं खूं खेचरी तथा ॥ म्लां म्लीं म्लूं मूलविस्तीर्णा कुंजिकास्तोत्रहेतवे ॥ अभयक्ताय न दातव्यं गोपितं रक्ष पार्वती। विहिना कुंजिकादेव्या यस्तु सप्तशतीं पठेत् ॥ न तस्य जायते सिद्धि अण्ये रुदितं यथा ॥ ॥ इति श्रीडामरतन्त्रे ईश्वरपार्वती संवादे कुंजिकास्तोत्रं संपूर्णम् ॥

श्री. विनायक गोळवलकर,
बी. ई. एस्. टी. क्वार्टर्संचे बाजूला,
राजकमल स्टुडियो, परेल, मुंबई
ता. १५ । १ ।१९६९

गुरुवर्य साबे महाराज यांस
शिष्याचा साष्टांग नमस्कार,

माझे जीवन म्हणजे मारामारी, दारू, जुगार कौटुंबिक निराशा याने सर्वकाळ भरलेले होते. परंतु जिज्ञासा म्हणून मी ज्योतिष

पहाण्यासाठी माझ्या मित्राबरोबर आपणाकडे आलो. आपण माझ्या आयुष्यातील अज्ञात घटना अचूक सांगितल्या व त्याने मी आश्चर्यचकित होऊन आपल्याच मार्गदर्शनाने मी हस्तसामुद्रिक विषयाचा अभ्यास सुरू करून आज मित्रमंडळीत व नातेवाईकात मान मिळवून आहे. यापेक्षा माझी जास्त प्रगति कुंजिका अंजन-योगाने झाली ह्या प्रयोगाने माझी सर्व व्यसने आपोआप सुटली व ऑफिसमध्ये माझे सर्व अधिकारी माझ्या बाबतीत चांगले उद्गार काढतात मी संसारात सुखी आहे. माझा व सौ. चा महाळे बाबांना नमस्कार.

आपला शिष्य
विनायक गोळवलकर

उत्तम पतिप्राप्तीसाठी व पुत्रप्राप्तीसाठी

नारायण अंजनयोग

'ॐ नमो नारायणायेति मंत्र सर्वार्थसाधक अंजने जपतो यस्य सर्वकामफलप्रद '

(नृसिंहपुराण)

आपल्या घरातील व मित्रमंडळीतील लग्न न जुळणाऱ्या मुलींच्या मूळ जन्म कुंडलीत लग्न आणि सप्तम स्थानात शनि, मंगळ किंवा रवि, मंगळ असे सम सप्तम योग असतील अशा मुलींची लग्ने जुळण्यास वेळ आणि अडचणी येतात अज्ञातच जर योग आलाच तर वर किंवा वधू हे एकमेकास अनुरूप नसतात व

कित्येक वेळा काही क्षुल्लक तांत्रिक कारणानी लग्ने मोडतात अशासाठी हा अजनयोग विशिष्ट पद्धतीने करावा. यातच पुत्र प्राप्ति काम होत असल्याने त्यासाठी देखील याच योगाचा विनियोग आहे.

मंत्र – ॐ नमो नारायणाय ॐ

विधि – चौरंगावर गहू पसरून त्यावर अष्टगंधाने स्वस्तिक रेखून वर कलशाची स्थापना करावी त्यावर नारळ ठेवावा. अश्व त्याची (पिंपळाची) पाच पाने चौरंगावर मांडून त्याची गंधफूल वाहून पूजा करावी. त्या वेळी पुढील प्रार्थना करावी

' आदिदेव नमस्तुभ्य प्रसीद मम भास्कर
दिवाकर नमस्तुभ्य प्रभाकर नमोस्तुते ॥

चौरंगावर सप्तधान्ये प्रत्येकी ५ मुठीप्रमाणे (तांदूळ, मूग, चणे काळे तीळ, तूर व कुळीथ) एकत्र करून चौरंगावर घालावी वर तांब्याचा कलश ठेवावा. कलशात लाजाळू, पिंपळ, औदुंबर, जांभूळ आंबा व दूर्वा या घालाव्यात रोज रात्री १२–४५ ते १–४५ या वेळात घरातील ५ ते ७ लोकानी बसावे.

"स्नात्वा शुचिर्जपेचस्तु नमो नारायण शतम्
"एतत् सिद्धिकर मंत्रमष्टाक्षमतंद्रित."

१६ दिवसात १ लक्ष जप झाल्यास सर्व सिद्धि प्राप्त होतात

सूचना– विवाहासाठी ५ वातीचा दिवा व एरंडेल वापरावे. संततिदोष जाण्यास व सुपुत्र प्राप्तीसाठी ७ वातीचा दिवा व तूप वापरावे.

श्री. दगडूलाल धीसालाल धमडी
मु किन्ही, पो लोणार
ता. मेहकर, जि बुलडाणा
ता. ५-५-१९७३

श्री. रा. रा. ह भ. प. नारायणशास्त्री महाले यासी

स. न. वि. वि.

पत्रास कारण की आपले कृपेने व मार्गदर्शनाने मी माझे मुलीस इच्छित पति मिळण्यासाठी नारायण अंजनयोगाचा प्रयोग केला. त्याच दरदिनच यशप्राप्ति मिळाली. ह्या नारायण अंजनयोगाचा प्रयोग जास्तीत जास्त लोकांना लाभदायक ठरो हीच प्रभुचरणी प्रार्थना करीत आहे.

आपला
दगडूलाल धीसालाल धमडी
किन्ही, बुल्डाणा

· वास्तुदोष निवृत्ति

दुर्गागणेश अंजनयोग

वास्तुदोषनिवृत्यर्थं गणेशांजनयोगदा
दुर्गादेव प्रसादेन गणेश पूजया शुभी

(दुर्गांजन)

आपण घराची पूजा करताना मुहूर्त पाहतात आणि मी काही दिवसानंतर त्या कुटुंबाची परिस्थिति हळू हळू खालावत

जाऊन भयावह स्थिति प्राप्त होते. नतर इतर लोक म्हणू लागतात की, या घरात कोणीच टिकत नाही. किती तरी लोक ही जागा सोडून गेले. अशा या वास्तूतील व्यक्तींनी जर हा अजनयोग उपयोगात आणला तर त्याचा तावडतोब उपयोग होतो

विधि – कलशाचे आत रुई, पळस, खैर, आघाडा, पिंपळ, औदुंबर, शमी, दूर्वा, अवा, जामूळ अशोक इत्यादि पाने घालावीत. मगळवारी सुरुवात करावी कलशाचे खाली तादूळ, गहू, व मूग प्रत्येकी ५ मुठीप्रमाणे घालावेत. श्रीसूक्त १ वेळ परत अथर्वशीर्ष १ वेळ असे १६ वेळ श्रीसूक्त जपावे. समया तेवत ठेवाव्या. लोण-कढे तूप काजळाला वापरावे कलशावर लाल व निळे, पिवळे; १ वार प्रमाणे ३ वस्त्रे ठेवावी. बाजूला नारळ, ५ फळे शिवाय १ माहुलिंग, १ कोहळा व ५ लिंबे. आठवे दिवसी कोहळा कापून त्या कापलेल्या भागावर सेंदूर टाकावा. असे कोहळ्याचे ८ भाग घरात फिरवून नदीत टाकावे. पाणी घरात शिंपडावे. वास्तुदोष जाईल. नारळ वगैरे देवळात नेऊन ठेवणे. ३ मुलाना जेवण देणे.

सूचना – वास्तुदोष जाण्यास प्रार्थना करून जपाला बसावे. काजळ खास घरातील मडळींनीच वापरावे. घराचे दरवाजे, खिडक्या बद असाव्यात. जप चालू असताना कसलेही आवाज झाले अथवा हाका ऐकू आल्या तरी दार उघडू नये जप मोठ्या व खणखणीत आवाजात करावेत. स्तोत्रे वाचण्याचा सराव करून घ्यावा. हा अजनयोग रात्री ९ वाजता सुरू करावा. असे ९ दिवस करावे. पहिल्या दिवशी जो वेळ असेल तीच ९ दिवस असावी.

आवह जातवेदोलक्ष्मीमनपगामिनीम ॥ यस्यां हिरण्य प्रभूत गावोदास्योश्वान् विंदेय पुरुषानहम् ॥ २ ॥ यः शुचि प्रयतो भूत्वा जुहुयादाज्यमन्वहम् ॥ सूक्त पचदशर्चं च श्रीकाम सतत जपेत् । पद्मानने पद्मऊरूपद्माक्षिपद्म सम्भवे ॥ तन्मे भजसि पद्माक्षि येन सौख्य लभाम्यहम् ॥ अश्वदायै गोदायै धनदायै महाधने । धन मे लभता देवि सर्व कामाश्च देहि मे ॥ पद्मानने पद्मविपद्मपत्रे पद्मदलाताक्षि ॥ विश्वप्रिये विश्वमनोनुकूले त्वपादपद्म मयि सनिधत्स्व ॥ पुत्रपौत्र धन धान्य हस्त्यश्वादिगवेरथम् ॥ प्रजाना भवसी माता आयुष्मत करोतु मे ॥ धनमग्निर्धनवायुर्धनसूर्योधन वसु । धनमिन्द्रो बृहस्पतिर्वरुण धनमस्तु मे ॥ वैनतयसोम पिवसाग पिवतु वृत्रहा ॥ सोम धनस्य सोमिनोमह्य ददातुसोमिन । न क्रोधो न च मात्सर्य न लोभो नाशुभा मति ॥ भवन्ति कृतपुण्याना भक्ताना श्रीसूक्त जपेन ॥ सरसजनिलये सरोजहस्ते धवलतराशुकगधमाल्यशोभे । भगवति हरिवल्लभे मनोज्ञे त्रिभुवनभूतिकरि प्रसीदमह्यम ॥ विष्णुपत्नी क्षमा देवी माधवीमाधवप्रियाम् ॥ लक्ष्मी प्रियसखी देवीनमाम्यच्युतवल्लभाम् ॥ महालक्ष्मी च विद्महे विष्णुपत्नी च धीमहि ॥ तन्नोलक्ष्मी प्रचोदयात॥ श्रीवर्चस्वमायुष्यमारोग्यमाविधात् शोभमान महियते । धान्य धन पशु बहुपुत्रलाभ शतसवत्सर दीर्घमायु ॥

॥ इति श्रीसूक्त समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमद्गणेशाथर्वशीर्षमारंभः ॥

॥ श्रीगणेशाय नम ॥ (ॐ भद्र कर्णेभि श्रुणुयाम देवा भद्र पश्येमाक्षभिर्यजत्रा ॥ स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवासस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायु ॥ स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवा स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदा ॥ स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमि स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥) ॐ नमस्ते गणपतये ॥ त्वमेव प्रत्यक्षं तत्त्वमसि ॥ त्वमेव केवलं कर्तासि ॥ त्वमेव केवलं धर्तासि॥ त्वमेव केवलं हर्तासि ॥ त्वमेव सर्वं खल्विदं ब्रह्मासि ॥ त्व साक्षादात्मासि नित्य ॥१॥ ऋतं वच्मि । सत्यं वच्मि ॥२॥ अव त्व माम्॥ अव वक्तारम् ॥ अव श्रोतारम् ॥ अव दातारम् ॥ अव धातारम् ॥ अवानूचानमव शिष्यम्॥ अव पश्चात्तात् ॥ अव पुरस्तात् ॥ अवोत्तरात्तात् ॥ अव दक्षिणात्तात् ॥ अव चोर्ध्वात्तात् ॥ अवाधरात्तात् सर्वतो मा पाहि पाहि समन्तात ॥ ३ ॥ त्व वाङ्मयस्त्व चिन्मयः त्वमानंदमयस्त्व ब्रह्ममयः ॥ त्व सच्चिदानदाद्वितीयोऽसि ॥ त्व प्रत्यक्ष ब्रह्मासि ॥ त्व ज्ञानमयो विज्ञानमयोऽसि ॥ ४ ॥ सर्वं जगदिद त्वत्तो जायते ॥ सर्वं जगदिद त्वत्तस्तिष्ठति ॥ सर्वं जगदिद त्वयि लयमेष्यति ॥ सर्वं जगदिद त्वयि प्रत्येति ॥ त्वं भूमिरापो नलोऽनिलो नभः ॥ त्व चत्वारि वाक्पदानि ॥५॥ त्व गुणत्रयातीतः॥ त्वमवस्थात्रयातीतः ॥ त्व देहत्रयातीतः ॥ त्व कालत्रयातीतः ॥ त्व मूलाधारः स्थितोऽसि नित्य ॥ त्व शक्तित्रयात्मक ॥ त्वा योगिनो ध्यायन्ति नित्यम् ॥ त्व ब्रह्मा त्व विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वमिन्द्रस्त्वमग्निस्त्व वायुस्त्व सूर्यस्त्व चद्रमास्त्व ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम् ॥ ६ ॥ गणादिं पूर्वमुच्चार्य वर्णादिस्तदनतरम् ॥ अनुस्वारः परतरः ॥ अर्धेन्दुलसितम् ॥ तारेण ऋद्धम् ॥ एतत्तव मनुस्वरूपम् ॥ गकारः पूर्वरूपम् ॥ अकारो मध्यमरूपम् ॥ अनुस्वारश्चान्त्यरूपम् ॥ बिंदुरुत्तररूपम् ॥ नादः सधानम् । संहिता सधिः॥ सैषा गणेशविद्या ॥ गणक ऋषिः ॥ निचृद्गायत्रीछदः ॥ गणपतिर्देवता ॥ ॐ ग गणपतये नमः ॥ ७ ॥ एकदंताय विद्महे वक्रतुडाय धीमहि ॥ तन्नो दंतीः प्रचोदयात् ॥८॥ एकदन्त चतुर्हस्त पाशमकुशधारिणम् ॥ रद च वरदं हस्तैर्बिभ्राण मूषकध्वजम् । रक्तं लबोदर शूर्पकर्णक रक्तवाससम् ॥ रक्तगन्धानुलिप्ताग रक्तपुष्पैः सुपूजितम् ॥ भक्तानुकम्पितं देवं जगत्कारण

मच्युतम् ॥ आविर्भूतं च सृष्ट्यादौ प्रकृतेः पुरुषात्परम् ॥ एवं ध्यायति यो नित्यं स योगी योगिनां वरः ॥९॥ नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथपतये नमस्तेऽस्तु लंबोदरायैकदंताय विघ्ननाशिने शिवसुताय वरदमूर्तये नमः ॥ १० ॥ एतदथर्वशीर्षं योऽधीते । स ब्रह्मभूयाय कल्पते । स सर्वविघ्नैर्न बाध्यते स सर्वत्र सुखमेधते । स पञ्चमहापापात्प्रमुच्यते सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति ॥ प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति । सायंप्रातः प्रयुंजानो अपापो भवति ॥ सर्वत्राधीयानोऽपविघ्नो भवति ॥ धर्मार्थ कामं मोक्षं च विन्दति ॥ इदमथर्वशीर्षमशिष्याय न देयम् ॥ यो यदि मोहाद्दास्यति स पापीयान्भवति ॥ सहस्रावर्तनात् यं यं काममधीते तं तमनेन साधयेत् ॥ ११ ॥ अनेन गणपतिमभिषिचति स वाग्मी भवति ॥ चतुर्थ्यामनश्नञ्जपति स विद्यावान् भवति ॥ इत्यथर्वणवाक्यम् ॥ ब्रह्माद्यावरणं विद्यात् ॥ न बिभेति कदाचनेति ॥ १२ ॥ यो दूर्वांकुरैर्यजति स वैश्रवणोपमो भवति ॥ यो लाजैर्यजति स यशोवान् भवति स मेधावान् भवति ॥ यो मोदकसहस्रेण यजति स वांछितफलमवाप्नोति ॥ यः साज्यसमिद्भिर्यजति स सर्वं लभते स सर्वं लभते ॥ १३ ॥ अष्टौब्राह्मणान्सम्यग् ग्राहयित्वा सूर्यवर्चस्वी भवति ॥ सूर्यग्रहे महानद्यां प्रतिमासन्निधौ वा जप्त्वा सिद्धमंत्रो भवति । महाविघ्नात्प्रमुच्यते ॥ महादोषात्प्रमुच्यते ॥ महापापात् प्रमुच्यते ॥ स सर्वविद्भवति स सर्वविद्भवति य एवं वेद इत्युपनिषत् ॥ १४ ॥

(ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षभिर्यजत्राः । स्थिरैरङ्गैस्तुष्टुवांसस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः स्वस्ति न इंद्रो वृद्धश्रवाः स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः । स्वस्ति नस्तार्क्ष्यो अरिष्टनेमिः स्वस्ति नो बृहस्पतिर्दधातु ॥)

सह नाववतु । सह नौ भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै । तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ इति श्रीगणपत्यर्थवशीर्ष समाप्तम् ॥

श्री. अशोक तळवेलकर बी ई. (सी. एन.)
बी/४१ सोमण नगर
परेल रोड, क्लॉसलेन, मुबई २२
१५-२-१९७१

पूज्य महालेबाबा यांचे
चरणी साष्टांग नमस्कार,

माझा वर्गबधु व आपला स्नातक तावे यांजमुळे आपली भेट घडून आली. आपण माझ्या कुटुंबीयांना मार्गदर्शन केल्यामुळे मी सर्व बाबतीत आनदात आहे आपल्या दुर्गागणेश अंजनयोगाने माझ्या आयुष्यात समाधान निर्माण झाले आहे. प्रत्येकाने वास्तू-साठी असे प्रयोग करावेत म्हणजे घरातील सर्व कटकटी थाबतात. मळावे. कुटुंबावर लक्ष असावे.

आपला आज्ञाधारक
अशोक तळवेलकर
B E. (Civil)

वालकांच्या बाधा नष्ट करणारा

राधिका अंजनयोग

मुलाच्या जन्मापासून वय वर्षे दहापर्यंत त्या जीवात्म्याळा त्या त्या देवतेच्या अधिकक्षेत रहावे लागते. जन्मनक्षत्र योग-गतीने ग्रहाच्या अनुरोधाने काही वेळा मुलांना दृष्ट होते. कधी

मुले सारखी रडतात. भीतीने अंग फाडतात. झोपेत दांत खातात असे अनेक प्रकार होतात त्यासाठी तंत्रग्रंथातून व अग्निपुराणात अंजनादि योग उपाय सांगितले आहेत आम्ही त्याचे बरेच अनुभव घेऊन, कालभैरवादि ताईत व दोरे सिद्ध करून दिले व देत असून त्याचा गालोज अंजनयोगाने उत्तम व गाम्रीचा अनुभव असल्याने घरचे घरी हा प्रयोग जर सुजाण मातापित्यांनी श्रद्धेने केला तर दारदारा त्यांना खात्रीने प्रचिती देईल. (यावरचा विवेचनात्मक परिलेख जरूर 'अनंतमहिमा'-हा प्रसिद्धीच्या वाटेवर असलेला ग्रंथ जरूर वाचा. लहान मुलांच्या जीवनाविषयी त्यात संपूर्ण माहिती मिळेल) मुलांना त्रास देणाऱ्या वा सांभाळून घेणाऱ्या देवतांचीही नावे वाचा. मुखमंडिका, पिंगळा, मुगळी, हमाधिका, राई, अस्दमूत्रका भोवणी, पारिनी, फट्कारी (जांभई येणे, भूक थांबणे, दूध न पिणे हे सर्व प्रकार यांचेच असतात)

विधि — चौरगावर, सप्तधान्ये, समया, अष्टागधूप यात बहु निंबाचे सालीचा चुरा टाका ७ दिवस जपाचे वेळी धूप जाळा. ५ कलश चार कोपऱ्यात चार व मध्ये १ असे पाच कलश, आंबा पळस, औदुंबर, दूर्वा, दर्भ, पिंपळ, आघाडा, जटामांसी, नागरमोथा, हळद, कलशात टाका. ५ कलशावर ५ नारळ ठेवा. नारळांना सेंदूर लावा. एका वाटीत काळे दोरे १४ इंच लांबीचे कापून ठेवा जेवढे दोरे सिद्ध करून द्यायचे असतील तेवढे आधी तयार करून ठेवावे प्रत्येक दोऱ्यास ५ गाठी असाव्यात. ताईत सिद्ध करणे तर ताईतामध्ये उदी भरून दुसऱ्या वाटीत ठेवा दोन्ही वाटयामध्ये थोडे दूध टाकून मग दोरे व ताईत ठेवा समोर काजळासाठी एरंडेल तेलाचे ५ फुलवातींचे निरांजन, वर ताम्हन वगैरे ५ कलशांची पूजा करून हळद कुंकू वाटून, एका पानावर भात पिठले व पापड भाजून ठेवा व नैवेद्य दाखवून मग पुढील

प्रार्थना म्हणावी. नंतर ते पान घराबाहेर नेऊन ३ रस्ते १ कत्र होतात. त्या ठिकाणी ठेवा.

प्रार्थना मंत्र

ॐ नमः सर्व मातृभ्यो बालपीडा संयोग भंज भंज चुट चुट स्फोटय स्फोटय, स्फुर स्फुर, गृह्ण गृह्णानन्दयाऽऽनन्दय, एवं सिद्धरूपो ज्ञापयती, हर हर निर्दोष कुरु कुरु बालिका, बालं स्त्रिय पुरुषं वा सर्वग्रहाणामुपक्रमात्, चामुंडे नमो देव्यै हुं हुं ह्रीं अपसर अपसर, दुष्ट ग्रहान् हुं तद्यथा गच्छंतु गृहग्रहाः अन्यत्र पंथानं रुद्रो ज्ञापयति ॐ नमो भगवति चामुण्डे मुञ्च मुञ्च बालं बालिका वा बलि गृह्य जय जय वस वस॥

रोज रात्री ३ वेळा कालभैरव स्तोत्र, १ वेळ कुंजिका असे ७ दिवस. वृद्धास वस्त्र दान व, भोजन व. विशेषतः म्हाताऱ्या माणसाला वस्त्र व शक्यतो जेवणही द्यावे व मग नाईन व दोरे मुलाना बांधावे.

• सूचना — रोज रात्री १२–४५ चे पुढे २ तास जपस्तोत्रे करावीत. दरवाजे बंद असावेत. बाधित मुलाला जपात घेऊन बसावे. जरी ते जास्त रडू लागले तरी त्याकडे लक्ष न देता स्तोत्रवाचन चालू ठेवावे. कारण या पिशाच्च देवता अथवा बाधा करणाऱ्या देवता हे होऊ न देण्याचा प्रयत्न करतात.

॥श्री कालभैरव स्तोत्रम् ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ देवाः उचुः।

" नमो भैरवदेवाय नित्यानंदमूर्तये ।

विधिशास्त्रान्तमार्गाय वेदशास्त्रार्थदर्शिने ॥ १ ॥

दिगंबराय कालाय नमः खट्वांगधारिणे ।
विभूतिविलसद्भालनेत्रायार्धेंदुमालिने ॥ २ ॥
कुमारप्रभवे तुभ्यं बटुकायमहात्मने ।
नमोऽचिंत्यप्रभावाय त्रिशूलायुधधारिणे ॥ ३ ॥
नमः खड्गमहाधारहृतत्रैलोक्य भीतये ।
पूरितविश्वविश्वाय विश्वपालाय ते नमः ॥ ४ ॥
भूतावासाय भूताय भूतानां पतये नमः ।
अष्टमूर्ते नमस्तुभ्य कालकालाय ते नमः ॥ ५ ॥
कं कालायातिघोराय क्षेत्रपालाय कामिने ।
कलाकाष्ठादिरूपाय कालाय क्षेत्रवासिने ॥ ६ ॥
नमः क्षेत्रजिते तुभ्य विराजे ज्ञानशालिने ।
विद्यानां गुरवे तुभ्य विधीनां पतये नमः ॥ ७ ॥
नमः प्रपंचदोर्दंडदैत्यदर्पविनाशिने ।
निजभक्तजनोद्दामहर्षप्रवरदायिने ॥ ८ ॥
नमो जंभारिमुख्याय नामैश्वर्याष्टदायिने ।
अनंत दुःखसंसारपारावारान्तदर्शिने ॥ ९ ॥
नमो जंभाय मोहाय द्वेषायोच्चाटकारिणे ।
वशंकराय राजन्यमौलिन्यस्तनिजाघ्रये । १० ।
नमो भक्तापदां हन्त्रे स्मृतिमात्रार्थ दर्शिने ।
आनंदमूर्तये तुभ्यं श्मशाननिलयाय ते ॥ ११ ॥
वेतालभूतकूष्माण्डग्रहसेवाविलासिने ।
दिगंबराय महते पिशाचाकृतिशालिने ॥ १२ ॥
नमो ब्रह्मादिभिर्वंद्य पदरेणुवरायुषे ।
ब्रह्मादिग्रासदक्षाय निष्फलाय नमो नमः ॥ १३ ॥

नमः काशी निवासाय नमो दण्डकवासिने ।
नमोऽनंत प्रबोधाय भैरवाय नमो नमः ॥ १४ ॥

(कुंजिकास्तोत्र यांच पुस्तकांत अन्यत्र पहावे)

श्री विश्वनाथ नारायण कंदारे
भंडारारोड नागपूर २, वऱ्हाड
ता. १-३-१९७३

पूज्य सांवे महाराज यांस

सप्रेम नमस्कार आपली भेट घेऊन मी माझ्या सर्व परिस्थितीची कहाणी आपल्याला ऐकविली. विशेष म्हणजे माझी मुले रात्री दचकून उठत असत. त्यावर आपण मला अंजनप्रयोग करण्याचा सल्ला दिलात. यासाठी आपण गणेश नामजपमंडळाच्या साहाय्याने घरी येऊन 'रात्रिका अंजनयोग' केलात. त्याचे दुसरे दिवसापासून मला घरांत फार मोठे समाधान लाभले. आम्ही सर्व आनंदात रहातो. जवळ जवळ २० वर्षे घराला रंग दिलेला नव्हता; तो आता काढला आहे. आपण मंडळातील लोकांसह केव्हा याल ते कळवावे. फक्त सध्या घरात जेवणाचा कार्यक्रम करणे आहे. आपले आशीर्वाद आहेतच. पत्राची वाट पहात आहे.

आपला
वि. ना. कंधारे

दृष्टिदोष घालविणारा

नवग्रह अंजनयोग

प्राथमिक अवस्थेतील मोतीबिंदु, डोळ्यात फूल पडणे, दृष्टि कमी होणे, डोळ्याचे विकार, लहानपणात चष्मा लागू नये म्हणून या अंजनाचा विनियोग आहे.

विधि – वडाच्या पारंब्या, औदुंबराच्या सालीची बारीक राख, पिंपळाच्या कोवळ्या पानांची राख, आघाड्याची फांदी जाळून राख या सर्व अतिशय बारीक वस्त्रगाळ कराव्यात व दुर्वांच्या रसात "कालवून" हे मिश्रण जपाचे वेळी कलशाजवळ वाटीत ठेवावे. कलशाच्या खाली पुढील ९ धान्ये प्रत्येकी १ मूठ याप्रमाणे ठेवावीत. (तांदूळ, गहू, तूरडाळ, मूग, उडीद, तीळ, हरभरे, मसूर, मांगो, तांदूळ) कलशात जांभूळ, आंबा, अशोक, केळ, बकूळ यांची पानें ठेवून वर नारळ ठेवावा. कलशासमोर धान्यावर ९ सुपाऱ्या ठेवून नवग्रहांची स्थापना करून हे नवग्रहांनो माझ्या दृष्टिदोष जाण्याकरिता हा मी जो अंजनयोग करीत आहे त्यात यश द्यावे' असा संकल्प करावा. नवग्रहांची स्तोत्रे प्रत्येकी १ दा म्हणून हा अंजनयोग ९ दिवस करावा. एरंडेल तेलाचा उपयोग करावा. कावळ्याच्या अंड्यातील वलकात कापूस भिजवून वाती करून वाळवाव्यात व नंतर भांड्यात एरंडेल तेल घालून वाती लावाव्यात. जर कावळ्याचे अंडे मिळाले नाही तरी साध्या कापसाच्या वाती तयार कराव्यात यामुळे परिणामात फरक होत नाही.

सूचना – काजळ सांठ्यावर त्यास कलशाजवळील दुर्वांच्या रसात खललेले मिश्रण मिसळावे म्हणजे हा अंजनयोग पूर्ण होतो नंतर ते काजळ डोळ्यात घालावे. जप रात्री करताना दरवाजा उघडू नये. नवग्रहांची स्तोत्रे वाचण्याचा अगोदर सराव करावा.

या अंजनयोगाने कुटुंबाला असणारी ग्रहांची पीडा देखील नष्ट होऊन वास्तुशुद्धि होते.

आदित्यस्तोत्रम्

श्रीगणेशाय नम: ॥ अस्य श्रीआदित्यस्तोत्रस्य आङ्गिरस ऋषि:, त्रिष्टुप् छन्द: । सूर्यो देवता । सूर्यप्रीत्यर्थे जपे विनियोग: । नवग्रहाणां सर्वेषां सूर्यादीना पृथक् पृथक् । पीडा च दु:सहा राजन् जायते सततं नृणाम् ॥ १ ॥ पीडानाशाय राजेन्द्र नामानि शृणु भास्वत: । सूर्यादीना च सर्वेषा पीडा नश्यति शृण्वत: ॥ २ ॥ आदित्य: सविता सूर्य: पूषाऽर्क: शीघ्रगो रवि: । भगस्त्वष्टाऽर्यमा हंसो हेलिस्तेजोनिधिर्हरि: ॥ ३ ॥ दिननाथो दिनकर: सप्तसप्ति: प्रभाकर: । विभावसुर्वेदकर्ता वेदाङ्गो वेदवाहन: ॥ ४ ॥ हरिदश्व: कालवक्त्र: कर्मसाक्षी जगत्पति: । पद्मिनीबोधको भानुर्भास्कर: करुणाकर: ॥ ५ ॥ द्वादशात्मा विश्वकर्मा लोहिताङ्गस्तमोनुद: । जगन्नाथोऽरविन्दाक्ष: कालात्मा कश्यपात्मज: ॥ ६ ॥ भूताश्रयो ग्रहपति: सर्वलोकनमस्कृत: । जपाकुसुमसंकाशो भास्वानदितिनन्दन: ॥ ७ ॥ ध्वान्तेभसिंह: सर्वात्मा लोकनेत्रो विकर्तन: । मार्तण्डो मिहिर: सूरस्तपनो लोकतापन: ॥ ८ ॥ जगत्कर्ता जगत्साक्षी शनैश्चरपिता जय: । सहस्ररश्मिस्तरणिर्भगवान् भक्तवत्सल: ॥ ९ विवस्वानादि देवश्च देवदेवो दिवाकर: । धन्वन्तरिर्व्याधिहर्ता दद्रुकुष्ठविनाशन: ॥ १० ॥ चराचरात्मा मैत्रेयोऽमितो विष्णुर्विकर्तन: । लोकशोकापहर्ता च कमलाकर आत्मभू ॥ ११ ॥ नारायणो महादेवो रुद्र: पुरुष ईश्वर: । जीवात्मा परमात्मा च सूक्ष्मात्मा सर्वतोमुख: ॥ १२ ॥ इन्द्रोऽनलो यमश्चैव नैर्ऋतो वरुणोऽनिल: । श्रीद ईशान इन्दुश्च भौम: सौम्यो गुरु: कवि: ॥ १३ ॥ शौरिर्विधुन्तुद: केतु: काल: कालात्मको विभु: । सर्वदेवमयो देव: कृष्ण: कामप्रदायक: ॥ १४ ॥ य एतैर्नामभिर्मर्त्यो भक्त्या स्तौति दिवा-

करम् । सर्वपापविनिर्मुक्तः सर्वरोगविवर्जितः ॥ १५ ॥ पुत्रवान् धनवान् श्रीमान् जायते स न संशयः । रविवारे पठेद्यस्तु नामान्येतानि भास्वतः ॥ १६ ॥ पीडाशान्तिर्भवेत्तस्य ग्रहाणां च विशेषतः । सद्यः सुखमवाप्नोति चायुर्दीर्घं च नीरुजम् ॥१७॥ इति श्रीभविष्य पुराणे आदित्यस्तोत्र सपूर्णम् ।

चन्द्राष्टाविंशतिनामस्तोत्रम् ।

श्रीगणेशाय नमः ॥ अस्य श्रीचन्द्राष्टाविंशतिनामस्तोत्रस्य गौतम ऋषिः, सोमो देवता, विराट छन्दा, चन्द्रप्रीत्यर्थं जपे विनियोगः ॥ चन्द्रस्य शृणु नामानि शुभदानि महीपते । यानि श्रुत्वा नरो दुःखान्मुच्यते नात्र संशय ॥ १ ॥ सुधाकरश्च सोमश्च ग्लौरब्जः कुमुदप्रियः । लोकप्रियः शुभ्रभानुश्चन्द्रमा रोहिणीपतिः ॥ २ ॥ शशी हिमकरो राजा द्विजराजो निशाकरः । आत्रेय इन्दुः शीतांशुरोषधीशः कलानिधिः ॥ ३ ॥ जैवातृको रमाभ्राता क्षीरोदार्णवसंभवः । नक्षत्रनायकः शंभूशिरश्चूडामणिर्विभुः ॥ ४ ॥ तापहर्ता नभोदीपो नामान्येतानि यः पठेत् । प्रत्यहं भक्तिसंयुक्तस्तस्य पीडा विनश्यति ॥ ५ ॥ तद्दिने च पठेद्यस्तु लभेत्सर्वं समीहितम् । ग्रहादीनां च सर्वेषां भवेच्चन्द्रबलं सदा ॥ ६ ॥ इति श्रीचन्द्राष्टाविंशतिनामस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

॥ ऋणमोचक मंगलस्तोत्रम् ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ मंगलो भूमिपुत्रश्च ऋणहर्ता धनप्रदः । स्थिरासनो महाकायः सर्वकर्मविरोधकः ॥ १ ॥ लोहितो लोहिताक्षश्च सामगाना कृपाकरः । धरात्मजः कुजो भौमो भूतिदो भूमिनंदन. ॥ २ ॥ अंगारको यमश्चैव सर्वरोगापहारकः । वृष्टेः कर्ताऽपहर्ता च सर्वकामफलप्रदः ॥ ३ ॥ एतानि कुजनामानि नित्यं यः श्रद्धया पठेत् । ऋणं न जायते तस्य धनं शीघ्रमवाप्नुयात् ॥ ४ ॥ धरणीगर्भसंभूतं विद्युत्कांतिसमप्रभम् । कुमार शक्तिहस्तं

च मंगलं प्रणमाम्यहम् ॥ ५ ॥ स्तोत्रमंगारकस्यैतत्पठनीयं सदा नृभिः । न तेषां भौमजा पीडा स्वल्पापि भवति क्वचित् ॥ ६ ॥ अंगारक महाभाग भगवन् भक्तवत्सल । त्वां नमामि ममाशेषमृणमाशु विनाशय ॥ ७ ॥ ऋणरोगादिदारिद्र्यं ये चान्ये चापमृत्यवः । भयक्लेशमनस्तापा नश्यंतु मम सर्वदा ॥ ८ ॥ अतिवक्र दुराराध्य भोगमुक्तजितात्मनः । तुष्टो ददासि साम्राज्यं रुष्टो हरसि तत्क्षणात् ॥ ९ ॥ विरञ्चिशक्रविष्णूनां मनुष्याणां तु का कथा । तेन त्वं सर्वसत्त्वेन ग्रहराजो महाबलः ॥ १० ॥ पुत्रान्देहि धनं देहि त्वामस्मि शरणं गतः । ऋणदारिद्र्यदुःखेन शत्रूणां च भयात्ततः ॥ ११ ॥ एभिर्द्वादशभिः श्लोकैर्यः स्तौति च धरासुतम् । महतीं श्रियमाप्नोति ह्यपरो धनदो युवा ॥ १२ ॥

इति श्रीस्कंदपुराणे भार्गवप्रोक्तं ऋणमोचक मंगलस्तोत्रं संपूर्णम् ।

बुधपंचविंशतिनामस्तोत्रम्

श्रीगणेशाय नमः । अस्य श्रीबुधपंचविंशतिनामस्तोत्रस्य प्रजापतिर्ऋषिः । त्रिष्टुप छन्दः । बुधो देवता । बुधप्रीत्यर्थं जपे विनियोगः बुधो बुद्धिमतां श्रेष्ठो बुद्धिदाता धनप्रदः । प्रियंगुकलिकाश्यामः कञ्जनेत्रो मनोहरः ॥ १ ॥ ग्रहोपमो रौहिणेयो नक्षत्रेशो दयाकरः । विरुद्धकार्यहन्ता च सौम्यो बुद्धिविवर्धनः ॥ २ ॥ चन्द्रात्मजो विष्णुरूपी ज्ञानी ज्ञो ज्ञानिनायकः ॥ ग्रहपीडाहरो दारपुत्रधान्यपशुप्रदः ॥ ३ ॥ लोकप्रियः सौम्यमूर्तिर्गुणदो गुणिवत्सलः ॥ पञ्चविंशतिनामानि बुधस्यैतानि यः पठेत् ॥ ४ ॥ स्मृत्वा बुधं सदा तस्य पीडा सर्वा विनश्यति ॥ तद्दिने वा पठेद्यस्तु लभते स मनोगतम् ॥ ५ ॥

॥ इति श्रीपद्मपुराणे बुधपञ्चविंशतिनामस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

बृहस्पतिस्तोत्रम्

श्रीगणेशाय नमः । अस्य श्रीबृहस्पति स्तोत्रस्य गृत्समद ऋषिः अनुष्टुप छन्दः, बृहस्पतिर्देवता बृहस्पतिप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः ॥ गुरुर्बृहस्पतिर्जीवः सुराचार्यो विदांवरः । वागीशो धिषणो दीर्घश्मश्रु पीताम्बरो युवा ॥१॥ सुधादृष्टिर्ग्रहाधीशो ग्रहपीडापहारकः । दयाकरः सौम्यमूर्तिः सुराच्यः कुंकुमद्युतिः ॥ २ ॥ लोकपूज्यो लोकगुरुर्नीतिज्ञो नीतिकारकः । तारापतिश्चाङ्गिरसो वेदवैद्यपितामहः ॥३॥ भक्त्या बृहस्पतिं स्मृत्वा नामान्येतानि यः पठेत् । अरोगी बलवान् श्रीमान्पुत्रवान्स भवेन्नरः ॥ ४ ॥ जीवेद्वर्षशतं मर्त्यो पापं नश्यति नश्यति । यः पूजयेद्गुरुदिनं पीतगन्धाक्षताम्बरैः ॥ ५ ॥ पुष्पदीपो-पहारैश्च पूजयित्वा बृहस्पतिम् । ब्राह्मणान्भोजयित्वा च पीडा-शान्तिर्भवेद्गुरोः ॥ ६ ॥

इति श्रीस्कन्दपुराणे बृहस्पतिस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

शुक्रस्तवराजः

श्रीगणेशाय नमः । अस्य श्रीशुक्रस्तोत्रस्य प्रजापतिर्ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः शुक्रो देवता । शुक्रप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः ॥ नमस्ते भार्गवश्रेष्ठ दैत्यदानवपूजित । वृष्टिरोधप्रकर्त्रे च वृष्टिकर्त्रे नमो नमः ॥१॥ देवयानिपितुस्तुभ्यं वेदवेदांगपारग । परेण तपसा शुद्धः शंकरो लोकसुंदरः ॥२॥ प्राप्तो विद्यां जीवनाख्यां तस्मै शुक्रात्मने नमः । नमस्तस्मै भगवते भृगुपुत्राय वेधसे ॥ ३ ॥ तारामंडल-मध्यस्थ स्वभासाभासितांबर । यस्योदये जगत्सर्वं मंगलार्हं भवेदिह ॥ ४ ॥ अस्तं याते ह्यरिष्टं स्यात्तस्मै मंगलरूपिणे । त्रिपुरा-वासिनो दैत्यान् शिवबाणप्रपीडितान् ॥ ५ ॥ विद्ययाऽजीवयच्छुक्रो नमस्ते भृगुनंदन । ययातिगुरवे तुभ्यं नमस्ते कविनंदन ॥ ६ ॥ बलिराज्यप्रदो जीवस्तस्मै जीवात्मने नमः । भार्गवाय नमस्तुभ्यं पूर्वगीर्वाणवंदित ॥७॥ जीवपुत्राय यो विद्यां प्रादात्तस्मै नमो नमः।

नमः शुक्राय काव्याय भृगुपुत्राय धीमहि ॥ ८ ॥ नमः कारणरूपाय नमस्ते कारणात्मने । स्तवराजमिमं पुण्यं भार्गवस्य महात्मनः॥९॥ यः पठेच्छृणुयाद्वापि लभते वाछितं फलम् । पुत्रकामो लभेत्पुत्रान् श्रीकामो लभते श्रीयम् ॥ १० ॥ राज्यकामो लभेद्राज्यं स्त्रीकामः स्त्रियमुत्तमाम् । भृगुवारे प्रयत्नेन पठितव्यं समाहितः ॥ ११ ॥ अन्यवारे तु होरायां पूजयेद्भृगुनन्दनम् । रोगार्तो मुच्यते रोगाद्भयार्तो मुच्यते भयात् ॥ १२ ॥ यद्यत्प्रार्थयते जन्तुस्तत्तत्प्राप्नोति सर्वदा । प्रातःकाले प्रकर्तव्या भृगुपूजा प्रयत्नतः । सर्वपापविनिर्मुक्तः प्राप्नुयाच्छिवसन्निधिम् ॥ १३ ॥ इति श्रीब्रह्मयामले शुक्रस्तवराजः संपूर्णम् ।

शनैश्चरस्तोत्रम्

श्रीगणेशाय नमः । दशरथ उवाच ॥ कोणोऽन्तको रौद्रयमोऽथ बभ्रुः कृष्णः शनिः पिंगलमन्दसौरिः । नित्यं स्मृतो यो हरते च पीडां तस्मै नमः श्रीरविनन्दनाय ॥ १ ॥ सुरासुराः किंपुरुषोरगेन्द्रा गन्धर्वविद्याधरपन्नगाश्च । पीडयन्ति सर्वे विषमस्थितेन तस्मै० ॥ २ ॥ नरा नरेन्द्राः पशवो मृगेन्द्रा वन्याश्च ये कीटपतगभृगाः पीडयन्ति सर्वे विषमस्थितेन तस्मै० ॥ ३ ॥ देशाश्च दुर्गाणि वनानि यत्र सेनानिवेशाः पुरपत्तनानि । पीडयन्ति सर्वे विषमस्थितेन तस्मै० ॥ ४ ॥ तिलैर्यवैर्माषगुडान्नदानैर्लोहेन नीलाम्बरदानतो वा ॥ प्रीणाति मन्त्रैर्निजवासरे च तस्मै० ॥ ५ ॥ प्रयागकूले यमुनातटे च सरस्वतीपुण्यजले गुहायाम् । यो योगिनां ध्यानगतोऽपि सूक्ष्मस्तस्मै० ॥ ६ ॥ अन्यप्रदेशात्स्वगृहं प्रविष्टस्तदीयवारे स नरः सुखी स्यात् । गृहाद्गतो यो न पुनः प्रयाति तस्मै० ॥ ७ ॥ स्रष्टा स्वयंभूर्भुवनत्रयस्य त्राता हरीशो हरते पिनाकी । एकस्त्रिधा ऋग्यजुःसाममूर्तिस्तस्मै० ॥ ८ ॥ शन्यष्टकं यः प्रयतः प्रभाते नित्यं सुपुत्रैः पशुबान्धवैश्च । पठेत्तु सौख्यं भुवि भोगयुक्तः प्राप्नोति निर्वाणपद

बृहस्पतिस्तोत्रम्

श्रीगणेशाय नमः । अस्य श्रीबृहस्पति स्तोत्रस्य गृत्समद ऋषिः अनुष्टुप छन्दः, बृहस्पतिर्देवता बृहस्पतिप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः ॥ गुरुर्बृहस्पतिर्जीवः सुराचार्यो विदांवरः । वागीशो धिषणो दीर्घश्मश्रु पीताम्बरो युवा ॥१॥ सुधादृष्टिर्ग्रहाधीशो ग्रहपीडापहारकः । दयाकरः सौम्यमूर्तिः सुरार्च्यः कुंकुमद्युतिः ॥ २ ॥ लोकपूज्यो लोकगुरुर्नीतिज्ञो नीतिकारकः । तारापतिश्चाङ्गिरसो वेदवेद्यपितामहः ॥३॥ भक्त्या बृहस्पतिं स्मृत्वा नामान्येतानि यः पठेत् । अरोगी बलवान् श्रीमान्पुत्रवान्स भवेन्नरः ॥ ४ ॥ जीवेद्वर्षशतं मर्त्यो पापं नश्यति नश्यति । यः पूजयेद्गुरुदिनं पीतगन्धाक्षताम्बरैः ॥ ५ ॥ पुष्पदीपो- पहारैश्च पूजयित्वा बृहस्पतिम् । ब्राह्मणान्भोजयित्वा च पीडा- शान्तिर्भवेद्गुरोः ॥ ६ ॥

इति श्रीस्कन्दपुराणे बृहस्पतिस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

शुक्रस्तवराजः

श्रीगणेशाय नमः । अस्य श्रीशुक्रस्तोत्रस्य प्रजापतिर्ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः शुक्रो देवता । शुक्रप्रीत्यर्थे जपे विनियोगः ॥ नमस्ते भार्गवश्रेष्ठ दैत्यदानवपूजित । वृष्टिरोधप्रकर्त्रे च वृष्टिकर्त्रे नमो नमः ॥१॥ देवयानिपितुस्तुभ्यं वेदवेदांगपारग । परेण तपसा शुद्धः शंकरो लोकसुंदरः ॥२॥ प्राप्तो विद्यां जीवनाख्यां तस्मै शुक्रात्मने नमः । नमस्तस्मै भगवते भृगुपुत्राय वेधसे ॥ ३ ॥ तारामंडल- मध्यस्थ स्वभासाभासितांबर । यस्योदये जगत्सर्वं मंगलार्हं भवेदिह ॥ ४ ॥ अस्तं याते ह्यरिष्टं स्यात्तस्मै मंगलरूपिणे । त्रिपुरा- वासिनो दैत्यान् शिवबाणप्रपीडितान् ॥ ५ ॥ विद्ययाऽजीवयच्छुक्रो नमस्ते भृगुनंदन । ययातिगुरवे तुभ्यं नमस्ते कविनंदन ॥ ६ ॥ बलिराज्यप्रदो जीवस्तस्मै जीवात्मने नमः । भार्गवाय नमस्तुभ्यं पूर्वंगीर्वाणवंदित ॥७॥ जीवपुत्राय यो विद्यां प्रादात्तस्मै नमो नमः ।

नमः शुक्राय काव्याय भृगुपुत्राय धीमहि ॥ ८ ॥ नमः कारणरूपाय नमस्ते कारणात्मने । स्तवराजमिमं पुण्यं भार्गवस्य महात्मनः॥९॥ यः पठेच्छृणुयाद्वापि लभते वांछितं फलम् । पुत्रकामो लभेत्पुत्रान् श्रीकामो लभते श्रीयम् ॥ १० ॥ राज्यकामो लभेद्राज्यं स्त्रीकामः स्त्रियमुत्तमाम् । भृगुवारे प्रयत्नेन पठितव्यं समाहितैः ॥ ११ ॥ अन्यवारे तु होरायां पूजयेद्भृगुनन्दनम् । रोगार्तो मुच्यते रोगाद्भयार्तो मुच्यते भयात् ॥ १२ ॥ यद्यत्प्रार्थयते जन्तुस्तत्तत्प्राप्नोति सर्वदा । प्रातःकाले प्रकर्तव्या भृगुपूजा प्रयत्नतः । सर्वपापविनिर्मुक्तः प्राप्नुयाच्छिवसन्निधिम् ॥ १३ ॥ इति श्रीब्रह्मयामले शुक्रस्तवराजः संपूर्णम् ।

शनैश्चरस्तोत्रम्

श्रीगणेशाय नमः । दशरथ उवाच ॥ कोणोऽन्तको रौद्रयमोऽथ बभ्रुः कृष्णः शनिः पिंगलमन्दसौरिः । नित्यं स्मृतो यो हरते च पीडां तस्मै नमः श्रीरविनन्दनाय ॥ १ ॥ सुरासुराः किंपुरुषोरगेन्द्रा गन्धर्वविद्याधरपन्नगाश्च । पीडयन्ति सर्वे विषमस्थितेन तस्मै० ॥ २ ॥ नरा नरेन्द्राः पशवो मृगेन्द्रा वन्याश्च ये कीटपतंगभृंगाः पीडयन्ति सर्वे विषमस्थितेन तस्मै० ॥ ३ ॥ देशाश्च दुर्गाणि वनानि यत्र सेनानिवेशाः पुरपत्तनानि । पीडयन्ति सर्वे विषमस्थितेन तस्मै० ॥ ४ ॥ तिलैर्यवैर्माषगुडान्नदानैर्लोहेन नीलाम्बरदानतो वा ॥ प्रीणाति मन्त्रैर्निजवासरे च तस्मै० ॥ ५ ॥ प्रयागकूले यमुनातटे च सरस्वतीपुण्यजले गुहायाम् । यो योगिनां ध्यानगतोऽपि सूक्ष्मस्तस्मै० ॥ ६ ॥ अन्यप्रदेशात्स्वगृहं प्रविष्टस्तदीयवारे स नरः सुखी स्यात् । गृहाद्गतो यो न पुनः प्रयाति तस्मै० ॥ ७ ॥ स्रष्टा स्वयम्भूर्भुवनत्रयस्य त्राता हरीशो हरते पिनाकी । एकस्त्रिधा ऋग्यजुःसाममूर्तिस्तस्मै० ॥ ८ ॥ शन्यष्टकं यः प्रयतः प्रभाते नित्यं सुपुत्रैः पशुबान्धवैश्च । पठेत्तु सौख्यं भुवि भोगयुक्तः प्राप्नोति निर्वाणपद

तदन्ते ॥ ९ ॥ कोणस्थ पिङ्गलो बभ्रुः कृष्णो रौद्रोऽन्तको यमः सौरिः शनैश्चरो मन्दः पिप्पलादेन संस्तुतः ॥ १० ॥ एतानि दश नामानि प्रातरुत्थाय यः पठेत् । शनैश्चरकृता पीडा न कदाचिद्भविष्यति ॥ ११ ॥

इति ब्रह्मांड पुराणे श्रीशनैश्चरस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

राहुस्तोत्रम्

श्रीगणेशाय नमः । राहुर्दानवमंत्री च सिंहिकाचित्तनन्दनः । अर्धकायः सदाक्रोधी चन्द्रादित्यविमर्दनः ॥ १॥ रौद्रो रुद्रप्रियो दैत्यः स्वर्भानुर्भानुभीतिदः ग्रहराजः सुधापायी सकातिथ्यभिलाषुकः ॥ २ ॥ कालदृष्टिः कालरूपः श्रीकण्ठहृदयाश्रयः । विधुंतुदः सैंहिकेयो घोररूपो महाबलः ॥ ३ ॥ ग्रहपीडाकरो दंष्ट्री रक्तनेत्रो महोदरः । पंचविंशतिनामानि स्मृत्वा राहुं सदा नरः ॥ ४ ॥ यः पठेन्महती पीडा तस्य नश्यति केवलम् । आरोग्यं पुत्रमतुलां श्रियंधान्यंपशूंस्तथा ॥ ५ ॥ ददाति राहुस्तस्मै यः पठेत् स्तोत्रमुत्तमम् । सतत पठते यस्तु जीवेद्वर्षशतं नरः ॥ ६ ॥

॥ इति श्रीस्कंदपुराण राहुस्तोत्रं संपूर्णम् ॥

केतुपंचविंशतिनामस्तोत्रम्

श्रीगणेशायनमः । केतुः कालः कलयिताधूम्रकेतुर्विवर्णकः । लोककेतुर्महाकेतुः सर्वकेतुर्भयप्रदः ॥ १ ॥ रौद्रो रुद्रप्रियो रुद्रः क्रूरकर्मा सुगन्धधृक । पलाशधूमसंकाशश्चित्रयज्ञोपवीतधृक् ॥२॥ तारागणविमर्दी च जैमिनेयो ग्रहाधिपः । पञ्चविंशतिनामानि केतोर्मः सततं पठेत्॥३॥ तस्य नश्यति बाधा च सर्वकेतुप्रसादतः । धनधान्यपशूनां च च भवेदवृद्धिर्न संशयः ॥४॥

॥ इति श्रीस्कंदपुराणे केतोः पंचविंशतिनामस्तोत्रं संपूर्णम् ॥